

Briseļē, 11.9.2013
COM(2013) 627 final

2013/0309 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko nosaka pasākumus sakarā ar Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu un savienota kontinenta īstenošanu un groza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 331 final}

{SWD(2013) 332 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma mērķi

Lai atjaunotu konkurētspēju, veicinātu inovāciju un radītu jaunas darbvietas, Eiropai ir jāizmanto jauni izaugsmes avoti. Globālā ekonomikas attīstība ir virzīta uz interneta ekonomiku, un informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (turpmāk „IKT”) būtu pilnībā jāatzīst par gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes avotu. Eiropa nevar atļauties atteikties no savienotu tehnoloģiju sniegtajām priekšrocībām, kuras aizgājušajos gados veidoja 50 % no ražīguma kāpuma visās nozarēs, kas ļauj izveidot piecas jaunas uz katrām divām zaudētajām darbvietām. Un tas savukārt ir dzinulis jaunu pakalpojumu izstrādei, kas var strauji pieaugt līdz globālam mērogam, ja šāda izaugsme tiek veicināta. Lai Eiropa varētu izkļūtu no krīzes stiprāka, galvenais ir risināt no esošās sadrumstalotības izrietošus kavēkļus. Tas tika pilnībā atzīts Eiropadomes 2013. gada pavasara sanāksmē, kuras secinājumos tika paredzēts, ka līdz 2013. gada oktobrim Komisijai būtu jāziņo par šķēršļiem, kas atlikuši pilnībā darboties spējīga digitālā vienotā tirgus izveidei, kā arī jāiesniedz konkrēti pasākumi, lai izveidotu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju vienoto tirgu cik ātri vien iespējams.

Priekšlikuma vispārīgais mērķis ir virzīties uz elektronisko sakaru vienoto tirgu, kurā:

- iedzīvotāji un uzņēmumi var piekļūt elektronisko sakaru pakalpojumiem neatkarīgi no to sniegšanas vietas Savienības teritorijā un bez pārobežu ierobežojumiem vai nepamatotiem papildu izdevumiem;
- uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus, var veikt savu darbību un nodrošināt minētos pakalpojumus neatkarīgi no savas dibināšanas vietas vai no klientu atrašanās vietas ES.

Pēc vairāk nekā desmit gadu ilgas Savienības likumdošanas iejaukšanās ar mērķi liberalizēt un integrēt šos tirgus minētais vērienīgais mērķis ir svarīgs pats par sevi. Šajā priekšlikumā izklāstītie steidzami un izšķirīgie pasākumi tā sasniegšanai ir vēl jo svarīgāki tādēļ, ka dažiem no tiem pēc pieņemšanas būs nepieciešams laiks, lai realizētu savu ietekmi pilnībā. Vienots tirgus elektronisko sakaru jomā veicinātu konkurenci, ieguldījumus un inovāciju tīklos un pakalpojumos, sekmējot tirgus integrāciju un pārobežu ieguldījumus tīklos un pakalpojumu sniegšanu. Ierosinātajiem īpašajiem pasākumiem būtu jārada lielāka konkurence gan attiecībā uz infrastruktūras kvalitāti, gan cenu, spēcīgāku inovāciju un diferencēšanu, tostarp uzņēmējdarbības modeļos, kā arī jāatvieglo ar bezvadu vai fiksētu sakaru tirgu ienākšanu vai paplašināšanu saistītu ieguldījumu lēmumu komerciālo un tehnisko elementu plānošana. Tādējādi tiks atbalstīti citi pasākumi, kas veikti vērienīgo platjoslas mērķu veicināšanai, kas noteikti Eiropas Digitalizācijas programmā, kā arī tiks atbalstīta patiesa digitālā vienotā tirgus izveide, kurā var brīvi cirkulēt saturs, lietojums un citi digitālie pakalpojumi. Paaugstinātiem infrastruktūras konkurences un integrācijas līmeņiem visā Savienībā vajadzētu palīdzēt samazināt sastrēgumus, un tādējādi nepieciešams elektronisko sakaru tirgu *ex ante* regulējums, kas laika gaitā pielīdzinās šo nozari jebkurai citai ekonomikas nozarei, uz kuru attiecas horizontālais regulējums un konkurences noteikumi.

Savukārt pieaugošā digitālo infrastruktūru un pakalpojumu pieejamība palielinātu patērētāju izvēli un paaugstinātu pakalpojumu kvalitāti, veicinātu teritoriālo un sociālo kohēziju, kā arī sekmētu mobilitāti visā ES. Attiecībā uz digitālo ekonomiku kopumā labāk funkcionējošai elektronisko sakaru nozarei visā Savienībā būtu jārada labāka uzņēmējdarbības ieguldījumu kvalitāte un lielāka izvēle, tādējādi sekmējot ražošanas kāpuma sasniegšanu, kas saistīta ar IKT izmantošanu, kā arī modernizētiem sabiedriskajiem pakalpojumiem. Pamatmērķis ir

atbalstīt Eiropas konkurētspēju tādā pasaulē, kuras darbība un izaugsme arvien vairāk ir atkarīga no digitālās ekonomikas.

Risināmajos vienotā tirgus integrācijas jautājumus ietilpst: pirmkārt, nepieciešams likvidēt nevajadzīgos šķēršļus saistībā ar atļauju izsniegšanas režīmu un noteikumiem, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu, tā, lai vienā dalībvalstī saņemta atļauja būtu derīga visās dalībvalstīs un lai operatori varētu sniegt pakalpojumus, balstoties uz konsekventu un stabilu no regulējuma izrietošo pienākumu piemērošanu. Otrkārt, nepieciešams nodrošināt lielāku saskaņotību attiecībā uz piekļuvi būtiskajiem resursiem, garantējot mobilo sakaru operatoriem paredzamus piešķiruma apstākļus un saskaņotus laika grafikus attiecībā uz piekļuvi bezvadu platjoslas frekvenču spektram visā ES, saskaņojot piekļuves veidus Eiropas fiksētajiem tīkliem tā, lai nodrošinātāji var vieglāk sniegt pakalpojumus visā vienotajā tirgū. Treškārt, nepieciešams garantēt vienotu augstu patērētāju aizsardzības līmeni visā Savienībā un vienotus komercnosacījumus šajā jomā, tostarp pasākumus, lai pakāpeniski izbeigtu mobilās viesabonēšanas papildmaksas un nodrošinātu piekļuvi atklātajam internetam. Šie ir konkrēti jautājumi, kuriem esošajā priekšlikumā sniegti konkrēti risinājumi, bet tie visi ir būtiski komerciālu un ieguldījumu lēmumu pieņemšanā šajā nozarē un patērētāju interesēs, un tie visi jārisina kopā, lai tagad atbrīvotu vienotā tirgus darbību. Tie jārisina līdztekus plašākam izaicinājumam – būvēt digitālo vienoto tirgu, kā noteikumi, ko piemēro tiešsaistes saturam.

Lai eiropieši varētu izmantot jaunus inovatīvos augstas kvalitātes pakalpojumus, nepieciešams pasteidzināt ieguldījumus nākamās paaudzes infrastruktūrā. Pareizā regulatīvā vide ir izšķirīga, lai veicinātu dinamisku un konkurētspējīgu tirgu. Tai jāsniedz pareizais risks un atlīdzības līdzsvars tiem, kas gatavi ieguldīt. Tā arī var izbeigt pakalpojumu sniegšanas sadrumstalotību, nodrošinot, ka visi pakalpojumu labumi ir pieejami visām nozarēm un lietotājiem visā ES. Lai atbalstītu šos mērķus, Komisija kopā ar šo priekšlikumu pieņem ieteikumu par saskaņotiem nediskriminācijas pienākumiem un izmaksu aprēķina metodiku, lai veicinātu konkurētspēju un uzlabotu vidi ieguldījumu veikšanai platjoslas tīklos¹. Šis ieteikums veicinās konkurenci un sekmēs ieguldījumus ātrdarbīgajos tīklos, nodrošinot vara kabeļu piekļuves cenu ilgtermiņa stabilitāti un vienlīdzīgu piekļuvi tiem, kuri vēlas iegūt piekļuvi vēsturisko operatoru tīkliem, tādējādi radot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, un veidojot nosacījumus, kad nākamās paaudzes piekļuves (turpmāk „NGA”) tīklu cenu regulēšana vairs netiek garantēta, lai šādu tīklu investoriem būtu lielāka brīvība atklāt piemērotas cenu noteikšanas stratēģijas, lai nodrošinātu rentabilitāti, ņemot vērā tādas konkurējošas rūpniecības nozares kā reglamentētas vara, kā arī kabeļu nozares dažās jomās, un arvien vairāk ceturtais paaudzes mobilo sakaru tīklos.

Šis priekšlikums jāapsver arī citu nesenu vai gaidāmu iniciatīvu kontekstā šajā nozarē. Priekšlikums balstās uz un papildina galvenās 2002. gada direktīvas, kuras reglamentē elektronisko sakaru sniegšanu un kurās 2009. gadā izdarīti grozījumi, ieviešot tieši piemērojamus tiesību aktu noteikumus, kas darbosies kopā ar direktīvu noteikumiem tādās jomās kā atļaujas, frekvenču spektra piešķirums un piekļuve tīkliem. Priekšlikums pieņemts, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai², kurā jau paredzēta pieeja risināt vienā instrumentā vairākus konkrētus reglamentējošus izmaksu elementus dažādos tīkla ieguldījumu procesa posmos, kas kopā ļauj samazināt platjoslas izvēršanas izmaksas par 30 %. Šis priekšlikums pieņemts arī apzinoties, ka 2014. gadā tiks pārskatīts Komisijas Ieteikums par attiecīgajiem tirgiem³ un ka sagatavošanās darbi jau rit pilnā sparā.

¹ COM [ievietot galīgo atsauci]

² COM(2013) 147.

³ OV L 344, 28.12.2007., 65. lpp.

Šā priekšlikuma ātra pieņemšana un īstenošana varētu palīdzēt samazināt tirgus jomu skaitu, uz kurām attiecas *ex ante* regulējums kā daļa no vienotā tirgus konkurences attīstības plānotās nākotnes analīzes.

1.2. Vispārīgais konteksts

Mūsdienās daudzi jauni digitālie pakalpojumi un lietojumprogrammas ES vienotajā tirgū ir pieejamas tiešsaistē. Mūsdienu jauninājumi un izaugsmes iespējas bieži vien ir digitālas teju visās ekonomikas nozarēs — no autobūves nozares (tīklam pieslēgti automobiļi) līdz enerģētikai (viedtīkli) un no valsts pārvaldes (e-pārvalde) līdz vispārējas nozīmes pakalpojumiem (e-veselība). Lai vadītu gandrīz jebkura veida uzņēmumu — sākot ar maziem jaunizveidotiem uzņēmumiem un beidzot ar lieliem uzņēmumiem —, nepieciešama piekļuve labākajiem pakalpojumiem un infrastruktūrai. Visa šī ekosistēma ir atkarīga no savienojamības, ko nodrošina elektronisko sakaru tīkli.

Pašlaik Eiropa ir sadrumstalota 28 atsevišķos valstu sakaru tīklos, un katrā no tiem ir ierobežots skaits dalībnieku. Rezultātā tā kā neviens operators nedarbojas vairāk kā pusē dalībvalstu un daudzi operatori darbojas daudz mazākā valstu skaitā, kopumā 510 miljonu patērētāju lielo tirgu apkalpo vairāk nekā 200 operatori. ES noteikumi, piemēram, attiecībā uz atļauju izsniegšanu, normatīvajiem nosacījumiem, frekvenču spektra piešķirumu un patērētāju aizsardzību, ir īstenoti atšķirīgā veidā. Šī sadrumstalotība rada šķēršļus ienākšanai tirgū un palielina izmaksas tiem operatoriem, kuri vēlas sniegt pārrobežu pakalpojumus, tādējādi ierobežojot to izaugsmi. Tas ir pilnīgi pretēji situācijai ASV vai Ķīnā, kurām ir viens vienotais tirgus ar attiecīgi 330 miljoniem un 1400 miljoniem patērētāju, kurus apkalpo četri līdz pieci operatori, reglamentē viena likumdošana, viena licencēšanas sistēma un viena frekvenču spektra politika.

Apjomradīti ietaupījumi un jaunas izaugsmes iespējas var palielināt peļņu no ieguldījuma ātrdarbīgajos tīklos un tajā pašā laikā virzīt konkurenci un globālo konkurētspēju. Tomēr ES operatori nevar no tiem gūt pietiekamu labumu. Citur pasaulē tiek īstenoti nozīmīgi digitalizācijas centieni un ieguldījumi, un šie ieguldījumi atmaksājas gan ieguldītājiem, gan patērētājiem, bet Eiropā šādi atjauninājumi nenotiek pietiekami ātri.

Vienlaikus sadrumstalotu valsts tirgu dēļ patērētājiem ir pieejama mazāka izvēle, mazāk inovatīvi un mazāk kvalitatīvi pakalpojumi, un viņi joprojām maksā augstu cenu, lai veiktu pārrobežu zvanus vai izmantotu viesabonēšanu ES. Tas nozīmē, ka patērētāji nevar pilnībā izmantot digitālos pakalpojumus, kas šobrīd ir potenciāli pieejami.

Tā rezultātā Eiropā netiek izmantots svarīgs potenciālās izaugsmes avots. Pasaulē, kur ir izplatītas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, sadrumstalots elektronisko sakaru tirgus apdraud efektivitāti un produktivitāti visā ekonomikā. Tiek lēsts, ka ES elektronisko sakaru vienotā tirgus neizmantotais potenciāls ir līdz 0,9 % no IKP jeb EUR 110 miljardu gadā⁴. Ieguvums no vienotā tirgus, ko gūtu uzņēmējdarbības sakaru pakalpojumi, vien būtu gandrīz EUR 90 miljardu gadā⁵.

Stabils telekomunikāciju tirgus ir pamatā digitālai ekonomikai, kuras dinamiku atspoguļo tās stabilais nodarbinātības pieaugums. Lai sniegtu ieskatu plašākas ekonomikas mērogā un noturībā, ES strādā vairāk nekā 4 miljoni IKT speciālistu, un šis skaits turpina augt, neraugoties uz lejupslīdi. Ekonomikā kopumā pieaugoši ieguldījumi IKT, labākas darbaspēka

⁴ „Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020”, *Ecorys, TU Delft and TNO*, 2012.

⁵ „Business communications, economic growth and the competitive challenge”, *WIK*, 2012.

digitālās prasmes un apstākļu maiņa interneta ekonomikas vajadzībām varētu palielināt IKP par papildu 5 % līdz 2020. gadam⁶ un radīt 3,8 miljonus darbvieta⁷.

Tirgū pastāvošie šķēršļi attiecībā uz elektroniskajiem sakariem kavē labumus, ko sniedz Eiropas mēroga pakalpojumi: labāka kvalitāte, apjomradīti ietaupījumi, lielāki ieguldījumi, augstāka efektivitāte un labākas sarunu pozīcijas. Tas negatīvi ietekmē plašāku digitālo ekosistēmu, tostarp ES iekārtu ražotājus, kā arī satura un lietojumprogrammu nodrošinātājus, sākot ar maziem jaunizveidotiem uzņēmumiem un beidzot ar valdībām. Tas arī ietekmē tās ekonomikas nozares, piemēram, banku nozari, automobiļu nozari, loģistiku, mazumtirdzniecību, veselības nozari, enerģētiku vai transporta nozari, kuras produktivitātes veicināšanai izmanto savienojamību, piemēram, mākoņdatošanu, savienotos objektus un integrēto pakalpojumu sniegšanu.

1.3. Politiskais konteksts

Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvā „Eiropas digitalizācijas programma” (turpmāk „EDP”) jau norādīta IKT un tīkla savienojamības izšķirīgā loma. Tajā noteiktas daudzas iniciatīvas, ar ko paredzēts veicināt ieguldījumus, sekmēt konkurētspēju un samazināt izmaksas saistībā ar ātrdarbīgu tīklu izvēršanu, lai visiem eiropiešiem nodrošinātu piekļuvi ātrdarbīgiem platjoslas tīkliem. Komisija ir arī izveidojusi Lielo koalīciju digitālām darbvieta⁸ (*Grand Coalition for Digital Jobs*), lai risinātu šīs nozares nodarbinātības potenciāla problēmu.

Komisija arī īsteno iniciatīvas, lai nodrošinātu digitālu vienoto tirgu un veicinātu tiešsaistes saturu, tostarp e-komerciju un e-pārvaldi. Tā ir arī izteikusi priekšlikumu par pārveidotu ES datu aizsardzības regulu, lai aizsargātu iedzīvotāju privātumu, vienlaikus veicinot jauninājumus un uzņēmējdarbību vienotajā tirgū, kā arī par stratēģiju, lai veicinātu kibersdrošību un aizsargātu ES kritiskās infrastruktūras un tīklus, tostarp projektu Direktīvai par tīklu un informācijas drošību⁸, kas ir būtisks atbalsts iedzīvotāju un patērētāju uzticībai tiešsaistes vidē.

Virzība uz vienotu tirgu elektronisko sakaru jomā atbalstītu digitālā vienotā tirgus ekosistēmu. Šāds tirgus nozīmētu ne tikai mūsdienīgu infrastruktūru, bet arī inovatīvus un drošus digitālos pakalpojumus.

Atzīstot minēto, Eiropadomes 2013. gada pavasara sanāksmē tika uzsvērtā digitālā vienotā tirgus svarīgums izaugsmei un Komisija tika aicināta iesniegt (laikus uz Eiropadomes oktobra sanāksmi) konkrētus pasākumus, lai izveidotu IKT vienoto tirgu cik ātri vien iespējams. Šis priekšlikums kopā ar Komisijas ieteikumu par saskaņotiem nediskriminācijas pienākumiem un izmaksu aprēķina metodiku, lai veicinātu konkurenci un uzlabotu vidi ieguldījumu veikšanai platjoslas tīklos, veido līdzsvarotu pasākumu kopumu, kura mērķis ir virzība uz telesakaru vienotā tirgus izveidi un ieguldījumu sekmēšana.

2. APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

2.1. Ieinteresēto personu viedoklis

⁶ „Capturing the ICT dividend”, *Oxford Economics Research*, 2011.

⁷ „Quantitative estimates of the demand for cloud computing in Europe and the likely barriers to take up”, *IDC*, 2012.

⁸ COM(2013) 48.

Tā kā Eiropadomes pavasara sanāksmes secinājumos tika norādīta vajadzība līdz Eiropadomes oktobra sanāksmei iesniegt konkrētus priekšlikumus, sabiedriskā apspriešana bija jāveic ļoti ierobežotā laika grafikā. Papildus īpaši oficiālajai apspriešanai un apspriešanas notikumiem Komisija plaši iesaistīja lielu skaitu ieinteresēto personu organizāciju, lai novērtētu elektronisko sakaru tirgus vispārīgo stāvokli un to, kā izveidot vienotu tirgu. Komisijas pārstāvji tikās ar ieinteresētajām personām, kas pārstāvēja visus nozares segmentus, patērētāju organizācijas, pilsonisko sabiedrību un valstu regulatīvās iestādes un valdības, kā arī saņēma no tām informāciju.

Papildus iepriekšminētajam Komisija organizēja vairākus apspriešanas pasākumus, kurus apmeklēja ieinteresētās personas, kas pārstāvēja visas rūpniecības nozares, patērētājus un pilsonisko sabiedrību⁹. Šī apspriešana parādīja, ka liela daļa ieinteresēto personu piekrīt Komisijas veiktajai problēmas analīzei un atzīst, ka nepieciešama steidzama rīcība.

Turklāt diskusijas noritēja Eiropas Parlamentā un Ministru Padomē (TTE Padome). Padomē lielākā daļa delegāciju izprata problēmas analīzi un vajadzību veikt pasākumus, lai virzītos uz vienotu tirgu ar nolūku aizsargāt vai uzlabot konkurenci un patērētāju izvēli, risināt tīkla neitralitātes un viesabonēšanas jautājumus un izvairīties no regulējuma arbitražas, vienlaicīgi nodrošinot lielāku regulējuma konsekveni, tostarp frekvenču spektra pārvaldībā, un izvairīties no pārmērīgas kompetenču centralizēšanas. Diskusijas Eiropas Parlamentā puda stipru atbalstu Komisijas priekšlikumu pamatvirzienam un īpaši norādīja viesabonēšanas izskaušanas neatliekamību kā daļu no elektronisko sakaru vienotā tirgus, kā arī vajadzību ieviest augsta līmeņa patērētāju aizsardzību un skaidrus noteikumus attiecībā uz tīkla neitralitāti.

2.2. Zinātība

2012. gadā tika pabeigts nozīmīgs pētījums par rīcību, kas veicama, lai izveidotu patiesi vienotu tirgu elektronisko sakaru jomā, un tas arī zināms kā „ārpuseiropas izmaksas telesakaru tirgos”¹⁰. Pētījumā novērtēts ES elektronisko sakaru vienotā tirgus stāvoklis un aplēsts vienotā tirgus ekonomiskais potenciāls.

Komisija izmantoja arī daudzus citus tādus pierādījumu avotus kā ikgadējais Digitalizācijas programmas rezultātu pārskats un ekonomiskie pētījumi, ko veica Ekonomikas un finanšu lietu ĢD, piemēram, par telesakaru tirgus sadrumstalotību Eiropā¹¹. Izmantojot ES apspriešanās mehānismu saskaņā ar tiesisko regulējumu, ir konstatēta arī nesaskaņota valstu regulatīvo iestāžu (turpmāk „VRI”) prakse, kas tiek piemērota attiecīgo tirgu regulēšanā. Turklāt saistībā ar radiofrekvenču spektra politikas programmu Komisija konstatēja nozīmīgu nesaskaņotību starp dalībvalstīm attiecībā uz atļauju izsniegšanu un frekvenču spektra joslu atvēršanu lietošanai, kas nav atkarīga no tehnoloģijām, jo īpaši saistībā ar pievienotajiem nosacījumiem un laika grafiku.

2.3. Ierosinātās regulas ietekmes novērtējums

Saskaņā ar labāka regulējuma politiku Komisijas dienesti veica ietekmes novērtējumu attiecībā uz politikas risinājumiem.

⁹ Konkrēti — atklāta informatīva sanāksme notika 2013. gada 17. jūnijā Briselē. Saistīts pasākums 19. jūnijā Dublinā noritēja kā daļa no Digitalizācijas programmas ikgadējās asamblejas.

¹⁰ „Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020”, *Ecorys, TU Delft and TNO*, 2012.

¹¹ Eiropas Komisija, *European Economy Occasional Papers 129: „Market Functioning in Network Industries — Electronic Communications, Energy and Transport”*, 2013.

Galvenie regulējuma sadrumstalotības avoti ir saistīti ar galvenajām nozarei raksturīgajām prasībām attiecībā uz elektronisko sakaru sniegšanu, uz ko attiecas ES tiesību akti (atļauja, piekļuve fiksētiem vai bezvadu resursiem, atbilstība noteikumiem par galalietotāja aizsardzību). Tā kā katram no šiem elementiem ir konkrētas īpašības un sadrumstalotības risinājumi noteikti būs ļoti atšķirīgi, tie visi ir būtiski galveno šķēršļu pārvarēšanā ceļā uz elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu integrētu sniegšanu Savienībā. Risinājumu vērtējums ir sadalīts, attiecībā uz a) šķēršļiem, kas radušies valsts atļauju izsniegšanas režīma dēļ saistībā ar VRI īstenoto reglamentējošo pieeju nekoncekvenci; b) koordinācijas trūkumu frekvenču spektra piešķirumā un nosacījumos, kā arī regulējuma nenoteiktību attiecībā uz frekvenču pieejamību; c) tādu vairumtirdzniecības produktu trūkumu, kas ļautu sniegt pakalpojumus, izmantojot cita operatora tīklu ar atbilstošiem pakalpojumu savietojamības līmeņiem, tirgus tiesiskās aizsardzības līdzekļu vai savstarpēju sarunu ietvaros; d) patērētāju aizsardzības noteikumu sadrumstalotību, kā rezultātā radušies nevienlīdzīgi patērētāju aizsardzības līmeņi un dažādi komercnosacījumi, tostarp augstas viesabonēšanas un starptautisko zvanu izmaksas, kā arī pakalpojumu traucēšana vai bloķēšana.

Lai risinātu minētos sadrumstalotības cēloņus, turpmākai analīzei tika atlasīti trīs politikas risinājumi. Pirmais risinājums paredz pašreizējā elektronisko sakaru tiesiskā regulējuma saglabāšanu. Otrajā risinājumā tika apsvērts vienots tiesību akts (regula), kurš tikai koriģētu tiesisko regulējumu, ciktāl nepieciešams ES elektronisko sakaru tirgum, pamatojoties uz pastiprinātu koordinēšanu ES līmenī. Trešajā risinājumā tika ietverta otrā risinājuma būtība, tikai aizstājot spēkā esošo pārvaldības struktūru ar vienu ES regulatoru, lai panāktu pilnīgu regulatīvo koordinēšanu.

Katrs politikas risinājums tika vērtēts, ņemot vērā tā efektivitāti attiecībā uz politikas mērķu sasniegšanu un galveno uzmanību veltot pieprasījuma un piedāvājuma puses izmaksām un ieguvumiem, tostarp ietekmei uz ES elektronisko sakaru nozares struktūru, ekonomiku, darbvietām, patēriņa pārpalikumu un vidi.

Ietekmes novērtējuma ziņojumā secināts, ka otrais risinājums ir vislabākais pieejamais risinājums. Pirmkārt, vienotas Eiropas atļaujas izsniegšanas mērķis ir samazināt Eiropas operatoriem administratīvo slogu un tā nodrošināt regulējuma koncekvenci.

Radiofrekvenču spektra lietošanas koordinācija vienotajā tirgū nodrošinās frekvenču spektra resursu saskaņotu pieejamību un atbilstošus nosacījumus to lietošanai visā Eiropā, tādējādi nodrošinot frekvenču spektra efektīvu izmantošanu. Vienlaikus tas atbalstītu prognozējamu ieguldījumu vidi ātrdarbīgiem tīkliem, tostarp plašo teritoriālo pārklājumu, kas ir arī ilgtermiņa galalietotāja interesēs.

Vairumtirdzniecības piekļuves produktu pieejamība ES līmenī kā potenciāls tiesiskās aizsardzības līdzeklis būtiskai ietekmei tirgū ļaus fiksēto pakalpojumu operatoriem sniegt pieslēguma pakalpojumus saviem klientiem visā Savienībā un nodrošināt augstu pakalpojumu kvalitāti. Gaidāms, ka šāda pieejamība labvēlīgi ietekmēs ieguldījumus, jo īpaši pāri dalībvalstu robežām, atvieglējot uzņēmumiem ienākšanu jaunos tirgos, sekojot patērētāju pieprasījumam, un ļaujot tiem šādi rīkoties ar augstas kvalitātes standarta piekļuves produktiem, tādējādi veicinot konkurenci un liekot operatoriem uzlabot piedāvājumu un ieguldīt infrastruktūrā un pakalpojumos.

Vienoti pakalpojumu kvalitātes noteikumi nodrošinās lietotājiem brīvību piekļūt pakalpojumiem un lietojumprogrammām pēc savas izvēles un balstoties uz skaidriem līguma noteikumiem visā Savienībā bez interneta piekļuves nevajadzīgas traucēšanas vai bloķēšanas. Vienlaikus tie nodrošinās iespēju iegūt specializētus pakalpojumus īpaša satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošināšanai uzlabotā pakalpojumu kvalitātē.

Pastiprināta pārredzamība un līgumtiesības nodrošinās patērētāju ieinteresētību augstas kvalitātes un uzticamos pakalpojumos un stiprinās tirgus konkurējošo dinamiku.

Un pasākumi attiecībā uz nepamatotām cenu atšķirībām starp iekšzemes zvaniem un zvaniem ES teritorijā un tādiem, kas piedāvā viesabonēšanu kā mājās (*Roaming Like At Home*), izmantojot viesabonēšanas līgumus, cenšas atcelt nepamatotas papildizmaksas par ārvalstīs sniegtajiem elektronisko sakaru pakalpojumiem.

Visbeidzot, šis risinājums visefektīvāk un savlaicīgāk veicinātu tiesisko paredzamību un pārredzamību. Lielākai tirgus konkurētspējai, vienotākiem darbības nosacījumiem (piekļuve resursiem, īpaši patērētāju noteikumi), kā arī apjomradītu priekšrocību nodošanai patērētāju cenu elastības vai konkurences spiediena ietekmē būtu jārada lielāka konverģence. Gan lielākam konkurences spiedienam, kas rada stimulu diferencēt, savienojumā ar lielākām apjomradītām priekšrocībām, gan lielākai regulējuma paredzamībai un labākai videi priekš inovatīvu pakalpojumu masveida sniegšanas pēc zināma laika būtu labvēlīgi jāietekmē ieguldījumu vide. Tā kā gaidāms pozitīva šo priekšlikumu ietekme uz darbvietu izveidi, šajā posmā ir grūti novērtēt precīzu sociālo ietekmi un ietekmi uz nodarbinātību. Tiesību aktu pārraudzībā un izvērtēšanā Komisija šiem aspektiem pievērsīs īpašu uzmanību.

Lai sasniegtu vēlamu rezultātu, izmantojot 1. risinājumu (pašreizējā elektronisko sakaru tiesiskā regulējuma saglabāšana) un 3. risinājumu (pilnīga regulējuma aizstāšana attiecībā uz pakalpojumiem visā ES), salīdzinājumā ar izvēlēto risinājumu būtu vajadzīgs par trīs līdz pieciem gadiem ilgāks laiks un iepriekšminētais potenciālais papildu IKP līdz par 3,7 % laikposmā no 2015. gada līdz 2020. gadam.

Tam arī nepieciešams visīsākais laiks, lai gūtu rezultātus un sasniegtu visus konkrētos mērķus, tādējādi sasniedzot vislabākos iespējamus ekonomiskos un sociālos labumus salīdzinājumā ar pārējiem apsvērtajiem risinājumiem.

Ietekmes novērtējuma padome 2013. gada 6. septembrī sniedza atzinumu par ietekmes novērtējuma projektu.

Ziņojums un ietekmes novērtējuma kopsavilkums publicēts kopā ar priekšlikumu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Priekšlikums ir balstīts uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu, jo tas attiecas uz elektronisko sakaru iekšējo tirgu un tā darbību.

3.2. Subsidiaritāte

Ar pašlaik spēkā esošo tiesisko regulējumu nav pilnībā sasniegts tā mērķis izveidot elektronisko sakaru vienoto tirgu. Atšķirības valstu noteikumos, kaut arī tie ir saskaņoti ar spēkā esošo ES tiesisko regulējumu, rada šķēršļus pārrobežu darbībai un pakalpojumu iegādei, tādējādi ierobežojot ES tiesību aktos garantēto brīvību sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus. Tam ir tieša ietekme uz iekšējā tirgus darbību. Dalībvalstīm nav ne kompetences, ne stimula mainīt pašreiz spēkā esošo tiesisko regulējumu.

Lai novērstu problēmas cēloņus, nepieciešami pasākumi ES līmenī. Pirmkārt, pašreizējā sadrumstalotība, ko rada valstu vispārīgās atļauju izsniegšanas sistēmas, tiek novērsta, ieviešot vienotas ES atļaujas izsniegšanu. Vienotas ES atļaujas izsniegšanas mehānisms kopā ar piederības valsts kontroli pār šādas atļaujas atsaukšanu un/vai tās darbības apturēšanu veicinātu ES operatoru reģistrāciju un tiem piemērojamo visnopietnāko izpildes pasākumu koordinēšanu. Priekšlikumā šādiem uzņēmumiem garantēta labāka regulatīvā saskaņotība un

paredzamība, nodrošinot Komisijai pilnvaras pieprasīt, lai valstu regulatori atsauc ierosinātos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas būtu nesaderīgi ar ES tiesību aktiem. Priekšlikums nodrošinātu lielāku konvergenci attiecībā uz to fiksēto un bezvadu resursu piekļuves regulatīvajiem nosacījumiem, kuri sekmē pakalpojumu sniegšanu visā Eiropā. Pilnīga tiešo lietotāju tiesību saskaņošana nodrošina, ka iedzīvotājiem un nodrošinātājiem visā ES ir līdzīgas tiesības un pienākumi, jo īpaši iespēja tirgot un iegādāties pakalpojumus pārrobežu darījumos ar vieniem un tiem pašiem nosacījumiem.

Subsidiaritātes princips tiek respektēts, jo ES iesaistīšanās notiks, ciktāl tas nepieciešams likvidēt iekšējā tirgus šķēršļus.

Pirmkārt, vienotas ES atļaujas izsniegšana ir pieejama tiem operatoriem, kuri darbojas visā ES teritorijā, un lēmumus par regulatīvajiem pienākumiem, kas cieši saistīti ar tīkla atrašanās vietu vai pakalpojuma sniegšanas vietu, joprojām pieņems minētās dalībvalsts regulators. Ieņēmumi no frekvenču spektra piešķirumiem paliks attiecīgās dalībvalsts rīcībā, taču sīkāk izstrādātie reglamentējošie principi attiecībā uz frekvenču spektra lietojumu, kas papildina ES tiesiskajā regulējumā ietvertos augsta līmeņa mērķus, vēl aizvien atstāj dalībvalstīm lielu rīcības brīvību. Tāpat arī attiecībā uz paziņošanas procedūru Komisijai par frekvenču spektru — tā drīzāk balstās uz tiesiskās atbildes pārbaudi, nevis uz Komisijas brīvības aizvietošanu ar dalībvalstu rīcības brīvību, un uz to attiecas tādi turpmāki aizsardzības pasākumi kā pārbaudes procedūra saskaņā ar komitejas procedūru. Vispārīgas atļaujas izsniegšanas paplašināšana, to piemērojot tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu izmantošanai, tiek veikta tikai kā nemanāma, mazas jaudas ieviešana, kas stingri noteikta īstenošanas pasākumos. Noslēgumā: Eiropas virtuālo piekļuves produktu piemērošana ir tās dalībvalsts valsts regulatīvās iestādes kompetencē, kurā tīkls atrodas, pamatojoties uz tirgus analīzi, kas balstīta uz spēkā esošo tiesisko regulējumu, tajā pašā laikā virtuālo piekļuves produktu saskaņošanā izmanto to pašu mehānismu, kāds tiek izmantots attiecībā uz fiziskajiem vairumtirdzniecības piekļuves produktiem, kas jau paredzēts spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā.

3.3. Proporcionalitāte

ES rīcība paredzēta, ciktāl nepieciešams, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Pasākumu galvenais mērķis būs novērst nepārprotamus šķēršļus vienotajam tirgum, veicot minimālos nepieciešamos grozījumus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā, kas nepieciešams, lai radītu nosacījumus jaunu pārrobežu elektronisko sakaru tirgu attīstībai ES līmenī. Šāda rīcība ļautu sasniegt divkārtšo vienotā tirgus uzdevumu – brīvību sniegt un brīvību patērēt elektronisko sakaru pakalpojumus. Tajā pašā laikā, ja spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā netiek veiktas izmaiņas, tostarp arī tajā, kā valsts regulatīvās iestādes veic tirgus uzraudzību, netiks traucēta to pakalpojumu nodrošinātāju darbība, kuri labprāt saglabātu valsts (vai vietēja līmeņa) ietekmi.

Turklāt jaunu pārrobežu tirgu attīstībai būtu jānorit saskaņā ar "labāka regulējuma" principu, t. i., pakāpeniski samazinot regulējuma spiedienu, ja tirgus pierādījis savu konkurētspēju integrētākā Eiropas kontekstā, bet atbilstoši valsts regulatīvās iestādes uzraudzības pienākumiem un saskaņā ar konkurences *ex post* kontroli. Šādai rīcībai ir labvēlīga ietekme, jo valsts regulatīvās iestādes arī būtu vislabākajā pozīcijā, lai ievērotu valsts specifiskās iezīmes, (i) regulējot piekļuvi fiziskām infrastruktūrām, kas pēc savas būtības paliek ģeogrāfiski noslēgtas valsts vai reģionālā līmenī, un (ii) risinot patērētāju jautājumus valsts kontekstā (jo īpaši patērētāju valodā).

Attiecīgi ierosinātie pasākumi neietvers būtiskas pārmaiņas pārvaldībā vai kompetenču maiņu ES līmenī, piemēram, izmantojot ES regulatoru vai Eiropas mēroga frekvenču spektra licencēšanu.

Risinājumi ļaus attiecīgajām ieinteresētajām personām izmantot sinerģiju, ko nodrošina liels vienotais tirgus, un vissavlaicīgāk un visiedarbīgāk samazināt savu operāciju un ieguldījumu neefektivitāti. Vienlaikus tiem operatoriem, kuri izvēlas sniegt pakalpojumus vienā dalībvalstī, priekšlikums nodrošina spēkā esošo noteikumu nepārtrauktību, sniedzot jauno un uzlaboto noteikumu radītās priekšrocības attiecībā uz galalietotāju tiesībām un prognozējamāku vidi frekvenču spektra resursu piekļuvei un augstas kvalitātes fiksētas tīkla piekļuves produktiem.

3.4. Pamattiesības

Ir analizēta priekšlikuma ietekme uz tādām pamattiesībām kā vārda un informācijas brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību, nediskriminācija, patērētāju aizsardzība un personas datu aizsardzība. Jo īpaši, regula nodrošinās piekļuvi atklātajam internetam; tā nosaka augstu standartu attiecībā uz pilnībā saskaņotām tiešo lietotāju tiesībām, Eiropas mērogā palielina uzņēmējdarbības brīvību, un tai laika gaitā būtu jāsamazina konkrētām nozarēm piemērojams regulējums.

3.5. Juridiskā instrumenta izvēle

Komisija ierosina regulu, jo tā nodrošina vienotā tirgus šķēršļu likvidāciju, papildinot spēkā esošo tiesisko regulējumu elektronisko sakaru jomā. Tā ietver konkrētas, tieši piemērojamas tiesības un pienākumus nodrošinātājiem un tiešajiem lietotājiem, un tā ietver arī koordinējošus mehānismus attiecībā uz noteiktiem resursiem Eiropas līmenī, lai veicinātu elektronisko sakaru pakalpojumu pārrobežu sniegšanu. Regulai ir svarīga nozīme, piemēram, atklātā interneta un datplūsmas pārvaldības jomās, kurās nepieciešama patiesi vienota pieeja, lai no sākta gala izvairītos no esošās tendences virzībā uz atšķirīgiem valstu risinājumiem un lai īstenotu integrētu tīkla uzraudzību un tiešsaistes satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu izstrādi, ko var darīt pieejamu visā Savienībā.

3.6. Priekšlikuma struktūra un galvenās tiesības un pienākumi

Vispārīgi noteikumi (I nodaļa, 1. un 2. pants)

I nodaļā ietverti vispārīgi noteikumi, tostarp attiecīgās definīcijas. Tajā noteikti regulatīvie principi, saskaņā ar kuriem iesaistītās regulatīvās iestādes rīkojas, šo regulu piemērojot kopā ar spēkā esošā regulējuma noteikumiem.

Vienotas ES atļaujas izsniegšana (II nodaļa, 3.–7. pants)

Operatoriem, kas vēlas sniegt pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, pašlaik jāsaņem atļauja katrā no šīm dalībvalstīm. Ar regulu tiek ieviesta vienotas ES atļaujas izsniegšana, kas balstīta uz vienotu paziņošanas sistēmu Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja galvenās darbības vietas dalībvalstī (piederības valstī), un nosaka tai piemērojamos nosacījumus. Vienotās ES atļaujas atsaukšanai un/vai tās darbības apturēšanai tiek piemērota piederības valsts kontrole. Vienotas ES atļaujas turētājiem ir tiesības uz vienādu regulatīvo kārtību līdzīgās situācijās gan dalībvalstīs atsevišķi, gan starp tām, un jaunpienācējiem tirgū un mazākiem pārrobežu operatoriem ir noteikti atbrīvojumi no administratīvajām maksām un ieguldījumiem saistībā ar vispārējo pakalpojumu finansēšanu dalībvalstīs, kas nav piederības valsts (uzņēmējdalībvalstīs). Vienotas ES atļaujas turētāji turpmāk visā Eiropā sniegs pakalpojumus, balstoties uz saskaņotāku regulatīvo pienākumu piemērošanu.

Vienota Eiropas atļauja tādējādi samazinās nevajadzīgus administratīvus šķēršļus un garantēs Eiropas nodrošinātājiem saskaņotākas tiesības un pienākumus darboties visā ES un sasniegt apjomu.

ES resursi (III nodaļa)

1. iedaļa (8.–16. pants)

Mūsdienās mobilo sakaru nodrošinātājiem Eiropā nav nodrošināta nepieciešamā paredzamība attiecībā uz frekvenču spektra pieejamību visā ES, un tiem nākas saskarties ar dažādiem piešķiršanas nosacījumiem. Tādējādi ir grūtāk plānot ilgākā termiņā, veikt pārrobežu ieguldījumus un visbeidzot sasniegt apjomu. Šāda sadrumstalotība nozīmē, ka ierīču ražotāji izstrādā savus produktus citiem tirgiem, kuri ir lielāki un kuru izaugsmes iespējas ir labākas. Lai šāda neilgtspējīga situācija vairs nepastāvētu, frekvenču spektra resursu saskaņošana ir jānodrošina šādi:

- definējot kopējus regulējuma principus, ko piemēro dalībvalstij, nosakot frekvenču spektra lietošanas nosacījumus, kas saskaņots bezvadu platjoslas sakariem;
- nodrošinot Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, lai saskaņotu frekvenču spektra pieejamību, piešķirumu laika grafiku un frekvenču spektra lietošanas tiesību ilgumu;
- ar apspriešanas mehānismu, kas ļauj Komisijai pārskatīt valstu pasākumu projektus attiecībā uz frekvenču spektra piešķiršanu un lietošanu;
- vienkāršojot nosacījumus mazas jaudas bezvadu platjoslas piekļuves (*Wi-Fi*, mazizmēra šūnas) paplašināšanai un nodrošināšanai, lai veicinātu konkurenci un samazinātu tīkla pārblīvi.

2. iedaļa (17.–20. pants)

Saskaņota augstas kvalitātes virtuāla piekļuve fiksētiem tīkliem veicinātu ienākšanu tirgū un pārrobežu pakalpojumu sniegšanu gan tiešajiem lietotājiem, gan uzņēmumiem un palīdzētu sekmēt konkurenci un ieguldījumus. Mūsdienās virtuāli fiksētas piekļuves produkti visā ES tiek definēti dažādos veidos. Virtuāla piekļuve fiksētiem tīkliem, lai nodrošinātu pārrobežu pakalpojumus, ir saskaņota šādi:

- nosakot ES saskaņoto virtuālo platjoslas piekļuves produktu (virtuālā atsaiste, IP bitu plūsma un nomāto līniju segmentu izbeigšana) kopējas iezīmes, kad to sniegšana atļautu operatoriem ar būtisku tirgus ietekmi.
- attiecīgi valstu regulatoriem, nosakot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, jāņem vērā šādu saskaņotu piekļuves produktu ieviešana, attiecīgi ievērojot pastāvošo infrastruktūras konkurenci, ieguldījumus un galvenās samērīguma prasības. Priekšlikums arī atspoguļo lēmumu pieņemšanas praksi, to ietverot noteikumā, kas sasaista *NGA* tīklu vairumtirdzniecības cenas kontroles pienākumu ar konkurences spiedienu, ko rada alternatīvas infrastruktūras, efektīvas garantijas attiecībā uz nediskriminējošu piekļuvi un mazumtirdzniecības konkurences līmeni cenu, izvēles un kvalitātes jomā;
- ar elektronisko sakaru nodrošinātāju tiesībām ar saprātīgiem noteikumiem piedāvāt saskaņotus savienojamības produktus, kam ir nodrošināta pakalpojumu kvalitāte, un tiem piekļūt, lai radītu jaunus tiešsaistes pakalpojumus.

Tiešo lietotāju tiesības (IV nodaļa, 21.–29. pants)

Eiropā gan elektronisko sakaru nodrošinātāji, gan tiešie lietotāji saskaras ar nesaskaņotiem noteikumiem attiecībā uz tiešo lietotāju tiesībām, kā rezultātā aizsardzības līmeņi ir dažādi un dažādās dalībvalstīs ir jāievēro dažādi noteikumi. Operatoriem šī sadrumstalotība izmaksā dārgi, tā nav pieņemama tiešajiem lietotājiem, un, visbeidzot, tā kavē pakalpojumu pārrobežu sniegšanu un negatīvi ietekmē tiešo lietotāju vēlmi izmantot tos. Lai garantētu atbilstīgu

patērētāju aizsardzības līmeni visā ES, tiek saskaņoti noteikumi, kas nosaka tiešo lietotāju tiesības, tostarp

- nediskriminācija attiecībā uz noteiktiem vietējiem un ES (starptautiskajiem) sakariem (izņemot gadījumus, kad atšķirības ir objektīvi pamatotas);
- obligāta informācijas sniegšana pirms līguma noslēgšanas un līguma informācija;
- labāka pārredzamība un iespējas izvairīties no „šokējošiem” rēķiniem;
- tiesības izbeigt līgumu pēc sešiem mēnešiem bez izmaksām (izņemot jebkuru subsidētu iekārtu atlikušo vērtību vai citus īpašos piedāvājumus);
- nodrošinātāju pienākums nodrošināt netraucētu savienojumu ar visu saturu, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kam piekļūst tiešie lietotāji — minēts arī kā tīkla neitralitāte —, vienlaikus regulējot operatoru izmantotos datplūsmas pārvaldības pasākumus attiecībā uz vispārīgo piekļuvi internetam. Vienlaikus ir precizēts tiesiskais regulējums attiecībā uz specializētajiem pakalpojumiem ar labāku kvalitāti.

Nodrošinātāja maiņas veicināšana (V nodaļa, 30. pants)

Uzlaboti maiņas noteikumi veicina ienākšanu tirgū un konkurenci starp elektronisko sakaru nodrošinātājiem un ļauj tiešajiem lietotājiem vieglāk izvēlēties nodrošinātāju, kas vislabāk atbilst to konkrētajām vajadzībām. Tiek paredzēti arī saskaņoti principi, kas piemērojami maiņas procedūrām, piemēram, cenu tuvināšana izmaksām, uzņemošā pakalpojuma sniedzēja vadīts process, automātiska tāda līguma izbeigšana, kurš noslēgts ar nododošo nodrošinātāju.

Organizatoriskie un nobeiguma noteikumi (VI nodaļa, 31.–40. pants)

Šajā nodaļā ietverti pirmie vispārīgie noteikumi attiecībā uz valstu kompetento iestāžu pilnvarām piemērot sankcijas un noteikumi par Komisijas pilnvarām pieņemt deleģētos vai īstenošanas aktus.

Ir paredzēti grozījumi arī pamatdirektīvās, kā arī Viesabonēšanas un Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) regulā. Jo īpaši attiecībā uz tirgus *ex ante* regulāciju un ņemot vērā, ka katra VRI joprojām ir atbildīga par saviem attiecīgajiem (valsts) tirgiem, grozījumu mērķis ir veicināt lielāku saskaņotību un stabilitāti visā ES attiecībā uz VRI veikto tirgu novērtējumu un regulatīvo pienākumu piemērošanu vienotas ES atļaujas turētājiem, lai izvairītos no gadījumiem, kad tiek noteikti atšķirīgi pienākumi par vienu un to pašu tirgus nepilnību katrā dalībvalstī, kurā tie darbojas. Šajā sakarā noteikumi paredz Komisijas pilnvaras pieprasīt to tiesiskās aizsardzības līdzekļu atcelšanu, kuri piemēroti uzņēmumiem ar vienoto ES atļauju, kā arī juridisko noteiktību attiecībā uz kritērijiem to tirgu noteikšanai, kuriem piemēroti šādi *ex ante* tiesiskās aizsardzības līdzekļi, ņemot vērā arī konkurences spiedienu, ko rada līdzvērtīgi pakalpojumi, ko nodrošina *OTT* piegādātāji.

Tā kā III Viesabonēšanas regula ar tās strukturālajiem pasākumiem radīs tirgū lielāku konkurenci, nevar cerēt, ka tā viena pati radīs situāciju, kurā patērētāji varēs pašāvilīgi replicēt savus piederības dalībvalstī patēriņa ieradumus, ceļojot uz ārvalstīm, un tādējādi pielikt punktu viesabonēšanas pārmaiņai visā Eiropā. Tādēļ 33. pants ir balstīts uz Viesabonēšanas regulu, sniedzot stimulu operatoriem nodrošināt viesabonēšanu par iekšzemes cenām. Ar šo priekšlikumu mobilo sakaru operatoriem ievieš brīvprātīgu sistēmu, saskaņā ar kuru tie slēdz divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kuri tiem ļauj internalizēt vairumtirdzniecības viesabonēšanas izdevumus un pakāpeniski ieviest viesabonēšanas pakalpojumus par iekšzemes cenām līdz 2016. gada jūlijam, ierobežojot cenu arbitražas risku. Šādi viesabonēšanas līgumi tirgū nav nekas jauns. Viesabonēšanas līgumi pastāv, tādējādi ļaujot to dalībniekiem (ar nosacījumu, ka panākta atbilstība konkurences tiesību aktiem)

īstenot apjomradītus ietaupījumus, nodrošinot viesabonēšanas pakalpojumus starp līgumslēdzējām pusēm. Tomēr priekšlikumā norādīts, ka tiem nepieciešams uzlabot pārredzamību. Ierosinātais brīvprātīgais režīms ir izstrādāts tā, lai stimulētu šādu likumīgu apjomradītu ietaupījumu nodošanu patērētājiem, nodrošinot viesabonēšanas pakalpojumus par iekšzemes tarifiem, ar nosacījumu, ka viesabonēšana tiek nodrošināta visā Savienībā un ka patērētāji Savienībā savlaicīgi gūst no šādiem piedāvājumiem labumu. Tajā pašā laikā priekšlikumā paredzēts nepieciešamais līdzsvars, kas ļautu operatoriem pielāgot savus mazumtirdzniecības piedāvājumus un pakāpeniski nodrošināt tiem visus patērētāju pamatieguvumus. Bez divpusējiem vai daudzpusējiem viesabonēšanas līgumiem nav iedomājams, ka paredzētajā laikposmā operators viens pats visā Savienībā varētu nodrošināt viesabonēšanu iekšzemes tarifu līmenī.

Visbeidzot *BEREC* regulas grozījumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu iestādei lielāku stabilitāti un palielinātu tās stratēģisko nozīmi, jo īpaši paredzot priekšsēdētāja iecelšanu uz trim gadiem.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātā regula neietekmē Savienības budžetu.

Jo īpaši priekšlikumam veikt grozījumus Regulā (EK) Nr. 1211/2009) neietekmē ne štatu sarakstā iekļauto amata vietu skaitu, ne ES finansiālo ieguldījumu *BEREC* Birojam un atbilst skaitļiem, kas noteikti Komisijas Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013) 519 *final*).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko nosaka pasākumus sakarā ar Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu un savienota kontinenta īstenošanu un groza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹³,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropai jāizmanto visi izaugsmes avoti, lai izkļūtu no krīzes, radītu darbvietas un atgūtu konkurētspēju. Izaugsmes un darbvietu radīšanas atjaunošana Savienībā ir stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis. Eiropadomes 2013. gada pavasara sanāsmē tika uzsvērtā digitālā vienotā tirgus svarīgums izaugsmei un tika izteikts aicinājums iesniegt konkrētus pasākumus, lai izveidotu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (turpmāk „IKT”) vienoto tirgu cik ātri vien iespējams. Ievērojot stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un šo aicinājumu, ar šo regulu paredzēts izveidot elektronisko sakaru vienoto tirgu, izveidojot un pielāgojot spēkā esošo Savienības tiesisko regulējumu elektronisko sakaru jomā.
- (2) Vienā no stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvām „Eiropas digitalizācijas programma” (turpmāk „EDP”) jau atzīts, ka IKT un tīkla savienojamība ir neaizstājams pamats mūsu ekonomikas un sabiedrības attīstībai. Lai ļautu Eiropai gūt digitālās pārveides labumus, Savienībā nepieciešams dinamisks elektronisko sakaru vienotais tirgus visās nozarēs un visā Eiropā. Šāds patiesi vienots sakaru tirgus būs inovatīvas un gudras digitālas ekonomikas „mugurkauls” un tāda digitālā vienotā tirgus pamats, kurā tiešsaistes pakalpojumi var brīvi „plūst” pāri robežām.
- (3) Viengabalainā elektronisko sakaru vienotajā tirgū būtu jāsniedz brīvība nodrošināt elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus katram klientam Savienībā un tiesības katram galalietotājam izvēlēties labāko tirgū pieejamo piedāvājumu, un tirgu

¹² OV C , , . lpp.

¹³ OV C , , . lpp.

sadrumstalotībai valstu robežu dēļ nevajadzētu tās kavēt. Šādu sadrumstalotību nevar pilnībā novērst ar spēkā esošo tiesisko regulējumu elektronisko sakaru jomā, ko raksturo drīzāk valstu, nevis Savienības mēroga vispārējo atļauju izsniegšanas režīms, valstu frekvenču spektra piešķiršanas shēmas, dažādās dalībvalstīs elektronisko sakaru nodrošinātājiem pieejamie atšķirīgie piekļuves produkti un dažādi noteikumu kopumi, ko piemēro klientiem atkarā no nozares. Daudzos gadījumos Savienības noteikumi tikai nosaka pamatscenāriju, un dalībvalstīs tie bieži vien ir ieviesti atšķirīgi.

- (4) Patiesi vienotam tirgum elektronisko sakaru jomā būtu jāveicina konkurence, ieguldījumi un inovācijas jaunos un uzlabotos tīklos un pakalpojumos, sekmējot tirgus integrāciju un pārrobežu pakalpojumu piedāvājumu. Tādējādi tam būtu jāpalīdz sasniegt augstos mērķus, kas attiecībā uz ātrdarbīgu platjoslu noteikti EDP. Savukārt pieaugošajai digitālo infrastruktūru un pakalpojumu pieejamībai būtu jāpaplašina patērētāju izvēle, jāpaaugstina pakalpojumu kvalitāte un satura dažādība, jāveicina teritoriālā un sociālā kohēzija, kā arī jāsekmē mobilitāte Savienībā.
- (5) Elektronisko sakaru vienotā tirgus radītajiem labumiem būtu jāattiecas uz plašāku digitālo ekosistēmu, kas ietver Savienības iekārtu ražotājus, satura un lietojumprogrammu nodrošinātājus un plašāku ekonomiku, aptverot tādas nozares kā banku nozare, automobiļu nozare, loģistika, mazumtirdzniecība, enerģētika un transporta nozare, kuras balstās uz savienojamību, lai palielinātu savu efektivitāti, izmantojot, piemēram, vispārējas mākoņdatošanas lietojumprogrammas, savienotos objektus un integrētas pakalpojumu sniegšanas iespējas dažādām uzņēmuma daļām. Arī valsts pārvaldei un veselības aizsardzības nozarei būtu jāgūst labums no plašāk pieejamiem e-pārvaldes un e-veselības pakalpojumiem. Kultūras saturu un pakalpojumus un kultūras dažādību kopumā varētu pilnveidot arī elektronisko sakaru vienotā tirgū. Savienojamības nodrošināšana, izmantojot elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus, ir tik svarīga plašākai ekonomikai un sabiedrībai, ka būtu jānovērš nepamatots slogs, piemēram, tiesiskā regulējuma vai cita veida slogs, ko piemēro atkarā no nozares.
- (6) Šīs regulas mērķis ir izveidot elektronisko sakaru vienoto tirgu, rīkojoties trijos plašos savstarpēji saistītos virzienos. Pirmkārt, tai būtu jānodrošina brīvība sniegt pārrobežu elektronisko sakaru pakalpojumus un tīklus dažādās dalībvalstīs, balstoties uz Eiropas vienotas atļaujas koncepciju, kas rada nosacījumus satura un konkrētu nozaru tiesiskā regulējuma ieviešanas lielākas saskaņotības un paredzamības nodrošināšanai visā Savienībā. Otrkārt, ir nepieciešams ar līdzīgākiem noteikumiem un nosacījumiem sniegt piekļuvi būtiskiem resursiem, kas nepieciešami elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu pārrobežu nodrošināšanai ne tikai bezvadu platjoslas sakariem, kuriem svarīgs ir licencēts un nelicencēts frekvenču spektrs, bet arī fiksētas līnijas savienojamībai. Treškārt, lai saskaņotu uzņēmējdarbības apstākļus un veidotu iedzīvotāju uzticību digitalizācijas jomā, ar šo regulu būtu jānosaka noteikumi par galalietotāju, jo īpaši patērētāju, aizsardzību. Tas ietver noteikumus attiecībā uz nediskrimināciju, līguma informāciju, līguma izbeigšanu un maiņu, papildu noteikumiem attiecībā uz piekļuvi tiešsaistes saturam, lietojumprogrammām un pakalpojumiem un datplūsmas pārvaldību, kas ne tikai aizsargā galalietotājus, bet vienlaikus garantē ilgstošu interneta ekosistēmas kā inovāciju virzītājspēka funkcionēšanu. Turklāt turpmākām reformām viesabonēšanas jomā būtu jārada galalietotājiem pārlicība, ka, ceļojot Savienībā, viņi varēs saglabāt savienojamību, un ar laiku būtu jāklūst par cenu un citu nosacījumu tuvināšanas veicinātājiem Savienībā.

- (7) Tāpēc šai regulai būtu jāpapildina spēkā esošais Savienības tiesiskais regulējums (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK¹⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK¹⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK¹⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK¹⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK¹⁸, Komisijas Direktīva 2002/77/EK¹⁹, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1211/2009²⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012²¹ un Eiropas Parlamenta Lēmums Nr. 243/2012/ES²²) un piemērojami valstu tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, paredzot īpašas tiesības un pienākumus gan elektronisko sakaru nodrošinātājiem, gan galalietotājiem, ko var īstenot, veicot svarīgus grozījumus spēkā esošajās direktīvās un Regulā (ES) Nr. 531/2012, lai nodrošinātu lielāku konverģenci, kā arī dažas būtiskas pārmaiņas, kas saskaņā ar konkurētspējīgāku vienoto tirgu.
- (8) Šajā regulā paredzētajos pasākumos ņemts vērā tehnoloģiju neitralitātes princips, t. i., ka tie nedz uzspiež kādas noteikta veida tehnoloģijas lietojumu, nedz to diskriminē.
- (9) Pārrobežu elektronisko sakaru nodrošināšanai joprojām tiek piemērots lielāks slogs nekā elektronisko sakaru nodrošināšanai valsts teritorijā. Konkrēti, pārrobežu nodrošinātājiem joprojām atsevišķās uzņēmējdarbības vienībās jāsniedz paziņojums un jāmaksā nodevas. Uz ES vienotās atļaujas turētājiem būtu jāattiecinā vienota paziņošanas sistēma galvenās uzņēmējdarbības veikšanas vietas dalībvalstī (piederības dalībvalsts), un tas samazinātu pārrobežu operatoru administratīvo slogu. ES vienotajai atļaujai būtu jāattiecas uz jebkuru uzņēmumu, kurš nodrošina vai nodomājis nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus un tīklus vairāk nekā vienā dalībvalstī, ļaujot šim uzņēmumam izmantot tiesības, ko sniedz brīvība nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus un tīklus saskaņā ar šo regulu jebkurā dalībvalstī. ES vienotās atļaujas izsniegšanai, kas nosaka tiesisko regulējumu, kurš piemērojams elektronisko sakaru operatoriem, kuri sniedz pakalpojumus dalībvalstīs, pamatojoties uz vispārīgu

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (Piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (Atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privātumu un elektroniskajiem sakariem) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

¹⁹ Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīva 2002/77/EK par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū (OV L 249, 17.9.2002, 21. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regula (EK) Nr. 1211/2009, ar ko izveido Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (*BEREC*) un biroju (OV L 337, 18.12.2009., 1. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Lēmums Nr. 243/2012/ES, ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu (OV L 81, 21.3.2012., 7. lpp.).

atļaujas izsniegšanu piederības dalībvalstī, būtu jānodrošina, lai brīvība sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus un tīklus būtu efektīva visā Savienībā.

- (10) Elektronisko sakaru vai tīklu pārrobežu nodrošināšana var notikt dažādos veidos atkarā no vairākiem faktoriem, piemēram, tīkla vai sniegto pakalpojumu veida, nepieciešamās fiziskās infrastruktūras apjoma vai abonētu skaita dažādās dalībvalstīs. Nodomu nodrošināt elektronisko sakaru pārrobežu pakalpojumus vai nodrošināt elektronisko sakaru tīklu vairāk nekā vienā dalībvalstī var parādīt, veicot tādas darbības kā sarunas par līgumiem attiecībā uz piekļuvi tīkliem konkrētā dalībvalstī vai tirgvedību interneta vietnē mērķa dalībvalsts valodā.
- (11) Neatkarīgi no tā, kā nodrošinātājs izvēlas veikt elektronisko sakaru tīklu vai elektronisko sakaru pakalpojumu pārrobežu nodrošināšanu, tiesiskajam regulējumam, ko piemēro Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam, vajadzētu būt neitrālam attiecībā uz komerciālo izvēli, kas veikta, organizējot funkcijas un darbības dalībvalstīs. Tāpēc neatkarīgi no uzņēmuma korporatīvās struktūras par Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja piederības dalībvalsti būtu jāuzskata dalībvalsts, kurā tiek pieņemti stratēģiskie lēmumi par elektronisko sakaru tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanu.
- (12) ES vienotās atļaujas izsniegšanai vajadzētu būt balstītai uz vispārīgās atļaujas izsniegšanu piederības dalībvalstī. Uz to nevajadzētu attiecināt nosacījumus, kas jau ir piemērojami saskaņā ar kādu citu valsts tiesību aktu, kurš nav attiecināms konkrēti uz elektronisko sakaru nozari. Turklāt šīs regulas un Regulas (ES) Nr. 531/2012 noteikumi būtu jāpiemēro arī Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem.
- (13) Lielākā daļa uz konkrētu nozari attiecinātu nosacījumu, piemēram, attiecībā uz piekļuvi tīkliem vai to drošību un integritāti vai piekļuvi neatliekamās palīdzības pakalpojumiem, ir cieši saistīti ar vietu, kur šāds tīkls atrodas vai pakalpojums tiek nodrošināts. Tāpēc uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju var attiecināt nosacījumus, kas ir piemērojami dalībvalstīs, kur tas darbojas, ciktāl šī regula nenosaka citādi.
- (14) Ja dalībvalstis no nozares pieprasa ieguldījumu, lai finansētu vispārējo pakalpojumu pienākumus un valstu regulatīvo iestāžu administratīvās izmaksas, kritērijiem un procedūrām ieguldījumu sadalei vajadzētu būt samērīgām un nediskriminējošām attiecībā uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem, lai nekavētu pārrobežu operatoru ienākšanu tirgū, jo īpaši jaunpienācējiem un mazākiem operatoriem; tāpēc attiecībā uz individuālu uzņēmumu ieguldījumiem būtu jāņem vērā ieguldījuma veicēja tirgus daļa tā apgrozījuma ziņā, kurš realizēts attiecīgajā dalībvalstī, un tam būtu jāpiemēro *de minimis* sliekšnis.
- (15) Ir nepieciešams nodrošināt, ka līdzīgos apstākļos nav diskriminācijas attiecībā uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju dažādās dalībvalstīs un ka vienotajā tirgū tiek piemērota saskanīga regulatīvā prakse, jo īpaši attiecībā uz pasākumiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2002/21/EK 15. vai 16. panta vai Direktīvas 2002/19/EK 5. vai 8. panta darbības joma. Tāpēc Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem vajadzētu būt tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi dažādās dalībvalstīs objektīvi vienādās situācijās, lai nodrošinātu integrētākas daudzteritoriālas operācijas. Turklāt Savienības līmenī vajadzētu būt konkrētām procedūrām, saskaņā ar kurām šādos gadījumos pārskata lēmumprojektus par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem Direktīvas 2002/21/EK 7.a panta nozīmē, lai izvairītos no nepamatotām atšķirībām pienākumos, kas piemērojami Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem dažādās dalībvalstīs.

- (16) Regulatīvo un uzraudzības kompetenču piešķiršana būtu jānosaka starp Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju piederības dalībvalsti un jebkuru uzņēmējadalībvalsti, lai samazinātu šķēršļus ienākšanai tirgū, vienlaikus nodrošinot, ka šo nodrošinātāju sniegtajiem elektronisko sakaru pakalpojumiem un tīkliem tiek atbilstīgi piemēroti visi šādu pakalpojumu un tīklu nodrošināšanas nosacījumi. Tāpēc, kaut arī katrai valsts regulatīvajai iestādei būtu jāuzrauga atbilstība nosacījumiem, kas piemērojami tās teritorijā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp izmantojot sankcijas un pagaidu pasākumus, tikai valsts regulatīvajai iestādei, kas atrodas piederības dalībvalstī, vajadzētu būt pilnvarām apturēt vai atsaukt Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja tiesības nodrošināt elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus visā Savienībā vai tās daļā.
- (17) Radiofrekvenču spektrs ir sabiedriskais labums un būtisks resurss mobilo, bezvadu platjoslas un satelītu sakaru iekšējā tirgū Savienībā. Bezvadu platjoslas sakaru attīstība sniedz ieguldījumu Eiropas digitalizācijas programmas īstenošanā un jo īpaši mērķī, kas paredz nodrošināt piekļuvi platjoslai ar ātrumu ne mazāk par 30 Mb/s līdz 2020. gadam visiem Savienības iedzīvotājiem un nodrošināt Savienībā vislielāko iespējamo platjoslas ātrumu un jaudu. Tomēr Savienība ir atpalikusi no citiem nozīmīgiem pasaules reģioniem — Ziemeļamerikas, Āfrikas un Āzijas daļām — attiecībā uz tādu jaunākās paaudzes bezvadu platjoslas tehnoloģiju ieviešanu un izplatību, kuras nepieciešamas, lai sasniegtu šos politikas mērķus. Pakāpenisks process attiecībā uz atļauju izsniegšanu un 800 MHz joslas nodrošināšanu bezvadu platjoslas sakariem apstākļos, kad vairāk nekā puse no dalībvalstīm pieprasa izņēmuma statusu vai citā veidā neizpilda noteikto termiņā, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 243/2012 par Radiofrekvenču spektra politikas programmu (turpmāk „RSPP”)²³, apliecina rīcības steidzamību pat spēkā esošās RSPP termiņā. Savienības pasākumi, lai saskaņotu nosacījumus attiecībā uz radiofrekvenču spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu bezvadu platjoslas sakariem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 676/2002/EK²⁴, nav bijuši pietiekami, lai risinātu šo problēmu.
- (18) Atšķirīgas valstu politikas piemērošana rada iekšējā tirgus nesaskaņotību un sadrumstalotību, kas kavē Savienības mēroga pakalpojumu ieviešanu un bezvadu platjoslas sakaru iekšējā tirgus izveidi. Jo īpaši tas varētu radīt nevienādus nosacījumus piekļuvei šādiem pakalpojumiem, kavēt konkurenci starp uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, un apslāpēt ieguldījumus modernākos tīklos un tehnoloģijās un inovatīvu pakalpojumu rašanos, tādējādi atņemot iedzīvotājiem un uzņēmumiem plaši pieejamus integrētus augstas kvalitātes pakalpojumus un bezvadu platjoslas operatoriem — lielāku efektivitāti, ko rada liela apjoma integrētākas operācijas. Tāpēc rīcība Savienības līmenī attiecībā uz noteiktiem radiofrekvenču spektra piešķiršanas aspektiem būtu jāapvieno ar modernu bezvadu platjoslas sakaru pakalpojumu plaša integrēta pārklājuma attīstību visā Savienībā. Vienlaikus dalībvalstīm būtu jā saglabā tiesības pieņemt pasākumus, lai organizētu savu radiofrekvenču spektru sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības un aizsardzības vajadzībām.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Lēmums Nr. 243/2012/ES, ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu, OV L 81, 21.3.2012., 7. lpp.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Lēmums Nr. 676/2002/EK par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (Radiofrekvenču spektra lēmums) (OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.).

- (19) Elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošinātājiem, tostarp mobilo sakaru operatoriem vai šādu operatoru konsorcijiem, nodrošinot galalietotāju ilgtermiņa labumu, būtu jāvar kolektīvi organizēt efektīvu un pieejamu pārklājumu plašā Savienības teritorijas daļā un tādējādi izmantot radiofrekvenču spektru vairākās dalībvalstīs ar līdzīgiem nosacījumiem, procedūrām, izmaksām, laika grafiku, ilgumu saskaņotās joslās un ar tādām papildu radiofrekvenču paketēm kā zemākas un augstākas frekvences kopums, lai nodrošinātu pārklājumu blīvi un mazāk blīvi apdzīvotās teritorijās. Iniciatīvas par labu lielākai koordinācijai un saskaņotībai arī veicinātu tīkla ieguldījumu vides paredzamību. Šāda paredzamība būtu ļoti vēlama saskaņā ar skaidru politiku par labu ilgtermiņa lietošanas tiesībām saistībā ar radiofrekvenču spektru, neietekmējot šādu tiesību nenoteikto būtību dažās dalībvalstīs, un savukārt būtu saistīta ar skaidriem nosacījumiem attiecībā uz visu to radiofrekvenču pārvedumu, nomu vai koplietošanu, uz kurām attiecas šādas individuālas lietošanas tiesības, vai arī uz šādu radiofrekvenču daļas pārvedumu, nomu vai koplietošanu.
- (20) Lietošanas tiesību koordinācija un saskaņotība attiecībā uz radiofrekvenču spektru būtu jāuzlabo, vismaz joslām, kuras ir saskaņotas attiecībā uz bezvadu fiksētajiem, nomādiskajiem un mobilajiem platjoslas sakariem. Tas ietver joslas, kas noteiktas Starptautiskās telesakaru savienības (*ITU*) līmenī attiecībā uz Starptautisko mobilo telesakaru (*IMT*) progresīvajām sistēmām, kā arī joslām, ko izmanto vietējie radiotīkli (*RLAN*), piemēram, 2,4 GHz un 5 GHz. Tam būtu jāattiecas arī uz joslām, kuras nākotnē iespējams saskaņot attiecībā uz bezvadu platjoslas sakariem, kā paredzēts *RSPP* 3. panta b) punktā un Radiofrekvenču spektra politikas grupas (*RSPG*) atzinumā „Strategic challenges facing Europe in addressing the growing radio spectrum demand for wireless broadband”, kas tika pieņemts 2013. gada 13. jūnijā, piemēram, tuvākajā nākotnē — 700 MHz, 1,5 GHz un 3,8–4,2 GHz josla.
- (21) Saskaņotība starp dažādām valstu radiofrekvenču spektra piešķiršanas procedūrām būtu vēlama saskaņā ar skaidrākiem noteikumiem attiecībā uz kritērijiem, kas attiecas uz atļauju izsniegšanas procedūru laika grafiku, periodu, uz kuru tiek piešķirtas lietošanas tiesības, nodevām un to nomaksas nosacījumiem, jaudas un pārklājuma pienākumiem, tā radiofrekvenču spektra un spektra bloku definēšanu, uz kuriem attiecas piešķiršanas procedūra, objektīva sliekšņa prasībām, kas veicinātu efektīvu konkurenci, nosacījumiem saistībā ar lietošanas tiesību tirgojamību, tostarp koplietošanas nosacījumiem.
- (22) Nodevu sloga ierobežošana līdz līmenim, kas nepieciešams optimālai radiofrekvenču spektra pārvaldībai, nodrošinot līdzsvaru starp tūlītējiem maksājumiem un periodiskām nodevām, veicinātu ieguldījumus infrastruktūras un tehnoloģiju ieviešanā un vienlaicīgo izmaksu priekšrocību nodošanu galalietotājiem.
- (23) Sinhronizētākiem radiofrekvenču spektra piešķirumiem un secīgai bezvadu platjoslas ieviešanai visā Savienībā būtu jāatbalsta apjomradītās ietekmes sasniegšana tādās saistītās nozarēs kā tīkla iekārtas un galiekārtas. Savukārt šādās nozarēs varētu vairāk nekā līdz šim ņemt vērā Savienības iniciatīvas un politikas virzienus attiecībā uz radiofrekvenču spektra lietošanu. Tāpēc būtu jāizveido šādām joslām saskaņošanas procedūra attiecībā uz piešķiršanas un minimāla vai kopīga ilguma lietošanas tiesību laika grafikiem.
- (24) Kas attiecas uz citiem galvenajiem būtiskajiem nosacījumiem, ko iespējams pievienot radiofrekvenču spektra lietošanas tiesībām attiecībā uz bezvadu platjoslu, šajā regulā noteikto regulatīvo principu un kritēriju vienveidīga piemērošana, ko veic atsevišķas dalībvalstis, būtu vēlama saskaņā ar koordinācijas mehānismu, ar kuru Komisijai un

citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir iespēja dot atsauksmes, pirms attiecīgā dalībvalsts piešķir lietošanas tiesības, un ar kuru Komisijai ir iespēja, ņemot vērā dalībvalstu viedokli, novērst jebkura tāda priekšlikuma īstenošanu, kurš neatbilst Savienības tiesību aktiem.

- (25) Ņemot vērā radiofrekvenču spektra pieprasījuma milzīgo izaugsmi attiecībā uz bezvadu platjoslu, būtu jāveicina risinājumi alternatīvai spektrāli efektīvai piekļuvei bezvadu platjoslai. Tas ietver tādu mazas jaudas bezvadu piekļuves sistēmu lietošanu, kurām ir nelielas zonas darbības diapazons, piemēram, t. s. lokālo radiotīklu (*RLAN*, kas zināmi arī kā *Wi-Fi*) tīklāji, kā arī mazas jaudas mazizmēra šūnu piekļuves punktu tīkli (tiek saukti arī par femto-, piko- vai mikrošūnām).
- (26) Tādas papildu bezvadu piekļuves sistēmas kā *RLAN*, jo īpaši publiski pieejami *RLAN* piekļuves punkti, arvien vairāk ļauj galalietotājiem piekļūt internetam un ļauj mobilo sakaru operatoriem atbrīvoties no mobilo sakaru datplūsmas, izmantojot saskaņotus radiofrekvenču spektra resursus, nenosakot prasību pēc individuālas atļaujas izsniegšanas vai radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesībām.
- (27) Līdz šim lielāko daļu *RLAN* piekļuves punktu izmanto privātie lietotāji kā sava fiksētā platjoslas savienojuma vietējo bezvadu paplašinājumu. Ja galalietotāji savas interneta abonēšanas ietvaros izvēlas dalīties savā *RLAN* piekļuvē ar citiem, liela skaita šādu piekļuves punktu pieejamībai, jo īpaši blīvi apdzīvotās zonās, būtu maksimāli jāpalielina bezvadu datu jauda, izmantojot radiofrekvenču spektra atkārtotu lietošanu, un jārada izmaksu ziņā efektīva papildu bezvadu platjoslas infrastruktūra, kas pieejama citiem galalietotājiem. Tāpēc būtu jāatceļ vai jānovērš nevajadzīgi tādas prakses ierobežojumi, kad galalietotāji dalās ar savu piekļuvi *RLAN* piekļuves punktam ar citiem galalietotājiem vai kad galalietotāji pievienojas šādiem piekļuves punktiem.
- (28) Turklāt būtu jāatceļ arī nevajadzīgi ierobežojumi attiecībā uz *RLAN* piekļuves punktu ieviešanu un sasaisti. Valsts iestādes vai sabiedrisko pakalpojumu nodrošinātāji arvien vairāk izmanto *RLAN* piekļuves punktus savās telpās savām vajadzībām, piemēram, personāla vajadzībām, lai vairāk veicinātu iedzīvotāju izmaksu ziņā efektīvu piekļuvi e-pārvaldes pakalpojumiem savās telpās vai lai atbalstītu sabiedrisko viedpakalpojumu sniegšanu ar reālā laika informāciju, piemēram, sabiedriskā transporta vai satiksmes vadībai. Šādas iestādes kopumā varētu arī nodrošināt iedzīvotājiem piekļuvi šādiem piekļuves punktiem kā papildu pakalpojumu līdzās tiem pakalpojumiem, ko sniedz šādās telpās, un būtu jānodrošina to tiesības šādi rīkoties saskaņā ar konkurences un valsts iepirkuma noteikumiem. Vietējās piekļuves elektronisko sakaru tīklu nodrošināšanai privātīpašuma teritorijā vai tā apkārtnē vai ierobežotā sabiedriskajā zonā, ja tā ir papildu pakalpojums līdzās kādai citai darbībai, kura nav atkarīga no šādas piekļuves, piemēram, *RLAN* tīklāji, kuri ir pieejami citas komercdarbības klientiem vai vispārējai sabiedrībai minētajā zonā, nevajadzētu būt par iemeslu, lai šādu nodrošinātāju klasificētu kā elektronisko sakaru nodrošinātāju.
- (29) Mazjaudīgie tuvas darbības bezvadu piekļuves punkti ir ļoti mazas un neuzkrītošas ierīces, kuras ir līdzīgas mājās lietojamiem *Wi-Fi* maršrutētājiem un kuru tehniskās īpašības būtu jānosaka Savienības līmenī, lai izplatītu un lietotu dažādās vietējās situācijās, uz ko jāattiecinā vispārīgas atļaujas izsniegšana, nenosakot nepamatotus ierobežojumus, kas izriet no individuālas plānošanas vai citām atļaujām. Lai gūtu labumu no vispārīgas atļaujas izsniegšanas, to pasākumu samērīgums, ar kuriem nosaka tehniskās īpašības šādai lietošanai, būtu jānodrošina ar īpašībām, kuras ir

nozīmīgi ierobežojošākas nekā Savienības pasākumos noteiktie piemērojami maksimālie līmeņi attiecībā uz tādiem parametriem kā izejas jauda.

- (30) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai radiofrekvenču spektra pārvaldība valsts līmenī nekavētu citas dalībvalstis izmantot radiofrekvenču spektru, uz ko tām ir tiesības, vai arī izpildīt to pienākumus attiecībā uz joslām, kuru lietošana ir saskaņota Savienības līmenī. Pamatojoties uz spēkā esošajām RSPG darbībām, ir nepieciešams koordinācijas mehānisms, lai nodrošinātu, ka katrai dalībvalstij ir taisnīga piekļuve radiofrekvenču spektram un ka koordinācijas rezultāti ir saskanīgi un izpildāmi.
- (31) Pieredze Savienības tiesiskā regulējuma īstenošanā norāda, ka spēkā esošie noteikumi, kas nosaka saskaņotu regulatīvo pasākumu piemērošanu, apvienojumā ar mērķi, kas paredz veicināt iekšējā tirgus attīstību, nav radījuši pietiekamus stimulus, lai, pamatojoties uz saskaņotiem standartiem un procesiem, tiktu izstrādāti piekļuves produkti, jo īpaši saistībā ar fiksētajiem tīkliem. Darbojoties dažādās dalībvalstīs, operatoriem ir grūtības atrast piekļuves resursus, kuriem būtu attiecīgā kvalitāte un tīkla un pakalpojumu sadarbības līmeņi, un, kad šie resursi ir pieejami, tiem ir dažādas tehniskās īpašības. Tas palielina izmaksas un veido šķērslī pakalpojumu sniegšanai ārpus valsts robežām.
- (32) Elektronisko sakaru vienotā tirgus integrāciju varētu paātrināt, izveidojot sistēmu, kas paredzēta, lai definētu noteiktus galvenos Eiropas virtuālos produktus, kas ir īpaši svarīgi elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošinātājiem, lai sniegtu pārrobežu pakalpojumus un, pamatojoties uz galvenajiem parametriem un minimālajām īpašībām, pieņemtu visas Savienības stratēģiju pilnīgā IP vidē, kas paplašinās.
- (33) Ir jārisina darbības vajadzības, ko apkalpo ar dažādiem virtuālajiem produktiem. Eiropas virtuālajiem platjoslas piekļuves produktiem vajadzētu būt pieejamiem gadījumos, kad operatoram, kuram ir būtiska ietekme tirgū, saskaņā ar pamatdirektīvu un Piekļuves direktīvu ir noteikta prasība sniegt piekļuvi ar regulētiem noteikumiem noteiktā piekļuves punktā tam piederošā tīklā. Pirmkārt, efektīva pārrobežu operatoru ienākšana tirgū būtu jāveicina ar saskaņotiem produktiem, kas ļauj pārrobežu pakalpojumu nodrošinātājiem veikt sākotnējo pakalpojumu nodrošināšanu saviem tiešajiem klientiem bez kavēšanās un ar paredzamu un pietiekamu kvalitāti, tostarp klientiem, kas ir uzņēmumi ar daudzām uzņēmējdarbības vietām dažādās dalībvalstīs, ja tas būtu nepieciešami un samērīgi saskaņā ar tirgus analīzi. Šiem saskaņotajiem produktiem vajadzētu būt pieejamiem pietiekami ilgi, lai ļautu piekļuves prasītājiem un nodrošinātājiem plānot vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumus.
- (34) Otrkārt, sarežģīti virtuālie piekļuves produkti, kam nepieciešams augstāks piekļuves prasītāju veiktu ieguldījumu līmenis un kas nodrošina viņiem augstāku kontroles un diferencēšanas līmeni, jo īpaši nodrošinot piekļuvi vietējā līmenī, ir svarīgi, lai radītu apstākļus ilgtspējīgai konkurencei visā iekšējā tirgū. Tāpēc šie galvenie vairumtirdzniecības piekļuves produkti nākamās paaudzes piekļuves (*NGA*) tīkliem arī būtu jāiesaņķo, lai veicinātu pārrobežu ieguldījumus. Šādi virtuālie platjoslas piekļuves produkti būtu jāveido tā, lai tiem būtu funkcionalitāte, kas līdzīga fiziskajai atsaistei, lai paplašinātu to potenciālo vairumtirdzniecības tiesiskās aizsardzības līdzekļu klāstu, kuri pieejami valstu regulatīvajām iestādēm izskatīšanai saskaņā ar proporcionalitātes novērtējumu saskaņā ar Direktīvu 2002/19/EK.
- (35) Treškārt, ir nepieciešams arī saskaņot vairumtirdzniecības piekļuves produktu, lai izbeigtu tādu nomātu līniju segmentus, kurām ir uzlabotas saskarnes, lai garantētu darbībai kritisko savienojamības pakalpojumu pārrobežu nodrošināšanu visprasīgākajiem lietotājiem, kas ir no uzņēmējdarbības vides.

- (36) Pakāpeniska pāreja uz tīkliem, kas pilnībā ir IP tīkli, tādu savienojamības produktu pieejamības trūkums, kuri balstīti uz IP protokolu, dažādām pakalpojumu klasēm ar garantētu pakalpojuma kvalitāti, kas nodrošina sakaru ceļus starp tīkla domēniem un pāri tīkla robežām gan dalībvalstīs, gan starp tām, kavē tādu lietojumprogrammu attīstību, kuras balstītas uz piekļuvi citiem tīkliem, tādējādi ierobežojot tehnoloģisko inovāciju. Turklāt šī situācija kavē tādas efektivitātes plašāku izplatību, kura saistīta ar vadību un nodrošināšanu, ko veic attiecībā uz tīkliem, kas balstīti uz IP, un savienojamības produktiem, kuru pakalpojumu kvalitāte ir garantēta, jo īpaši uzlabota drošība, uzticamība un elastība, izmaksu efektivitāte un ātrāka nodrošināšana, no kā labumu gūst tīkla operatori, pakalpojumu nodrošinātāji un galalietotāji. Tāpēc ir nepieciešama saskaņota pieeja šo produktu izveidei un pieejamībai, paredzot saprātīgus nosacījumus, tostarp, ja nepieciešams, iespēju, ka attiecīgie elektronisko sakaru uzņēmumi veic savstarpējas piegādes.
- (37) Eiropas virtuālo platjoslas piekļuves produktu noteikšanai saskaņā ar šo regulu būtu jāatspoguļojas valstu regulatīvo iestāžu veiktajā novērtējumā par vispiemērotākajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz piekļuvi to operatoru tīkliem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū, vienlaikus izvairoties no pārmērīgas regulācijas, izmantojot nevajadzīgu vairumtirdzniecības piekļuves produktu pavairošanu, kura noteikta saskaņā ar tirgus analīzi vai citiem apstākļiem. Jo īpaši Eiropas virtuālo piekļuves produktu ieviešanai vien nevajadzētu radīt tādu regulētu piekļuves produktu skaita palielinājumu, kuru sniegšana tiek uzspiesta attiecīgajam operatoram. Turklāt vajadzībai pēc valstu kompetentajām iestādēm pēc šīs regulas pieņemšanas, lai izvērtētu, vai esošo vairumtirdzniecības piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļu vietā būtu jāievieš Eiropas virtuālie platjoslas piekļuves produkti, un lai izvērtētu Eiropas virtuālo platjoslas piekļuves produkta ieviešanas piemērotību turpmāko tirgus pārskatu kontekstā, kur tiem ir būtiska tirgus ietekme, nevajadzētu ietekmēt minēto iestāžu atbildību noteikt vispiemērotāko un visproporcionālāko tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai risinātu konstatēto konkurences problēmu atbilstoši Direktīvas 2002/21/EK 16. pantam.
- (38) Regulatīvās paredzamības interesēs galvenie tādas lēmumu pieņemšanas prakses elementi, kura attīstās saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu un kura ietekmē nosacījumus, ar kuriem vairumtirdzniecības piekļuves produkti, tostarp Eiropas virtuālie platjoslas piekļuves produkti, pieejami *NGA* tīkliem, būtu jāatspoguļo arī tiesību aktos. Tiem būtu jāietver noteikumi, kas vairumtirdzniecības piekļuves tirgu analīzes vajadzībām un jo īpaši, lai noteiktu, vai ir nepieciešamība pēc cenu kontroles saistībā ar šādu piekļuvi *NGA* tīkliem, atspoguļo, cik svarīgas ir attiecības starp konkurences spiedienu, ko rada alternatīvās fiksētās un bezvadu infrastruktūras, kā arī efektīvas garantijas attiecībā uz nediskriminējošu piekļuvi, un spēkā esošo konkurences līmeni cenu, izvēles un kvalitātes ziņā mazumtirdzniecības līmenī. Piemēram, veicot konkrētu gadījumu vērtēšanu atbilstoši Direktīvas 2001/21/EK 16. pantam un neskarot būtiskas tirgus ietekmes vērtēšanu, valstu regulatīvās iestādes var izvērtēt, vai pastāvot diviem fiksētiem *NGA* tīkliem, tirgus apstākļi ir pietiekami konkurētspējīgi, lai varētu veicināt tīkla jauninājumus un attīstīties, lai nodrošinātu īpaši ātrdarbīgus pakalpojumus, kas ir viens no svarīgajiem mazumtirdzniecības konkurences rādītājiem.
- (39) Ir paredzams, ka intensīvāka konkurence vienotajā tirgū ar laiku radīs uz tirgus analīzi balstīta nozarei raksturīga regulējuma samazinājumu. Tiešām, vienam no vienotā tirgus izveides rezultātiem vajadzētu būt lielākai virzībai uz efektīvu konkurenci attiecīgajos tirgos un konkurences tiesību aktu piemērošanas kontrolei (*ex post*) — kā

pietiekamai, lai nodrošinātu tirgus darbību. Lai nodrošinātu tiesisko skaidrību un regulatīvo pieeju pārrobežu paredzamību, būtu jānodrošina skaidri un saistoši kritēriji attiecībā uz to, kā novērtēt, vai minētais tirgus joprojām attaisno priekšregulācijas (*ex ante*) pienākumu piemērošanu, atsaucoties uz nepilnību ilgumu un konkurences, jo īpaši uz infrastruktūru balstītas konkurences, prognozēm un konkurences nosacījumiem mazumtirdzniecības līmenī saistībā ar tādiem rādītājiem kā cena, izvēle un kvalitāte, kas galu galā ir svarīgi galalietotājiem un ES ekonomikas konkurētspējai globālā līmenī. Tam būtu jāatbalsta secīga to tirgu sarakstu pārskatīšana, kuri ir jutīgi attiecībā uz *priekšregulāciju, un jāpalīdz valstu regulatoriem koncentrēt savas pūles tur, kur konkurence vēl nav efektīva, darot to tā, lai nodrošinātu konverģenci. Patiesi vienota tirgus izveide elektronisko sakaru jomā papildus var ietekmēt tirgu ģeogrāfisko loku gan saistībā ar konkrētas nozares regulāciju, kas balstīta uz konkurences principiem, gan saistībā ar pašiem konkurences tiesību aktiem.*

- (40) Atšķirīgais veids, kā valstis īsteno nozarei raksturīgus galalietotāju aizsardzības noteikumus, rada nozīmīgus šķēršļus vienotajam digitālajam tirgum, jo īpaši tādu palielinātu izpildes izmaksu veidā, kuras rodas publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, ja šie nodrošinātāji vēlas sniegt pakalpojumus dalībvalstu mērogā. Turklāt sadrumstalotība un nenoteiktība saistībā ar aizsardzības līmeni, kas tiek nodrošināts dažādās dalībvalstīs, mazina galalietotāju uzticēšanos un mudina atteikties no elektronisko sakaru pirkšanas ārzemēs. Lai sasniegtu Savienības mērķi likvidēt iekšējā tirgus šķēršļus, ir nepieciešams aizstāt spēkā esošos atšķirīgos valstu tiesiskos pasākumus ar vienotu un pilnībā saskaņotu nozarei raksturīgu tādu noteikumu kopumu, kuri rada galalietotāju kopīgu aizsardzības līmeni. Šādai tiesiskā regulējuma pilnīgai saskaņošanai nebūtu jāattur publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji no tādu līguma nosacījumu piedāvāšanas galalietotājiem, kuri pārsniedz minēto aizsardzības līmeni.
- (41) Tā kā šī regula saskaņo tikai noteiktus nozarei raksturīgus noteikumus, tai nebūtu jāietekmē vispārīgie patērētāju aizsardzības noteikumi, kas paredzēti Savienības aktos un valstu īstenošanas tiesību aktos.
- (42) Gadījumos, kad šīs regulas 4. un 5. nodaļas noteikumi attiecas uz galalietotājiem, šādi noteikumi būtu jāattiecina ne tikai uz patērētājiem, bet arī uz citām galalietotāju kategorijām, galvenokārt uz mikrouzņēmumiem. Pēc to individuāla pieprasījuma galalietotājiem, kas nav patērētāji, būtu jāvar saskaņā ar individuālu līgumu vienoties par atkāpēm no atsevišķiem noteikumiem.
- (43) Elektronisko sakaru vienotā tirgus izveidei nepieciešams arī likvidēt šķēršļus, lai galalietotājiem būtu piekļuve elektronisko sakaru pakalpojumiem visā Savienībā. Tāpēc valsts iestādēm nevajadzētu radīt vai uzturēt šķēršļus šādu pakalpojumu pārrobežu iegādei. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem nebūtu jāatsaka vai jāierobežo piekļuve galalietotājiem vai jādiskriminē galalietotāji valstspiederības dēļ vai tās dalībvalsts dēļ, kurā atrodas to dzīvesvieta. Tomēr diferencēšana būtu iespējama, pamatojoties uz objektīvi attaisnojamām cenu, riska un tirgus apstākļu atšķirībām, piemēram, pieprasījuma pārmaiņām un konkurentu noteiktajām cenām.
- (44) Gan fiksēto, gan mobilo sakaru jomā turpina pastāvēt ļoti nozīmīgas cenu atšķirības iekšzemes balss zvanu un SMS sakariem un minētajiem sakariem, kas beidzas citā dalībvalstī. Lai gan ir būtiskas atšķirības starp valstīm, operatori un tarifu paketēm un starp mobilajiem un fiksētajiem pakalpojumiem, tas turpina ietekmēt neaizsargātākās patērētāju grupas un radīt šķēršļus vienotiem sakariem Savienībā. Tas notiek, neraugoties uz ļoti būtisku samazinājumu un konverģenci absolūtos skaitļos,

izbeigšanas tempu dažādās dalībvalstīs un zemām cenām tranzīta tirgos. Turklāt pārejai uz elektronisko sakaru vidi, kas pilnībā balstīta uz IP, būtu ar laiku jārada papildu izmaksu samazinājumi. Jebkuras nozīmīgas mazumtirdzniecības tarifu atšķirības starp fiksētiem iekšzemes starppilsētu sakaru pakalpojumiem, kas ir sakari, kuri nav vienā vietējā zonā, ko apzīmē ar ģeogrāfiskās zonas kodu valsts numerācijas plānā, un fiksētiem sakariem, kas beidzas citā dalībvalstī, būtu jāattaisno ar atsauci uz objektīviem kritērijiem. Starptautisko mobilo sakaru mazumtirdzniecības tarifiem nebūtu jāpārsniedz balss zvanu un SMS Eiropas tarifi, ko attiecīgi piemēro regulētajiem viesabonēšanas zvaniem un SMS un kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 531/2012, izņemot gadījumus, kad tas pamatojams ar atsauci uz objektīviem kritērijiem. Šādi kritēriji var ietvert papildu izmaksas un saprātīgu saistīto peļņu. Citi objektīvi faktori var ietvert saistītā cenu elastīguma atšķirības un visiem galalietotājiem viegli pieejamus vai nu alternatīvus tarifus, ko piedāvā publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, kuri nodrošina pārrobežu sakarus Savienībā par nelielu papildu maksu vai bez papildu maksas, vai arī informācijas sabiedrības pakalpojumus ar salīdzināmu funkcionalitāti, ja nodrošinātāji aktīvi informē savus galalietotājus par šādām alternatīvām.

- (45) Pēdējos gadu desmitos internets ir attīstījies kā atvērta platforma inovācijām ar nelieliem piekļuves šķēršļiem attiecībā uz galalietotājiem, satura un lietojumprogrammu nodrošinātājiem un interneta pakalpojumu nodrošinātājiem. Ar spēkā esošo tiesisko regulējumu tiek veicināta galalietotāju spēja piekļūt informācijai un to izplatīt vai pēc savas izvēles izmantot lietojumprogrammas un pakalpojumus. Tomēr nesen Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) ziņojums par datplūsmas pārvaldības praksi, kas publicēts 2012. gada maijā, un pētījums par internetpiekļuves tirgus darbību un internetpiekļuves nodrošināšanu, no patērētāju viedokļa raugoties, ko pasūtīja Veselības un patērētāju izpildaģentūra un ko publicēja 2012. gada decembrī, parādīja, ka lielu skaitu galalietotāju ietekmē datplūsmas pārvaldības prakse, kas bloķē vai palēnina atsevišķas lietojumprogrammas. Šīs tendences parāda, ka Savienības līmenī ir nepieciešami skaidri noteikumi, lai uzturētu atklāto internetu un izvairītos no vienotā tirgus sadrumstalotības, ko rada atsevišķu dalībvalstu pasākumi.
- (46) Galalietotāju brīvība piekļūt informācijai un leģitīmam saturam un tos izplatīt, izmantot lietojumprogrammas un pēc savas izvēles izmantot pakalpojumus tiek respektēta Savienības un valstu saskaņīgajos tiesību aktos. Šī regula nosaka jebkuru ierobežojumu robežas attiecībā uz publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, brīvību, bet neietekmē citus Savienības tiesību aktus, tostarp autortiesību noteikumus un Direktīvu 2000/31/EK.
- (47) Publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, ievērojot līgumā noteiktos datu apjoma un internetpiekļuves pakalpojumu ātruma ierobežojumus, atklātā internetā nevajadzētu bloķēt, palēnināt, pasliktināt vai diskriminēt noteiktu saturu, lietojumprogrammas vai pakalpojumus vai to veidus, izņemot ierobežota skaita saprātīgu datplūsmas pārvaldības pasākumu veikšanu. Šādiem pasākumiem vajadzētu būt pārredzamiem, samērīgiem un nediskriminējošiem. Saprātīga datplūsmas pārvaldība paredz smagu noziegumu novēršanu vai kavēšanu, tostarp nodrošinātāju brīvprātīgu rīcību, lai novērstu piekļuvi bērnu pornogrāfijai un tās izplatīšanu. Tīkla pārblīves ietekmes mazināšana līdz minimālam līmenim būtu jāuzskata par pieņemamu, ja tīkla pārblīve ir īslaicīga vai tā notiek ārkārtas apstākļos.
- (48) Būtu jāuzskata, ka uz apjomu balstīti tarifi ir saderīgi ar atklāta interneta principu, ciktāl tie ļauj galalietotājiem atbilstoši normālam datu patēriņam izvēlēties tarifu,

pamatojoties uz pārskatāmu informāciju par šādas izvēles nosacījumiem un sekām. Vienlaikus šādiem tarifiem būtu jāļauj publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem labāk pielāgot tīkla jaudas gaidāmajiem datu apjomiem. Ir būtiski, ka galalietotāji ir pilnībā informēti, pirms tie piekrīt jebkādiem datu apjoma vai ātruma ierobežojumiem un piemērojamiem tarifiem, un ka tie var nepārtraukti pārraudzīt savu patēriņu un pēc vēlēšanās viegli iegūt pieejamo datu apjomu paplašinājumu.

- (49) Pastāv arī galalietotāju pieprasījums pēc pakalpojumiem un lietojumprogrammām, kam nepieciešams augstāks garantētas pakalpojumu kvalitātes līmenis, ko sniedz publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, vai satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu nodrošinātāji. Šādi pakalpojumi cita starpā var ietvert pārraidi, izmantojot interneta protokolu (IP-TV), videokonferences un noteiktas lietojumprogrammas veselības jomā. Tāpēc galalietotājiem vajadzētu būt nodrošinātai brīvībai slēgt līgumus par paaugstinātās kvalitātes specializētu pakalpojumiem ar publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem vai arī satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu nodrošinātājiem.
- (50) Turklāt pastāv satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošinātāju pieprasījums attiecībā uz pārraides pakalpojumu sniegšanu, pamatojoties uz elastīgiem kvalitātes rādītājiem, tostarp zemākiem prioritātes līmeņiem attiecībā uz datplūsmām, kurām laiks nav svarīgs. Šāda iespēja, ka satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu nodrošinātāji var vienoties ar publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem par šādiem elastīgiem pakalpojumu kvalitātes līmeņiem, ir nepieciešama specializēto pakalpojumu nodrošināšanā, un ir paredzams, ka tai būs nozīmīga loma tādu jaunu pakalpojumu attīstībā kā iekārtu saziņas (M2M) sakari. Vienlaikus šādai kārtībai būtu jāļauj publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem labāk sabalansēt datplūsmu un novērst tīkla pārblīvi. Tāpēc satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu nodrošinātājiem un publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, būtu jāgarantē brīvība slēgt specializētu pakalpojumu līgumus par noteiktiem pakalpojumu kvalitātes līmeņiem, ciktāl šādi līgumi būtiski neietekmē internetpiekļuves pakalpojumu vispārīgo kvalitāti.
- (51) Valstu regulatīvajām iestādēm ir būtiska loma, lai nodrošinātu, ka galalietotāji var efektīvi izmantot šo brīvību lietot piekļuvi atklātajam internetam. Tāpēc valstu regulatīvajām iestādēm būtu jāpiemēro uzraudzības un ziņošanas pienākums, un tām būtu jānodrošina publisko elektronisko sakaru nodrošinātāju atbilstība un tādu augstas kvalitātes nediskriminējošu internetpiekļuves pakalpojumu pieejamība, kurus būtiski nepasliktina specializētie pakalpojumi. Iespējamās internetpiekļuves vispārējo traucējumu novērtējumā valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu ņemt vērā tādus kvalitātes parametrus kā laika grafika un uzticamības parametrus (latentums, vibrācija, paketes pazaudēšana), tīkla sastrēgumu mērogs un ietekme, faktiskais ātrums pretstatā reklamētajam ātrumam, internetpiekļuves pakalpojuma sniegums salīdzinājumā ar specializētajiem pakalpojumiem un kvalitāte galalietotāju uztverē. Valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām noteikt obligātās pakalpojumu kvalitātes prasības visiem vai atsevišķiem publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, ja tas nepieciešams, lai novērstu vispārējus internetpiekļuves pakalpojumu kvalitātes traucējumus/pasliktināšanos.
- (52) Pasākumiem, kas nodrošina labāku cenu, tarifu, noteikumu un nosacījumu un pakalpojumu kvalitātes rādītāju pārredzamību un salīdzināmību, tostarp tiem, kas īpaši attiecas uz internetpiekļuves pakalpojumu nodrošināšanu, būtu jāpalielina galalietotāju spēja optimizēt savu nodrošinātāju izvēli un tādējādi pilnībā gūt labumu no konkurences.

- (53) Galalietotājiem pirms pakalpojuma pirkšanas būtu jāsaņem atbilstīga informācija par piedāvātā pakalpojuma cenu un veidu. Šī informācija būtu jāsniedz arī tieši pirms zvana savienojuma, ja zvanam uz konkrēto numuru vai pakalpojumam ir piemērojami īpaši cenas nosacījumi, piemēram, zvani papildu maksas pakalpojumiem, kuriem bieži vien tiek piemērota speciāla likme. Ja šāds pienākums ilguma un to pakalpojumu sniedzēja izmaksu ziņā, kuras attiecas uz tarifa informāciju, ir nesamērīgs salīdzinājumā ar vidējo zvana ilgumu un izmaksu risku, kam galalietotājs ir pakļauts, valstu regulatīvās iestādes var noteikt izņēmumu. Galalietotāji arī būtu jāinformē, ja uz bezmaksas tālruna numuru attiecas papildu izmaksas.
- (54) Publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem būtu atbilstīgi jāinformē galalietotāji, cita starpā par saviem pakalpojumiem un tarifiem, pakalpojumu kvalitātes rādītājiem, piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem un jebkuriem ierobežojumiem, kā arī par to pakalpojumu un produktu izvēli, kuri veidoti klientiem ar īpašām vajadzībām. Šī informāciju būtu jāsniedz skaidrā un pārredzamā veidā, tai vajadzētu būt atbilstoši tās dalībvalsts situācijai, kurā pakalpojumi tiek sniegti, un jebkuru kļūdu gadījumā tā būtu jāatjaunina. Nodrošinātāji būtu jāatbrīvo no šādām informācijas prasībām attiecībā uz tiem piedāvājumiem, par kuriem ir bijusi individuāla vienošanās.
- (55) Salīdzināmas informācijas pieejamība attiecībā uz produktiem un pakalpojumiem ir ārkārtīgi svarīga, lai galalietotāji varētu veikt piedāvājumu neatkarīgu novērtēšanu. Pieredze rāda, ka ticama un salīdzināma informācija palielina galalietotāju uzticēšanos pakalpojumu lietošanai un veicina vēlmi izdarīt izvēli.
- (56) Līgumi ir nozīmīgs līdzeklis, kas nodrošina galalietotājiem augstu informācijas pārredzamības līmeni un juridisko noteiktību. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem būtu jāsniedz galalietotājiem skaidra un saprotama informācija par visiem būtiskajiem līguma elementiem, pirms līgums kļūst saistošs galalietotājam. Informācijai vajadzētu būt obligātai, un to nevajadzētu mainīt, izņemot gadījumus, kad tas tiek darīts, izmantojot secīgu līgumu, kas noslēgts starp galalietotāju un nodrošinātāju. Komisija un dažas valstu regulatīvās iestādes nesen konstatēja nozīmīgas atšķirības starp reklamēto internetpiekļuves pakalpojumu ātrumu un to ātrumu, kurš faktiski bija pieejams galalietotājiem. Tāpēc publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem būtu pirms līguma noslēgšanas jāinformē galalietotāji par ātrumu un citiem pakalpojumu kvalitātes rādītājiem, kurus tie patiesībā var piegādāt galalietotāja galvenajā atrašanās vietā.
- (57) Attiecībā uz galiekārtām līgumos būtu jānosaka jebkuri ierobežojumi, ko nodrošinātājs noteicis saistībā ar iekārtu lietojumu, piemēram, mobilo iekārtu SIM kartes bloķēšanu, un jebkuras maksas saistībā ar līguma izbeigšanu pirms nolīgtā termiņa beigām. Maksas nebūtu jāpiemēro pēc nolīgtā līguma termiņa beigām.
- (58) Lai izvairītos no šokējošiem rēķiniem, galalietotājiem būtu jāvar definēt maksimālo finanšu ierobežojumu attiecībā uz maksām, kas saistītas ar zvanu un internetpiekļuves pakalpojumu izmantojumu. Šai iespējai vajadzētu būt pieejamai bez maksas un ar atbilstīgu paziņojumu, ko iespējams atkal pēc tam aplūkot tad, kad tuvojas limita sasniegšana. Sasniedzot maksimālo līmeni, galalietotājam vairs nevajadzētu saņemt šos pakalpojumus vai par šiem pakalpojumiem nevajadzētu galalietotājiem piemērot maksas, izņemot gadījumus, kad galalietotāji īpaši pieprasa turpināt pakalpojumu nodrošināšanu, kā paredzēts līgumā ar nodrošinātāju.
- (59) Dalībvalstu pieredze un pieredze, kas ietverta nesenajā Veselības un patērētāju izpildaģentūras pasūtītajā pētījumā, parāda, ka gari līguma darbības periodi un automātiska līguma pagarināšana vai līguma pagarināšana klusuciešot rada nozīmīgu

šķērslī nodrošinātāja maiņai. Tāpēc ir vēlams, lai galalietotāji varētu bez jebkādiem izdevumiem izbeigt līgumu sešus mēnešus pēc tā noslēgšanas. Šādā gadījumā galalietotājiem varētu noteikt prasību kompensēt nodrošinātājiem subsidētās galiekārtas atlikušo vērtību vai jebkuru citu īpašo piedāvājumu vērtību proporcionāli laikam. Attiecībā uz līgumiem, kuri pagarināti klusuciešot, būtu jāpiemēro izbeigšana ar viena mēneša brīdinājuma termiņu par izbeigšanu.

- (60) Jebkuras būtiskas pārmaiņas līguma nosacījumos, ko nodrošinātāji, kas sabiedrībai nodrošina elektroniskos sakarus, piemēro, kaitējot galalietotājam, piemēram, saistībā ar maksām, tarifiem, datu apjoma ierobežojumiem, datu ātrumu, aptvērumu vai personas datu apstrādi, būtu jāuzskata par tādiem, kas rada galalietotājam tiesības izbeigt līgumu bez jebkādiem izdevumiem.
- (61) Pakalpojumu komplektu, kas ietver elektroniskos sakarus un citus tādus pakalpojumus kā lineārā apraide, izplatība ir ļoti palielinājusies, un tie ir svarīgs konkurences elements. Ja dažādiem pakalpojumiem, kas veido šādu komplektu, tiek piemēroti atšķirīgi līguma noteikumi par līguma izbeigšanu un nodrošinātāja maiņu, faktiski tiek kavēta maiņa, ko galalietotāji veiktu, izvēloties konkurētspējīgus piedāvājumus attiecībā uz visu minēto pakalpojumu komplektu vai tā daļām. Tāpēc šīs regulas noteikumi attiecībā uz līguma izbeigšanu un nodrošinātāja maiņu būtu jāpiemēro visiem šāda komplekta elementiem.
- (62) Lai pilnībā izmantotu konkurences apstākļus, galalietotājiem būtu jāvar izdarīt apzinātu izvēli un mainīt nodrošinātājus tad, ja tas ir viņu interesēs. Tāpēc galalietotājiem būtu jāvar mainīt nodrošinātāju bez traucēkļiem, ko radītu tiesiskie, tehniskie vai procesuāli šķēršļi, tostarp līguma nosacījumi un maksas. Numuru pārnesamība ir galvenais faktors, kas sekmē patērētāju izvēli un efektīvu konkurenci. Tā būtu jāīsteno ar minimālu kavēšanos tā, lai numurs tiek efektīvi aktivizēts vienas darba dienas laikā pēc tam, kad tiek noslēgts līgums par numura pārņemšanu. Nenomaksāto rēķinu apmaksai nevajadzētu būt pārņemšanas pieprasījuma izpildes nosacījumam.
- (63) Lai atbalstītu vienotu kontaktpunktu nodrošināšanu un veicinātu raitas maiņas pieredzi galalietotājiem, maiņas process būtu jāvada saņemtajam publisko elektronisko sakaru nodrošinātājam. Nododošajam publisko elektronisko sakaru nodrošinātājam nebūtu jāatliek vai jātraucē maiņas process. Cik plaši vien iespējams būtu jāizmanto automatizēti procesi un jānodrošina augsts personas datu aizsardzības līmenis. Pārredzamas, precīzas un laicīgas informācijas pieejamībai attiecībā uz nodrošinātāja maiņu būtu jāpalielina galalietotāju uzticēšanās maiņai un vēlēšanās aktīvi piedalīties konkurencē.
- (64) Līgumi ar nododošajiem nodrošinātājiem, kas sabiedrībai nodrošina elektroniskos sakarus, būtu jāatceļ automātiski pēc maiņas veikšanas, neprasot nekādas papildu darbības no galalietotājiem. Iepriekš apmaksātu pakalpojumu gadījumā jebkurš neiztērēts kredīta atlikums būtu jāatmaksā patērētājam, kurš veic maiņu.
- (65) Mainot tādus nozīmīgus identifikatorus kā e-pasta adrese, galalietotājiem nepieciešams sajūst nepārtrauktību. Tāpēc, kā arī lai nodrošinātu, ka netiek zaudēti e-pasta sakari, būtu jānodrošina iespēja galalietotājiem bez maksas izvēlēties e-pasta pārsūtīšanas iespēju, ko piedāvā nododošais internetpiekļuves pakalpojuma nodrošinātājs, gadījumos, kad galalietotājam ir e-pasta adrese, ko nodrošina nododošais nodrošinātājs.

- (66) Valstu kompetentās iestādes var noteikt globālos procesus saistībā ar numuru pārvešanu un maiņu, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību un nepieciešamību nodrošināt ātru, efektīvu un patērētājiem draudzīgu maiņas procesu. Lai atbilstīgi aizsargātu galalietotājus visa maiņas procesa laikā, valstu kompetentajām iestādēm būtu jāvar piemērot samērīgus pasākumus, tostarp atbilstīgas sankcijas, kas nepieciešamas, lai minimizētu riskus saistībā ar ļaunprātīgu izmantošanu vai kavējumiem vai saistībā ar to, ka galalietotāji veic nomaiņu uz citu operatoru bez to piekrišanas. Šādos gadījumos tiem būtu jāvar arī noteikt automātisku kompensācijas mehānismu galalietotājiem.
- (67) Valstu regulatīvajām iestādēm būtu jāvar veikt aktīvu darbību, lai uzraudzītu un nodrošinātu šīs regulas prasību ievērošanu, un tām būtu jāvar piemērot efektīvus finansiālus vai administratīvus sodus minēto prasību neievērošanas gadījumos.
- (68) Lai ņemtu vērā tirgus un tehnisko attīstību, attiecībā uz pielikumu pieņemšanu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Ir īpaši svarīgi, lai, veicot sagatavošanās darbu, Komisija īsteno atbilstīgu apspriešanu, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, laicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (69) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāuztic Komisijai attiecībā uz lēmumu, kas nosaka dalībvalstīm prasību pieņemt savus plānus, lai ievērotu lietošanas tiesību piešķiršanas un faktiskās lietošanas atļaušanas kopīgo laika grafiku.
- (70) Īstenošanas pilnvaras, kas attiecas uz radiofrekvenču spektra atļauju izsniegšanas saskaņošanu un koordinēšanu, nelielas zonas bezvadu piekļuves punktu īpašībām, koordināciju starp dalībvalstīm saistībā ar radiofrekvenču spektra piešķiršanu, detalizētākiem tehniskajiem un metodiskajiem noteikumiem saistībā ar Eiropas virtuālajiem piekļuves produktiem un piekļuves internetam un datplūsmas saprātīgas pārvaldības nodrošināšanu un pakalpojuma kvalitāti, būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁵.
- (71) Lai nodrošinātu saskaņotību starp mērķi un pasākumiem, kas nepieciešami, lai izveidotu elektronisko sakaru vienoto tirgu saskaņā ar šo regulu un atsevišķiem spēkā esošajiem tiesību aktu noteikumiem un lai ņemtu vērā attīstībā esošās lēmumu pieņemšanas prakses galvenos elementus, būtu jāgroza Direktīvas 2002/21/EK, 2002/20/EK un 2002/22/EK un Regula Nr. 531/2012. Tas ietver noteikuma izveidi Direktīvai 2002/21/EK un saistītajām direktīvām, kas jālasa saistībā ar šo regulu, Komisijas pastiprinātu pilnvaru ieviešanu, lai nodrošinātu saskaņotību ar tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, ko piemēro Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū Eiropas apspriešanas mehānisma kontekstā, to kritēriju saskaņošanu, kuri pieņemti attiecīgo tirgu definīcijas un konkurences novērtēšanai, paziņošanas sistēmas pieņemšanu saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK, ņemot vērā vienoto ES atļauju izsniegšanu, kā arī to noteikumu atcelšanu, kuri attiecas uz galalietotāju tiesību obligāto saskaņošanu, kā paredzēts Direktīvā 2002/22/EK, un kuri kļuvuši lieki pilnīgās saskaņošanas dēļ, kuru nodrošina šī regula.

²⁵

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (72) Savienībās mobilo sakaru tīkls vēl aizvien ir sadrumstalots, un neviens tīkls neaptver visas dalībvalstis. Rezultātā, lai nodrošinātu mobilo sakaru pakalpojumus saviem iekšzemes klientiem, kuri ceļo Savienības teritorijā, viesabonēšanas nodrošinātājiem jāiegādājas vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi no operatoriem apmeklētajā dalībvalstī. Šādas vairumtirdzniecības maksas rada būtisku šķērslī viesabonēšanas pakalpojumu nodrošināšanai tādā cenu līmenī, kas atbilstu iekšzemes mobilo sakaru pakalpojumiem. Tādēļ būtu jāpieņem turpmāki pasākumi, kas veicinātu šo maksu pazemināšanu. Komerciāli vai tehniski līgumi starp viesabonēšanas nodrošinātājiem, kas ļauj virtuāli paplašināt līgumslēdzēju tīklu pārklājumu visā Savienības teritorijā, ir paņēmiens, kā internalizēt vairumtirdzniecības izmaksas. Lai sniegtu atbilstošu stimulu, būtu jāpielāgo konkrēti reglamentējošie pienākumi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 531/2012²⁶. Jo īpaši gadījumos, kad viesabonēšanas nodrošinātāji, izmantojot savus tīklus vai divpusējus vai daudzpusējus līgumus, nodrošina, ka visiem klientiem Savienībā pēc noklusējuma tiek piedāvāti viesabonēšanas tarifi iekšzemes tarifu līmenī, iekšzemes nodrošinātāju pienākumam nodrošināt klientiem piekļuvi jebkura cita viesabonēšanas nodrošinātāja balss, SMS un datu pārraides pakalpojumiem nebūtu jāattiecas uz šādiem nodrošinātājiem, ņemot vērā pārejas periodu, kad šāda piekļuve jau tikusi sniegta.
- (73) Divpusēji vai daudzpusēji viesabonēšanas līgumi var ļaut mobilo sakaru operatoram raudzīties uz savu iekšzemes klientu viesabonēšanu partneru tīklos kā uz zināmā mērā līdzvērtīgu pakalpojumu nodrošināšanai šādiem klientiem savos tīklos ar attiecīgu ietekmi uz savu mazumtirdzniecības cenu līmeni par šādu virtuālu tīkla pārklājumu visā Savienībā. Vairumtirdzniecības līmenī šāda kārtība ļautu izstrādāt jaunus viesabonēšanas produktus un tādējādi paplašinātu izvēli un palielinātu konkurenci mazumtirdzniecības līmenī.
- (74) Ar Eiropas Digitalizācijas programmu un Regulu Nr. 531/2012 ir noteikts politikas mērķis — panākt, lai starpība starp viesabonēšanas un iekšzemes tarifiem tuvinātos nullei. Praktiski tas nozīmē, ka, regulāri ceļojot Savienības teritorijā, klientiem, kuri pieder pie jebkuras no plašā iekšzemes patēriņa kategorijām, kas identificētas pēc puses dažādajām iekšzemes mazumtirdzniecības paketēm, būtu jāspēj droši replicēt tipiskos iekšzemes patēriņa ieradumus, kas paredzēti viņu attiecīgajās iekšzemes pakalpojumu mazumtirdzniecības paketēs, bez citām papildu izmaksām kā tikai attiecīgajiem iekšzemes tarifiem. Esošajā komercpraksē šādas plašas kategorijas var noteikt pēc, piemēram, diferencēšanas iekšzemes mazumtirdzniecības paketēs starp priekšapmaksas un pēcapmaksas klientiem; tikai-GSM paketēm (t. i., balss, SMS); paketēm, kas pielāgotas dažādam patēriņa apjomam; paketēm attiecīgi korporatīvai un plaša patēriņa lietošanai; mazumtirdzniecības paketēm ar cenām par patērēto vienību un tām, kas par fiksētu maksu nodrošina noteiktu vienību skaitu (piemēram, sarunu minūtes, datu megabaitus) neatkarīgi no faktiskā patēriņa. Savienības mobilo sakaru tirgos klientiem pieejamais plašais mazumtirdzniecības tarifu plānu un pieejamo pakešu klāsts atbilst dažādajām lietotāju prasībām, kas saistās ar konkurences tirgus apstākļiem. Minētā elastība iekšzemes tirgos būtu jāatspoguļo arī Savienības iekšējās viesabonēšanas vidē, ņemot vērā, ka pēc viesabonēšanas nodrošinātāju vajadzība pēc vairumtirdzniecības resursiem no neatkarīgiem tīkla operatoriem citās dalībvalstīs aizvien var attaisnot ierobežojumu noteikšanu, atsaucoties uz saprātīgu izmantošanu, ja šādam viesabonēšanas patēriņam piemēro iekšzemes tarifus.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).

- (75) Tā kā pirmām kārtām viesabonēšanas nodrošinātājiem pašiem būtu jāizvērtē saprātīgs apjoms attiecībā uz balss, SMS un datu pārraidi, ko iekļaut iekšzemes tarifos dažādu mazumtirdzniecības pakešu ietvaros, valstu regulatīvajām iestādēm būtu jāuzrauga tas, kā viesabonēšanas nodrošinātāji piemēro šādus saprātīgus izmantošanas ierobežojumus, un jānodrošina, ka līgumos patērētājam skaidrā un nepārprotamā veidā ierobežojumi ir konkrēti definēti attiecībā uz detalizētu kvantificētu informāciju. Šādi rīkojoties, valstu kompetentajām iestādēm būtu maksimāli jāņem vērā attiecīgie *BEREC* norādījumi. Minētajos norādījumos *BEREC* būtu jānosaka dažādi lietošanas modeļi, kas balstīti uz balss, datu pārraides un SMS lietošanas tendencēm Savienības līmenī, kā arī tas, kā mainās prasības attiecībā uz bezvadu datu patēriņu.
- (76) Turklāt būtiskiem samazinājumiem mobilo sakaru terminēšanas pakalpojumiem visā Savienībā nesenā pagātnē nebūtu jāļauj izskaust papildu viesabonēšanas maksu par ienākošajiem zvaniem.
- (77) Lai nodrošinātu *BEREC* darbībām stabilitāti un stratēģisko virsvadību, *BEREC* Regulatoru valde būtu jāpārstāv pilna laika priekšsēdētājam, ko, ņemot vērā nopelnus, prasmes, zināšanas par elektronisko sakaru tirgiem un tirgus dalībniekiem, kā arī pieredzi saistībā ar uzraudzību un regulējumu, pēc Regulatoru valdes organizētas atklātas atlases procedūras ar komisijas līdzdalību ievēlē Regulatoru valde. Pirmā Regulatoru valdes priekšsēdētāja iecelšanai Komisijai cita starpā būtu jā sastāda pretendentu saraksts, ņemot vērā nopelnus, prasmes, zināšanas par elektronisko sakaru tirgiem un tirgus dalībniekiem, kā arī pieredzi saistībā ar uzraudzību un regulējumu. Nākamajām iecelšanas reizēm saskaņā ar šo regulu sastādītā ziņojumā būtu jāpārskata iespēja izmantot Komisijas sastādītu pretendentu sarakstu. Tādējādi *BEREC* birojs sastāvētu no Regulatoru valdes priekšsēdētāja, Vadības komitejas un administratīvā vadītāja.
- (78) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK un Regulas (EK) Nr. 1211/2009 un (ES) Nr. 531/2012.
- (79) Gadījumos, kad Komisija uzskata, ka tas nepieciešams šīs regulas noteikumu īstenošanai, tā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1211/2009 var lūgt *BEREC* atzinumu.
- (80) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro tiesības un principus, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši 8. pantu (personas datu aizsardzība), 11. pantu (vārda un informācijas brīvība), 16. pantu (darījumdarbības brīvība), 21. pantu (diskriminācijas aizliegums) un 38. pantu (patērētāju tiesību aizsardzība).
- (81) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, ieviest regulatīvos principus un detalizētus noteikumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā izveidotu Eiropas elektronisko sakaru vienoto tirgu, dalībvalstis nespēj sasniegt pietiekamā apjomā, un tādējādi, ņemot vērā tā mērogu un ietekmi, to varētu labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo regulu nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai;

I nodaļa Vispārīgi noteikumi

1. pants – Mērķis un piemērošanas joma

1. Šī regula ievieš regulatīvos principus un detalizētus noteikumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā izveidotu vienoto Eiropas elektronisko sakaru tirgu, kurā:

a) elektronisko sakaru pakalpojumu un tīklu nodrošinātāji ir tiesīgi, spējīgi un stimulēti attīstīt, paplašināt un ekspluatēt savus tīklus un sniegt pakalpojumus neatkarīgi no tā, kur sakaru nodrošinātājs veic uzņēmējdarbību vai kurā Savienības dalībvalstī atrodas tā klienti;

b) iedzīvotājiem un uzņēmumiem ir tiesības un iespējas izmantot konkurētspējīgus, drošus un uzticamus elektronisko sakaru pakalpojumus neatkarīgi no tā, no kuras Savienības dalībvalsts tie tiek sniegti, un tie netiek apgrūtināti ar pārrobežu ierobežojumiem vai nepamatotām papildu izmaksām.

2. Šajā regulā noteikti jo īpaši tie regulatīvie principi, pēc kuriem savas kompetences ietvaros Komisija, Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde (*BEREC*) un valstu kompetentās iestādes rīkojas saistībā ar Direktīvām 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK, lai:

a) nodrošinātu vienkāršotus, paredzamus un vienveidīgus regulatīvos nosacījumus attiecībā uz galvenajiem administratīvajiem un komerciālajiem parametriem, tostarp atsevišķu tādu pienākumu proporcionalitāti, kurus var uzlikt saskaņā ar tirgus analīzi;

b) veicinātu ilgtspējīgu konkurenci vienotajā tirgū un Savienības konkurētspēju pasaulē, kā arī attiecīgi samazinātu nozarei specifisku tirgus regulējumu, kad šie mērķi ir sasniegti;

c) sekmētu ieguldījumus un inovāciju jaunās un uzlabotās lielas jaudas infrastruktūrās, kas sniedzas cauri visai Savienībai un var apmierināt galalietotāju pieaugošo pieprasījumu;

d) sekmētu inovatīvu un augstas kvalitātes pakalpojumu sniegšanu;

e) bezvadu platjoslas pakalpojumu jomā nodrošinātu radiofrekvenču spektra ļoti efektīvu izmantošanu, neatkarīgi no tā, vai uz to attiecas vispārējo atļauju režīms vai individuālās izmantošanas tiesības, veicinot inovāciju, ieguldījumus, darbvietas un galalietotāju ieguvumus;

f) apmierinātu iedzīvotāju un galalietotāju vajadzības pēc interneta pieslēguma, uzlabojot apstākļus ieguldījumu veikšanai, kas paplašinātu tīklu piekļuves un pakalpojumu izvēli un paaugstinātu to kvalitāti, un sekmējot mobilitāti visā Savienībā un sociālo un teritoriālo integrāciju.

3. Lai nodrošinātu 2. punktā izklāstīto galveno regulatīvo principu īstenošanu, šajā regulā arī izklāstīti vajadzīgie detalizētie noteikumi par:

a) ES vienoto atļauju Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem;

b) regulatīvo nosacījumu turpmāku konvergenci attiecībā uz to tiesisko aizsardzības līdzekļu nepieciešamību un samērīgumu, kuru nodrošināšanu valstu regulatīvās iestādes noteikušas par Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju pienākumu;

c) konkrētu platjoslas piekļuves vairumtirdzniecības produktu harmonizētu nodrošināšanu Savienības līmenī saskaņā ar vienveidīgiem regulatīviem nosacījumiem;

- d) koordinētu Eiropas sistēmu, kurā harmonizētu radiofrekvenču spektru piešķir bezvadu platjoslas sakaru pakalpojumiem, tādējādi Eiropā izveidojot bezvadu telpu;
- e) to noteikumu harmonizāciju, kas attiecas uz galalietotāju tiesībām, un efektīvas konkurences veicināšanu mazumtirgos, tādējādi radot elektronisko sakaru Eiropas patērētāju telpu;
- f) tādu nepamatotu papildmaksu pakāpenisku pārtraukšanu, kas noteiktas sakariem Savienības iekšienē un viesabonēšanai Savienībā.

2. pants – Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas izklāstītas Direktīvās 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK, 2002/22/EK un 2002/77/EK.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) „Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs” ir uzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā un tieši vai ar viena vai vairāku meitasuzņēmumu starpniecību nodrošina vai plāno nodrošināt elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus vairāk nekā vienā dalībvalstī un kuru nevar uzskatīt par cita elektronisko sakaru nodrošinātāja meitasuzņēmumu;
- 2) „publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs” ir uzņēmums, kurš nodrošina publiskos elektronisko sakaru tīklus vai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus;
- 3) „meitasuzņēmums” ir uzņēmums, kurā citam uzņēmumam tieši vai netieši:
 - i) ir pilnvaras izmantot vairāk nekā pusi balsstiesību vai
 - ii) ir pilnvaras iecelt vairāk nekā pusi uzraudzības padomes, valdes vai uzņēmuma likumīgās pārstāvības struktūru locekļu, vai
 - ii) ir tiesības vadīt uzņēmuma darījumus;
- 4) „ES vienotā atļauja” ir tiesiskais satvars, kas, pamatojoties uz vispārējo atļauju piederības dalībvalstī un saskaņā ar šo regulu, piemērojams Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam visā Savienībā;
- 5) „piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kas ir Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta;
- 6) „galvenā uzņēmējdarbības vieta” ir uzņēmējdarbības vieta tajā dalībvalstī, kurā tiek pieņemti galvenie lēmumi par ieguldījumiem elektronisko sakaru pakalpojumos vai tīklos un šo pakalpojumu un tīklu nodrošināšanu Savienībā;
- 7) „uzņēmējadalībvalsts” ir jebkura dalībvalsts, kura nav piederības dalībvalsts un kurā Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs nodrošina elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus;
- 8) „harmonizēts radiofrekvenču spektrs bezvadu platjoslas sakariem” ir radiofrekvenču spektrs, kura pieejamības un efektīvas izmantošanas nosacījumi ir harmonizēti Savienības līmenī, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 676/2002/EK²⁷, un kuru izmanto elektronisko sakaru pakalpojumiem, kas nav apraides pakalpojumi;
- 9) „tuvas darbības bezvadu piekļuves punkts” ir mazas jaudas un maza darbības attāluma neliela iekārta, kas nodrošina piekļuvi bezvadu tīklam un kas var būt un var nebūt daļa no

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Lēmums Nr. 676/2002/EK par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (Radiofrekvenču spektra lēmums, OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

publiskā zemes mobilo sakaru tīkla, un aprīkota ar vienu vai vairākām vizuāli neuzkrītošām antenām, sabiedrībai nodrošinot bezvadu piekļuvi elektronisko sakaru tīkliem neatkarīgi no pamattīkla topoloģijas;

10) „lokālais radiotīkls” (RLAN) ir mazas jaudas un maza darbības attāluma bezvadu piekļuves sistēma ar zemu interferences risku attiecībā uz citām šādām sistēmām, ko tuvumā izmanto citi lietotāji, neekskluzīvi lietojot spektru, kura pieejamības un efektīvas izmantošanas nosacījumi šajā nolūkā ir harmonizēti Savienības līmenī;

11) „platjoslas virtuālā piekļuve” ir viens no platjoslas tīklu vairumtirdzniecības piekļuves tipiem, ko veido virtuālā tīkla savienojums ar klienta telpām jebkādā piekļuves tīkla arhitektūrā, izņemot fizisko atsaisti, un attiecībā uz kuru ieviesta pārraidīšana uz noteiktu skaitu pārslēgšanas punktu un ietverti īpaši tīkla elementi, īpaši tīkla funkcionālie pielietojumi un papildu IT sistēmas;

12) „nodrošinātas pakalpojumu kvalitātes (ASQ) savienojamības produkts” ir produkts, kurš ir darīts pieejams interneta protokola (IP) apmaiņas punktā, ļaujot klientiem izveidot IP savienojumu starp starsavienojuma punktu un vienu vai vairākiem pieslēgumpunktiem fiksētā tīkla un ļaujot sasniegt noteiktus pilna savienojuma tīkla veikspējas līmeņus, un kuru izmanto, lai galalietotājiem sniegtu specifiskus pakalpojumus ar noteiktu garantētu pakalpojumu kvalitāti, ko nosaka atbilstīgi noteiktiem parametriem;

13) „tālsakari” ir balss zvanu vai SMS īsziņu pakalpojumi, kuru saņēmējs atrodas ārpus vietējās centrālās un reģionālās tarifkācijas zonām, kas identificētas atbilstīgi nacionālajā numerācijas plānā noteiktajiem ģeogrāfiskā apgabala kodiem;

14) „interneta piekļuves pakalpojums” ir publiski pieejams elektronisko sakaru pakalpojums, kas nodrošina interneta savienojamību un tādējādi gandrīz visu internetam pieslēgto punktu savienojamību neatkarīgi no izmantotās tīkla tehnoloģijas;

15) „specializētais pakalpojums” ir elektronisko sakaru pakalpojums vai jebkāds cits pakalpojums, kurš nodrošina spēju piekļūt specifiskam saturam, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, vai to kombinācijai un kura tehniskie raksturlielumi tiek kontrolēti pilnā savienojumā vai dod iespēju nosūtīt vai saņemt datus no noteikta skaita iesaistīto personu vai galalietotāju, un šādu pakalpojumu nelaiž tirgū un plaši neizmanto interneta piekļuves pakalpojuma aizstāšanas nolūkā;

16) „saņemošais publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs” ir publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs, uz kuru tiek pārvietots tālruņa numurs vai pakalpojums;

17) „nododošais publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs” ir publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs, no kura tiek pārvietots tālruņa numurs vai pakalpojums.

II nodaļa

ES vienotā atļauja

3. pants – Brīvība nodrošināt elektroniskos sakarus visā Savienībā

1. Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam ir tiesības nodrošināt elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus visā Savienībā un īstenot tiesības, kas saistītas ar šādu tīklu un pakalpojumu nodrošināšanu ikvienā dalībvalstī, kurā tas darbojas saskaņā ar ES vienoto atļauju, attiecībā uz kuru jāievēro tikai paziņošanas prasības, kas izklāstītas 4. pantā.

2. Neskarot Regulu (ES) Nr. 531/2012, Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam jāievēro noteikumi un nosacījumi, ko saskaņā ar Savienības tiesību aktiem piemēro attiecīgajā dalībvalstī, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2002/20/EK 12. panta, Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam pienākumu segt uzņēmējdarbības valsts elektronisko sakaru pakalpojumu uzlikt tikai tad, ja attiecīgajā dalībvalstī tā gada apgrozījums elektronisko sakaru pakalpojumu jomā par 0,5 % pārsniedz kopējo apgrozījumu valsts elektronisko sakaru pakalpojumu nozarē. Iekasējot šīs maksas, ņem vērā tikai attiecīgajā dalībvalstī sniegto elektronisko sakaru pakalpojumu apgrozījumu.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2002/22/EK 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta, Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam pienākumu veikt iemaksas, lai uzņēmējdarbības valsts elektronisko sakaru pakalpojumu jomā par 3 % pārsniedz kopējo apgrozījumu valsts elektronisko sakaru pakalpojumu nozarē. Iekasējot šādas iemaksas, ņem vērā tikai apgrozījumu attiecīgajā dalībvalstī.

5. Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam objektīvi līdzvērtīgās situācijās ir tiesības saņemt vienlīdzīgu attieksmi no dažādu dalībvalstu regulatīvajām iestādēm.

6. Ja uzņēmumu starpā notiek strīds, kurā ir iesaistīts Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs un kurš radies par pienākumiem, kas uzņēmējdarbības valsts elektronisko sakaru pakalpojumu jomā par 3 % pārsniedz kopējo apgrozījumu valsts elektronisko sakaru pakalpojumu nozarē. Iekasējot šādas iemaksas, ņem vērā tikai apgrozījumu attiecīgajā dalībvalstī.

7. Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāji, kuriem šīs regulas spēkā stāšanās dienā ir tiesības nodrošināt elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus vairāk nekā vienā dalībvalstī, 4. pantā minēto paziņojumu iesniedz ne vēlāk kā 2016. gada 1. jūlijā.

4. pants – Paziņošanas procedūra, kas jāievēro Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem

1. Pirms Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs sācis darbību vismaz vienā dalībvalstī, tas saskaņā ar šo regulu iesniedz vienu atsevišķu paziņojumu piederības dalībvalsts regulatīvajai iestādei.

2. Paziņojumā ietver deklarāciju par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu nodrošināšanu vai plānu sākt šādu nodrošināšanu, sniedzot vienīgi šādu informāciju:

a) sakaru nodrošinātāja nosaukums, tā juridiskais statuss un forma, reģistrācijas numurs, ja sakaru nodrošinātājs ir reģistrēts komercreģistrā vai citā līdzīgā publiskā reģistrā, galvenās uzņēmējdarbības vietas ģeogrāfiskā adrese, kontaktpersona, īss apraksts par tīkliem vai pakalpojumiem, kuri tiek nodrošināti vai kurus plānots nodrošināt, tostarp norādot piederības dalībvalsti;

b) uzņēmējdarbības valsts(-is), kur tiešā veidā vai ar meitasuzņēmuma starpniecību tiek nodrošināti pakalpojumi un tīkli vai kur tos plānots nodrošināt; ja tos nodrošina meitasuzņēmums, norāda tā nosaukumu, juridisko statusu un formu, ģeogrāfisko adresi, reģistrācijas numuru, ja uzņēmējdarbības valsts elektronisko sakaru nodrošinātājs ir reģistrēts komercreģistrā vai citā līdzīgā publiskā reģistrā, un attiecīgā meitasuzņēmuma kontaktpersonu, kā arī attiecīgās uzņēmējdarbības jomas. Ja meitasuzņēmumu kopīgi pārvalda divi vai vairāki elektronisko sakaru nodrošinātāji, kuru galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas dažādās dalībvalstīs, meitasuzņēmums norāda, kura no mātesuzņēmumu dalībvalstīm ir atbilstīgā piederības dalībvalsts šīs regulas izpratnē, un to attiecīgi paziņo attiecīgās piederības dalībvalsts mātesuzņēmums.

Paziņojumu iesniedz piederības dalībvalsts un jebkuras uzņēmējdalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās).

3. Piederības dalībvalsts regulatīvajai iestādei visas izmaiņas attiecībā uz informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 2. punktu, dara zināmas viena mēneša laikā pēc izmaiņu veikšanas. Ja paziņojamās izmaiņas attiecas uz plānoto elektronisko sakaru tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanu uzņēmējdalībvalstī, uz kuru neattiecas iepriekšējas paziņošanas pienākums, Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs var sākt darbību minētajā uzņēmējdalībvalstī pēc attiecīgās informācijas paziņošanas dienas.

4. Ja šajā pantā noteiktais paziņošanas pienākums netiek ievērots, ir pārkāpti kopīgie nosacījumi, kas piemērojami Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam piederības dalībvalstī.

5. Piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde informāciju, ko tā saņēmusi saskaņā ar 2. punktu, un visas saistībā ar šo informāciju veiktās izmaiņas saskaņā ar 3. punktu pārsūta attiecīgo uzņēmējdalībvalstu regulatīvajām iestādēm un *BEREC* birojam vienas nedēļas laikā pēc šādas informācijas vai jebkādu izmaiņu saņemšanas.

BEREC birojs uztur publiski pieejamu reģistru par paziņojumiem, kas nosūtīti saskaņā ar šo regulu.

6. Pēc Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja pieprasījuma piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde sniedz deklarāciju saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 9. pantu, norādot, ka uz attiecīgo uzņēmumu attiecas ES vienotās atļaujas prasība.

7. Ja viena vai vairākas valstu regulatīvās iestādes dažādās dalībvalstīs uzskata, ka saskaņā ar 2. punktu sniegtajā paziņojumā norādītā informācija par piederības dalībvalsti vai jebkādas izmaiņas sniegtajā informācijā, kas ir pieejama saskaņā ar 3. punktu, neatbilst vai vairs neatbilst galvenajai uzņēmējdarbības vietai saskaņā ar šo regulu, tā šo lietu nodod Komisijai, pamatojot iemeslus, uz kuriem tā balstījusi savu novērtējumu. Pārsūtītā paziņojuma kopiju nosūta *BEREC* birojam informācijai. Pirms tam attiecīgajam Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājam un strīdā iesaistītās piederības dalībvalsts regulatīvajai iestādei dodot iespēju paust savu viedokli, Komisija trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma pārsūtīšanas pieņem lēmumu, ar kuru nosaka attiecīgā uzņēmuma piederības dalībvalsti saskaņā ar šo regulu.

5. pants – Atbilstība ES vienotās atļaujas piešķiršanas nosacījumiem

1. Katras attiecīgās dalībvalsts regulatīvā iestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem, ar kuriem tā īsteno Direktīvas 2002/20/EK 10. pantā minētās procedūras, pārtrauga un nodrošina, ka Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāji atbilst noteikumiem un nosacījumiem, kas saskaņā ar 3. pantu piemērojami minētās dalībvalsts teritorijā.

2. Uzņēmējdalībvalsts regulatīvā iestāde pārsūta piederības dalībvalsts regulatīvajai iestādei visu attiecīgo informāciju par atsevišķiem pasākumiem, kas pieņemti attiecībā uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem un nosacījumiem, kas saskaņā ar 3. pantu piemērojami tās teritorijā.

6. pants – Kārtība, kādā aptur un atsauc Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju tiesības nodrošināt elektroniskos sakarus

1. Neskarot pasākumus attiecībā uz tādu spektra vai numuru izmantošanas tiesību apturēšanu vai atsaukšanu, ko piešķirusi jebkura attiecīgā dalībvalsts, un pagaidu pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu, tikai piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde var apturēt vai atsaukt Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja tiesības nodrošināt elektronisko sakaru

tīklus un pakalpojumus visā Savienībā vai tās daļā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 2002/20/EK 10. panta 5. punktu.

2. Ja smagi vai vairākkārt ir pārkāpti noteikumi un nosacījumi, kas saskaņā ar 3. pantu piemērojami uzņēmējdalībvalstī, un ja uzņēmējdalībvalsts regulatīvajai iestādei nav izdevies saskaņā ar 5. pantu īstenot pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību, tā informē piederības dalībvalsts regulatīvo iestādi un prasa, lai tā pieņemtu 1. punktā paredzētos pasākumus.

3. Kamēr nav pieņemts galīgais lēmums par prasību, ko saskaņā ar 2. punktu iesniegusi piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde, uzņēmējdalībvalsts regulatīvā iestāde, ja tai ir pierādījumi par tās teritorijā saskaņā ar 3. pantu piemērojamo noteikumu un nosacījumu pārkāpumu, var veikt steidzamus pagaidu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 2002/20/EK 10. panta 6. punktu. Atkāpjoties no trīs mēnešu termiņa, kas paredzēts Direktīvas 2002/20/EK 10. panta 6. punktā, šādi pagaidu pasākumi var būt spēkā līdz brīdim, kad piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde pieņem galīgo lēmumu.

Informāciju par pieņemtajiem pagaidu pasākumiem laikus nosūta Komisijai, *BEREC*, piederības dalībvalsts un pārējo uzņēmējdalībvalstu regulatīvajām iestādēm.

4. Ja piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde pēc savas vai uzņēmējdalībvalsts regulatīvās iestādes iniciatīvas apsver iespēju pieņemt lēmumu, lai saskaņā ar 1. punktu apturētu vai atsauktu Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja tiesības, tā par savu nodomu paziņo visu to uzņēmējdalībvalstu regulatīvajām iestādēm, uz kurām attiecas šāds lēmums. Uzņēmējdalībvalsts regulatīvā iestāde var sniegt atzinumu viena mēneša laikā.

5. Rūpīgi ņemot vērā visus attiecīgās uzņēmējdalībvalsts regulatīvās iestādes atzinumus, piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde pieņem galīgo lēmumu un vienas nedēļas laikā pēc tā pieņemšanas nosūta to Komisijai, *BEREC* un uzņēmējdalībvalstu regulatīvajām iestādēm, uz kurām attiecas šāds lēmums.

6. Ja piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde ir nolēmusi apturēt vai atsaukt Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāja tiesības saskaņā ar 1. punktu, jebkuras attiecīgās uzņēmējdalībvalsts regulatīvā iestāde veic atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu, ka tās teritorijā Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs turpina nodrošināt pakalpojumus vai tīklus, uz kuriem attiecas šāds lēmums.

7. pants – Izpildes pasākumu koordinēšana

1. Piemērojot 6. pantu, piederības dalībvalsts regulatīvā iestāde veic uzraudzības vai izpildes pasākumus, kuri saistīti ar elektronisko sakaru pakalpojumu vai tīklu, kas nodrošināts citā dalībvalstī vai kas radījis kaitējumu citā dalībvalstī, attiecībā uz tiem ievērojot tikpat lielu rūpību, ar kādu tā attiektos pret attiecīgo elektronisko sakaru pakalpojumu vai tīklu piederības dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams izsniegt juridiskos dokumentus, kas attiecas uz pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 5. un 6. pantu.

III nodaļa

Eiropas resursi

1. iedaļa – Radiofrekvenču spektra izmantošanas koordinācija vienotajā tirgū

8. pants – Piemērošanas joma un vispārīgie noteikumi

1. Šī iedaļa attiecas uz harmonizētu radiofrekvenču spektru, kas izmantojams bezvadu platjoslas sakariem.
2. Šī iedaļa neskar dalībvalstu tiesības gūt labumu no nodevām, kas noteiktas, lai nodrošinātu radiofrekvenču spektra resursu optimālu izmantošanu saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 13. pantu, un organizēt un izmantot savu radiofrekvenču spektru sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības un aizsardzības nolūkos.
3. Īstenojot šajā iedaļā piešķirtās pilnvaras, Komisija rūpīgi ņem vērā visus attiecīgos atzinumus, ko sniegusi ar Komisijas Lēmumu 2002/622/EK²⁸ izveidotā Radiofrekvenču spektra politikas grupa.

9. pants – Radiofrekvenču spektra izmantošana bezvadu platjoslas sakariem: regulatīvie principi

1. Valstu kompetentās iestādes radiofrekvenču spektra jomā palīdz izveidot bezvadu telpu, kurā nodrošināta ieguldījumu un konkurences apstākļu konverģence ātrdarbīgu bezvadu platjoslas sakaru jomā un kura ļauj plānot un nodrošināt integrētus vairākas teritorijas pārklājošus tīklus un pakalpojumus un apjomradītus ietaupījumus, tādējādi veicinot inovāciju, ekonomikas izaugsmi un ilgtermiņa ieguvumus galalietotājiem.

Valstu kompetentās iestādes atturas no tādu procedūru piemērošanas un nosacījumu noteikšanas radiofrekvenču spektra izmantošanas jomā, kas Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem var nepamatoti traucēt nodrošināt integrētus elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus vairākās dalībvalstīs vai visā Savienībā.

2. Izsniedzot radiofrekvenču spektra izmantošanas atļaujas, valstu kompetentās iestādes izmanto vismazāk ierobežojošo atļauju izsniegšanas sistēmu, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem, tādā veidā, lai maksimāli palielinātu radiofrekvenču spektra izmantošanas elastību un efektivitāti un visā Savienībā veicinātu salīdzināmus nosacījumus par Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju veiktiem integrētiem vairākās teritorijās veiktiem ieguldījumiem un darbībām.

3. Nosakot atļaujas piešķiršanas nosacījumus un procedūras radiofrekvenču spektra izmantošanas jomā, valstu kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā vienlīdzīgas attieksmes principu esošo un potenciālo operatoru starpā un Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju un citu uzņēmumu starpā.

4. Neskarot 5. punktu, valstu kompetentās iestādes, nosakot atļaujas piešķiršanas nosacījumus un procedūras radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību jomā, ņem vērā un, ja nepieciešams, saskaņo turpmāk minētos regulatīvos principus:

²⁸ Komisijas 2002. gada 26. jūlija Lēmums 2002/622/EK, ar ko izveido radiofrekvenču spektra politikas grupu (OV L 198, 27.7.2002., 49. lpp.).

a) maksimāli ievērot galalietotāju intereses, tostarp tās, kuras attiecas gan uz efektīvu ilgtermiņa ieguldījumu, gan inovāciju bezvadu tīklos un pakalpojumos, kā arī ar efektīvu konkurenci saistītas intereses;

b) nodrošināt radiofrekvenču spektra visefektīvāko izmantošanu un efektīvu pārvaldību;

c) nodrošināt paredzamus un salīdzināmus apstākļus, lai, pamatojoties uz vairāku teritoriju pārklājuma principu, varētu plānot ieguldījumus tīklos un pakalpojumos un panākt apjomradītus ietaupījumus;

d) pārliecināties par izvirzīto nosacījumu nepieciešamību un samērīgumu, tostarp objektīvi novērtējot, vai ir pamatoti noteikt papildu nosacījumus, kas atsevišķu operatoru darbību var ietekmēt pozitīvi vai negatīvi;

e) nodrošināt ātrdarbīgu bezvadu platjoslas tīklu plašu teritoriālo pārklājumu un saistīto pakalpojumu augstu izplatības un izmantošanas līmeni.

5. Apsverot, vai noteikt kādus īpašus nosacījumus attiecībā uz 10. pantā minētajām radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesībām, valstu kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā minētajā pantā noteiktos kritērijus.

10. pants – Attiecīgie kritēriji, kas jāņem vērā radiofrekvenču spektra izmantošanā

1. Konkrētā radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību piešķiršanas procedūrā nosakot piešķiramā radiofrekvenču spektra apjomu un veidu, valstu kompetentās iestādes ņem vērā šādus aspektus:

a) dažādu pieejamo radiofrekvenču spektra joslu tehniskie raksturlielumi;

b) papildu joslu iespējamā apvienošana vienotā procedūrā; un

c) dažādu dalībvalstu radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību saskaņotu portfeļu nozīme tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanā visā Savienības tirgū vai ievērojami lielā tā daļā.

2. Nolemjot, vai norādīt minimālo vai maksimālo radiofrekvenču spektra apjomu, kas būtu noteikts attiecībā uz tiesībām izmantot konkrēto joslu vai papildu joslu kombināciju, valstu kompetentās iestādes nodrošina:

a) radiofrekvenču spektra visefektīvāko izmantošanu saskaņā ar 9. panta 4. punkta

b) apakšpunktu, ņemot vērā attiecīgās joslas vai joslu raksturlielumus;

b) efektīvus ieguldījumus tīklā saskaņā ar 9. panta 4. punkta a) apakšpunktu.

Šis punkts neskar 5. punkta piemērošanu attiecībā uz nosacījumiem par maksimālo radiofrekvenču spektra apjomu.

3. Valstu kompetentās iestādes nodrošina to, ka nodevas par radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesībām (ja tādas ir):

a) pienācīgi atspoguļo radiofrekvenču spektra sociālo un ekonomisko vērtību, tostarp pozitīvu ārējo ietekmi;

b) novērš nepilnīgu izmantošanu un veicina ieguldījumus attiecībā uz tīklu un pakalpojumu jaudu, pārklājumu un kvalitāti;

c) novērš diskrimināciju un nodrošina operatoru, tostarp esošo un potenciālo operatoru, iespēju vienlīdzību;

d) nodrošina tūlītēju un, ja tādi ir, periodisku maksājumu optimālu sadalījumu, jo īpaši ņemot vērā vajadzību ieviest stimulus ātrai tīklu izvēršanai un radiofrekvenču spektra izmantošanai saskaņā ar 9. panta 4. punkta b) un e) apakšpunktu.

Šis punkts neskar 5. punkta piemērošanu attiecībā uz jebkādiem nosacījumiem, kuri paredz diferencētu nodevu noteikšanu operatoriem un kuri ir paredzēti efektīvas konkurences veicināšanai.

4. Valstu kompetentās iestādes var uzlikt pienākumus, kam atbilstīgi jāsasniedz minimālais teritoriālais pārklājums, lai sasniegtu valsts līmenī noteiktus vispārējas nozīmes mērķus, taču tos var uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un samērīgi saskaņā ar 9. panta 4. punkta d) apakšpunktu. Uzliekot šādus pienākumus, valstu kompetentās iestādes ņem vērā šādus aspektus:

a) jebkurš iepriekš izveidots attiecīgo pakalpojumu vai citu elektronisko sakaru pakalpojumu pārklājums konkrētās valsts teritorijā;

b) to operatoru skaita samazināšana līdz minimumam, kuriem var uzlikt šādus pienākumus;

c) iespēja dažādiem operatoriem, tostarp citu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem, sadalīt slogu un savstarpēji sadarboties;

d) ieguldījumi, kas vajadzīgi, lai izveidotu šādu pārklājumu, un vajadzība tos atspoguļot piemērojamajās nodevās;

e) attiecīgo joslu tehniskā piemērotība, lai varētu efektīvi nodrošināt plašu teritoriālo pārklājumu.

5. Nosakot, vai pieņemt kādu no pasākumiem efektīvas konkurences veicināšanai, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 243/2012/ES²⁹ 5. panta 2. punktā, valstu kompetentās iestādes pamato savu lēmumu, atbilstīgi situācijai tirgū un pieejamajiem kritērijiem objektīvi un perspektīvi novērtējot:

a) vai, neveicot šādus pasākumus, varētu saglabāt vai attīstīt efektīvu konkurenci, un

b) kāda ir šādu pagaidu pasākumu iespējamā ietekme uz tirgus dalībnieku pašreizējiem un turpmākiem ieguldījumiem.

6. Valstu kompetentās iestādes nosaka nosacījumus, ar kuriem uzņēmumi var savas individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības daļēji vai pilnībā nodot vai iznomāt (arī paredzot koplietošanu) citiem uzņēmumiem. Nosakot minētos nosacījumus, valstu kompetentās iestādes ņem vērā šādas iespējas:

a) optimizēt radiofrekvenču spektra efektīvu izmantošanu saskaņā ar 9. panta 4. punkta b) apakšpunktu;

b) izmantot tādas koplietošanas iespējas, kas dalībniekiem sniedz labumu;

c) saskaņot pašreizējo un potenciālo tiesību turētāju intereses;

d) izveidot labāk funkcionējošu tirgu ar lielāku likviditāti, kurā pieejams radiofrekvenču spektrs.

Šis punkts neskar konkurences noteikumu piemērošanu uzņēmumiem.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Lēmums Nr. 243/2012/ES, ar ko izveido radiofrekvenču spektra daudzgadu politikas programmu, OV L 81, 21.3.2012., 7. lpp.

7. Valstu kompetentās iestādes atļauj koplietot pasīvo un aktīvo infrastruktūru un kopīgi izvērst bezvadu platjoslas sakaru infrastruktūru, ņemot vērā:

- a) situāciju saistībā ar konkurenci, kas balstīta uz infrastruktūru, un jebkādu citu konkurenci, kas balstīta uz pakalpojumiem;
- b) radiofrekvenču spektra efektīvas izmantošanas prasības;
- c) lielāka galalietotājiem paredzētu pakalpojumu izvēle un augstāka to kvalitāte;
- d) tehnoloģiskā inovācija.

Šis punkts neskar konkurences noteikumu piemērošanu uzņēmumiem.

11. pants – Papildu noteikumi, kas saistīti ar radiofrekvenču spektra izmantošanas nosacījumiem

1. Ja bezvadu platjoslas sakariem vajadzīgā harmonizētā radiofrekvenču spektra pieejamības un efektīvas izmantošanas tehniskie nosacījumi ļauj izmantot attiecīgo radiofrekvenču spektru saskaņā ar vispārējo atļauju režīmu, valstu kompetentās iestādes izvairās no papildu nosacījumu noteikšanas un nepieļauj tādu alternatīvu izmantošanu, kas kavē šāda harmonizēta režīma efektīvu piemērošanu.

2. Valstu kompetentās iestādes nosaka atļaujas piešķiršanas nosacījumus, ar kuriem individuālu atļauju vai izmantošanas tiesības var atcelt vai anulēt, ja attiecīgais radiofrekvenču spektrs netiek ilgstoši izmantots. Pēc šādas atcelšanas vai anulēšanas var piešķirt atbilstīgu kompensāciju, ja radiofrekvenču spektrs nav izmantots no operatora neatkarīgu iemeslu dēļ un tā ir objektīvi pamatota.

3. Valstu kompetentās iestādes, ievērojot konkurences noteikumus un ņemot vērā vajadzību pietiekamā apjomā laikus atbrīvot vai koplietot harmonizēta radiofrekvenču spektra rentablas joslas, lai nodrošinātu lielas jaudas bezvadu platjoslas pakalpojumus, apsver, vai ir jāparedz:

- a) pienācīga kompensācija vai stimulējoši maksājumi pašreizējiem lietotājiem vai radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību turētājiem, cita starpā iekļaujot izsoļu sistēmā vai nosakot fiksētu summu par izmantošanas tiesībām; vai
- b) stimulējoši maksājumi, kas jāizmaksā pašreizējiem lietotājiem vai radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību turētājiem.

4. Valstu kompetentās iestādes apsver vajadzību saskaņā ar Lēmuma Nr. 243/2012/ES 6. panta 3. punktu, bet neskarot pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002, noteikt atbilstīgus minimālos tehnoloģiju veiktspējas līmeņus dažādām joslām, lai uzlabotu spektra efektivitāti.

Nosakot minētos līmeņus, kompetentās iestādes jo īpaši:

- a) ņem vērā tehnoloģiju attīstības un iekārtu, jo īpaši galiekārtu, atjaunošanas ciklus, un
- b) saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9. pantu piemēro tehnoloģiskās neitralitātes principu, lai sasniegtu paredzēto veiktspējas līmeni.

12. pants – Dažu to atļaujas piešķiršanas nosacījumu harmonizācija, kuri attiecas uz bezvadu platjoslas sakariem

1. Valstu kompetentās iestādes izstrādā laika grafikus izmantošanas tiesību piešķiršanai vai atkārtotai piešķiršanai, vai minēto tiesību atjaunošanai atbilstoši to spēkā esošo tiesību

nosacījumiem, kas attiecas uz bezvadu platjoslas sakariem harmonizētu radiofrekvenču spektru.

Izmantošanas tiesību termiņu vai turpmākas atjaunošanas datumus nosaka krietnu laiku pirms attiecīgās procedūras iekļaušanas šā punkta pirmajā daļā minētajā laika grafikā. Nosakot laika grafikus, termiņus un atjaunošanas ciklus, ņem vērā vajadzību pēc prognozējamam ieguldījumam vides, faktisko iespēju atbrīvot jebkuru attiecīgo jauno radiofrekvenču spektra joslu, kas harmonizēta bezvadu platjoslas sakariem, un saistīto ieguldījumu amortizācijas periodu konkurences apstākļos.

2. Lai nodrošinātu 1. punkta saskaņotu īstenošanu visā Savienībā un, jo īpaši, lai bezvadu pakalpojumu pieejamība Savienībā tiktu nodrošināta sinhroni, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var:

a) izveidot kopēju visas Savienības laika grafiku vai laika grafikus, kas būtu piemēroti dažādu kategoriju dalībvalstu apstākļiem, noteikt vienu vai vairākus datumus, līdz kuriem piešķir harmonizētas joslas vai papildu harmonizētu joslu kombinācijas individuālas izmantošanas tiesības un līdz kuriem atļauj radiofrekvenču spektra faktiski lietošanu bezvadu platjoslas sakaru ekskluzīvai vai kopīgai nodrošināšanai visā Savienībā;

b) noteikt minimālo to tiesību termiņu, kuras piešķirtas harmonizētajās joslās;

c) ja tiesības savā būtībā nav neierobežotas, visā Savienībā sinhronizēt termiņa beigu vai atjaunošanas datumu;

d) noteikt tādu harmonizētu joslu izmantošanas spēkā esošo tiesību termiņa beigu datumu, kuras nav paredzētas bezvadu platjoslas sakaru nodrošināšanai, vai gadījumā, ja tiesības nav piešķirtas uz nenoteiktu laiku, – datumu, līdz kuram izmantošanas tiesības ir jāgroza, lai būtu iespējams nodrošināt bezvadu platjoslas sakarus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija var arī pieņemt īstenošanas aktus, kuros saskaņots to individuālo tiesību termiņa beigu vai atjaunošanas datums, kas piešķirtas radiofrekvenču spektra izmantošanai bezvadu platjoslas sakariem harmonizētās joslās, kuras jau ir izveidotas šādu aktu pieņemšanas dienā, lai tādā veidā visā Savienībā sinhronizētu šādu joslu izmantošanas tiesību atjaunošanas vai atkārtotas piešķiršanas datumu, tostarp paredzot iespējamu sinhronizāciju ar tādu tiesību atjaunošanas vai atkārtotas piešķiršanas datumu, kas piešķirtas attiecībā uz citām joslām, kuras ir harmonizētas saskaņā ar 2. punktu vai šo punktu pieņemtos īstenošanas pasākumos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ja šajā punktā paredzētie īstenošanas akti nosaka radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesību atjaunošanas vai atkārtotas piešķiršanas harmonizētu datumu, kas ir noteikts vēlāk par jebkuru tādu spēkā esošu individuālo tiesību termiņa beigu vai atjaunošanas datumu, kuras piešķirtas šāda radiofrekvenču spektra izmantošanai kādā no dalībvalstīm, tad valstu kompetentās iestādes pagarina spēkā esošo tiesību termiņu līdz harmonizētajam datumam atbilstīgi tiem pašiem iepriekš piemērojamiem būtiskajiem atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, tostarp piemērojamiem periodiskām nodevām.

Ja saskaņā ar punkta otro daļu pagarinātais termiņš ir ievērojami garāks salīdzinājumā ar izmantošanas tiesību sākotnējo termiņu, valstu kompetentās iestādes var noteikt, ka saistībā ar tiesību pagarinājumu jāveic jebkādi pielāgojumi iepriekš piemērojamajās atļaujas piešķiršanas nosacījumos, kas nepieciešami, ņemot vērā izmaiņas apstākļos, tostarp papildu nodevas. Šīs papildu nodevas nosaka, pamatojoties uz jebkuras tādas sākotnējās nodevas piemērošanu proporcionāli laikam, kas attiecas uz sākotnējām izmantošanas tiesībām un kas aprēķināta pēc sākotnēji paredzētā termiņa.

Šajā punktā paredzētie īstenošanas akti nepieprasa saīsināt kādā no dalībvalstīm spēkā esošo izmantošanas tiesību termiņu, izņemot tad, ja tas notiek saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 14. panta 2. punktu, turklāt tie neattiecas uz spēkā esošām tiesībām, kas piešķirtas uz nenoteiktu laiku.

Ja Komisija pieņem īstenošanas aktu saskaņā ar 2. punktu, šā punkta noteikumus tā var pēc analogijas piemērot jebkurām attiecīgās harmonizētās joslas izmantošanas tiesībām bezvadu platjoslas sakaru jomā.

4. Pieņemot 2. un 3. punktā paredzētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā:

- a) regulatīvos principus, kas izklāstīti 9. pantā;
- b) visā Savienībā pastāvošās atšķirības mērķos attiecībā uz vajadzību ieviest papildu radiofrekvenču spektru bezvadu platjoslas sakaru nodrošināšanai, vienlaikus ņemot vērā kopējās vajadzības radiofrekvenču spektra jomā izveidot integrētos tīklus, kas aptver vairākas dalībvalstis;
- c) pašreizējo radiofrekvenču spektra lietotāju darbības nosacījumu prognozējamību;
- d) vairāku secīgu paaudžu bezvadu platjoslas tehnoloģiju ieviešanas, izstrādes un ieguldījumu ciklus;
- e) galalietotāju pieprasījumu pēc lielas jaudas bezvadu platjoslas sakariem.

Nosakot termiņus dažādu kategoriju dalībvalstīm, kas vēl nav piešķirušas individuālas izmantošanas tiesības un atļāvušas faktiski lietot attiecīgo harmonizēto joslu, Komisija pienācīgi ņem vērā visu dalībvalstu sniegto informāciju par to, kā radiofrekvenču spektra tiesības ir piešķirtas vēsturiski, Direktīvas 2002/21/EK 9. panta 3. un 4. punktā paredzētā ierobežojuma pamatojumu, varbūtējo nepieciešamību atbrīvot attiecīgo joslu, ietekmi uz konkurenci vai ģeogrāfiskos vai tehniskos ierobežojumus, kā arī ietekmi uz iekšējo tirgu. Komisija nodrošina, lai īstenošana netiktu nepamatoti atlikta un lai atšķirības dažādu dalībvalstu laika grafikos neradītu nepamatotas atšķirības dalībvalstu konkurētspējā vai regulējumā.

5. Šā panta 2. punkts neskar dalībvalstu tiesības piešķirt harmonizētas joslas izmantošanas tiesības un atļaut tās faktisku lietošanu pirms īstenošanas akta pieņemšanas saistībā ar minēto joslu, attiecībā uz ko jāpanāk atbilstība šā punkta otrajai daļai, vai jau pirms harmonizētā datuma, kas noteikts par minēto joslu sagatavotajā īstenošanas aktā.

Ja valstu kompetentās iestādes piešķir harmonizētas joslas izmantošanas tiesības pirms īstenošanas akta pieņemšanas saistībā ar minēto joslu, tās nosaka šādas piešķiršanas nosacījumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz termiņu, un dara to tādā veidā, lai izmantošanas tiesību subjekti tiktu informēti par iespēju, ka Komisija varētu pieņemt īstenošanas aktus saskaņā ar 2. punktu, nosakot šādu tiesību minimālo termiņu vai visā Savienībā sinhronizētu beigu termiņu vai atjaunošanas ciklu. Šī daļa neattiecas uz tiesību piešķiršanu uz nenoteiktu laiku.

6. Attiecībā uz harmonizētām joslām, kam saskaņā ar otro daļu pieņemtā īstenošanas aktā izveidots kopējs laika grafiks izmantošanas tiesību piešķiršanai un faktiskas lietošanas atļaušanai, valstu kompetentās iestādes laikus sniedz Komisijai pietiekami detalizētu informāciju par to, kā tās iecerējušas nodrošināt atbilstību. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros noteikts formāts un procedūras šādas informācijas sniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ja, pārskatot šādus detalizētus plānus, kurus iesniegusi dalībvalsts, Komisija uzskata, ka ir maz ticams, ka attiecīgā dalībvalsts spēs ievērot tai piemērojamo laika grafiku, tā var pieņemt

lēmumu īstenošanas aktā, kurā dalībvalstij pieprasīts pienācīgi pielāgot savus plānus, lai nodrošinātu šo atbilstību.

13. pants – Radiofrekvenču spektra izmantošanas atļaujas piešķiršanas procedūru un nosacījumu koordinēšana bezvadu platjoslas sakariem iekšējā tirgū

1. Ja valsts kompetentā iestāde ir plānojusi attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanu piešķirt vispārējo atļauju vai individuālās radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesības, vai grozīt ar radiofrekvenču spektra izmantošanu saistītās tiesības un pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 14. pantu, savu pasākuma projektu kopā ar pamatojumu tā dara pieejamu vienlaikus gan Komisijai, gan citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm radiofrekvenču spektra pakalpojumu jomā, pirms tam attiecīgā gadījumā noslēdzot Direktīvas 2002/21/EK 6. pantā minēto sabiedrisko apspriešanos, un jebkurā gadījumā tikai šāda projekta sagatavošanas posmā, kas ļauj Komisijai un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm sniegt pietiekamu un drošu informāciju par visiem attiecīgajiem jautājumiem.

Valsts kompetentā iestāde sniedz informāciju, kas attiecīgā gadījumā ietver vismaz šādas ziņas:

- a) atļaujas piešķiršanas procesa veids;
- b) atļaujas piešķiršanas procesa laika grafiks;
- c) izmantošanas tiesību termiņš;
- d) kopumā vai konkrētam uzņēmumam pieejamā radiofrekvenču spektra veids un apjoms;
- e) jebkuru maksājamo nodevu summa un struktūra;
- f) kompensācija vai stimuli par to, ka esošie lietotāji radiofrekvenču spektru atbrīvo vai koplieto;
- g) pārklājuma nodrošināšanas pienākumi;
- h) vairumtirdzniecības piekļuve, valsts vai reģionāla līmeņa viesabonēšanas prasības;
- i) radiofrekvenču spektra rezervēšana noteiktu veidu operatoriem vai noteiktu veidu operatoru izslēgšana;
- j) nosacījumi par izmantošanas tiesību piešķiršanu, nodošanu vai uzkrāšanu;
- k) radiofrekvenču spektra koplietošanas iespēja;
- l) infrastruktūras koplietošana;
- m) minimālie tehnoloģiju veiktspējas līmeņi;
- n) ierobežojumi, kas piemēroti saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9. panta 3. punktu un 9. panta 4. punktu;
- o) vienu vai vairāku izmantošanas tiesību atcelšana vai atsaukšana vai tiesību vai ar šādām tiesībām saistītu nosacījumu grozīšana, ko nevar uzskatīt par nebūtisku Direktīvas 2002/20/EK 14. panta 1. punkta nozīmē.

2. Valstu kompetentās iestādes un Komisija divu mēnešu laikā var sniegt komentārus attiecīgajai kompetentajai iestādei. Divu mēnešu periodu nepagarina.

Novērtējot pasākuma projektu saskaņā ar šo pantu, Komisija pirmām kārtām ņem vērā šādus aspektus:

- a) Direktīvu 2002/20/EK un 2002/21/EK un Lēmuma Nr. 243/2012/ES noteikumi;

- b) regulatīvie principi, kas izklāstīti 9. pantā;
- c) dažiem īpašajiem nosacījumiem piemērojamie attiecīgie kritēriji, kuri izklāstīti regulas 10. pantā, un papildu noteikumi, kuri izklāstīti 11. pantā;
- d) visi īstenošanas akti, kas pieņemti saskaņā ar 12. pantu;
- e) saskaņotība ar nesen īstentām, joprojām notiekošām vai plānotām procedūrām citās dalībvalstīs un iespējamā ietekme uz tirdzniecību dalībvalstu starpā.

Ja šajā laikposmā Komisija paziņo kompetentajai iestādei, ka pasākuma projekts varētu radīt šķērslī iekšējā tirgū vai ka tai ir nopietnas bažas par minētā projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem, pasākuma projektu nepieņem vēl divus mēnešus. Komisija arī informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par nostāju, ko šādā gadījumā tā pieņēmusi par pasākuma projektu.

3. Divu mēnešu papildtermiņā, kas minēts 2. punktā, Komisija un attiecīgā kompetentā iestāde cieši sadarbojas, lai saskaņā ar 2. punktā minētajiem kritērijiem, bet vienlaikus pienācīgi ņemot vērā tirgus dalībnieku viedokli un vajadzību nodrošināt konsekventas regulatīvās prakses izveidi, noteiktu vispiemērotāko un efektīvāko pasākumu.

4. Jebkurā procedūras posmā kompetentā iestāde, rūpīgi ņemot vērā 2. punktā minēto Komisijas paziņojumu, var grozīt vai atsaukt savu pasākuma projektu.

5. Šā panta 2. punktā minētajā divu mēnešu papildtermiņā Komisija var:

a) Komunikāciju komitejā iesniegt lēmuma projektu, pieprasot attiecīgajai kompetentajai iestādei atsaukt pasākuma projektu. Šim lēmuma projektam pievieno detalizētu un objektīvu analīzi par to, kāpēc Komisija uzskata, ka pasākuma projektu tādā redakcijā, kādā tas paziņots, nevajadzētu pieņemt, kā arī konkrētus priekšlikumus pasākuma projekta grozīšanai, vai

b) pieņemt lēmumu par izmaiņām savā nostājā par attiecīgo pasākuma projektu.

6. Ja Komisija nav iesniegusi 5. punkta a) apakšpunktā minēto lēmuma projektu vai ir pieņēmusi 5. punkta b) apakšpunktā minēto lēmumu, attiecīgā kompetentā iestāde var pieņemt pasākuma projektu.

Ja Komisija ir iesniegusi lēmuma projektu saskaņā ar 5. punkta a) apakšpunktu, kompetentā iestāde pasākuma projektu nepieņem, taču ne ilgāk par sešiem mēnešiem, skaitot no dienas, kad saskaņā ar 2. punktu paziņojums nosūtīts kompetentajai iestādei.

Komisija var nolemt mainīt savu nostāju par attiecīgā pasākuma projektu jebkurā procedūras posmā, arī pēc lēmuma projekta iesniegšanas Komunikāciju komitejā.

7. Komisija pieņem jebkādu lēmumu, pieprasot, lai kompetentā iestāde īstenošanas aktā atsauktu pasākuma projektu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 7. punktu, kompetentā iestāde groza vai atsauc minēto pasākuma projektu sešu mēnešu laikā pēc Komisijas lēmuma paziņošanas dienas. Ja pasākuma projektu groza, kompetentā iestāde vajadzības gadījumā organizē sabiedrisko apspriešanu un grozīto pasākuma projektu dara pieejamu Komisijai saskaņā ar 1. punktu.

9. Attiecīgā kompetentā iestāde rūpīgi ņem vērā visus komentārus, ko izteikušas citu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija, un, izņemot 2. punkta trešajā daļā, 6. punkta otrajā daļā un 7. punktā paredzētos gadījumus, var pieņemt grozīto pasākuma projektu, un, ja tā šo pasākumu projektu pieņem, par to paziņo Komisijai.

10. Kompetentā iestāde informē Komisiju par tās procedūras rezultātiem, uz ko attiecas kompetentās iestādes pasākums, un dara to uzreiz pēc minētās procedūras pabeigšanas.

14. pants — Piekļuve lokālajiem radiotīkliem

1. Valstu kompetentās iestādes ļauj, izmantojot lokālos radiotīklus, sabiedrībai piekļūt publisko elektronisko sakaru nodrošinātāja tīklam, kā arī izmantot harmonizētu radiofrekvenču spektru šādas piekļuves nodrošināšanai, attiecībā uz ko ir jāsaņem tikai vispārēja atļauja.

2. Valstu kompetentās iestādes neliedz publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem atļaut sabiedrībai piekļūt to tīkliem, izmantojot lokālos radiotīklus, kas var būt izvietoti galalietotāja telpās, attiecībā uz ko jāizpilda vispārējās atļaujas piešķiršanas nosacījumi un jāsaņem galalietotāja iepriekšēja piekrišana.

3. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji nedrīkst vienpusēji ierobežot:

a) galalietotāju tiesības piekļūt pašu izvēlētiem lokālajiem radiotīkliem, kurus nodrošinājušas trešās personas;

b) galalietotāju tiesības atļaut citiem galalietotājiem savstarpēji vai vispārīgāk piekļūt šādu sakaru nodrošinātāju tīkliem, izmantojot lokālos radiotīklus, tostarp pēc trešās puses iniciatīvām, kam atbilstīgi tiek apvienoti un padarīti publiski pieejami dažādu galalietotāju lokālie radiotīkli.

4. Valstu kompetentās iestādes neierobežo galalietotāju tiesības atļaut citiem galalietotājiem savstarpēji vai vispārīgāk piekļūt saviem lokālajiem radiotīkliem, tostarp pēc trešās puses iniciatīvām, kam atbilstīgi tiek apvienoti un padarīti publiski pieejami dažādu galalietotāju lokālie radiotīkli.

5. Valstu kompetentās iestādes neierobežo lokālo radiotīklu publiskas piekļuves nodrošināšanu, ko īsteno:

a) publiskās iestādes telpās, kur šādas iestādes atrodas, vai šādu telpu tiešā tuvumā, šis valsts iestādes aizņemtajām telpām, ja tas ir netieši saistīts ar šajās telpās sniegtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem;

b) ar nevalstisko organizāciju vai publisko iestāžu iniciatīvām, lai apvienotu un padarītu savstarpēji vai vispārīgāk pieejamus dažādu galalietotāju lokālos radiotīklus, tostarp, attiecīgā gadījumā, lokālos radiotīklus, kam publiska piekļuve tiek nodrošināta saskaņā ar a) apakšpunktu.

6. Tikai tāpēc vien, ka tiek nodrošināta publiska piekļuve lokālajiem radiotīkliem, kura nav komerciāla rakstura piekļuve un ir tikai netieši saistīta ar citu komercdarbību vai sabiedrisko pakalpojumu, kas nav atkarīgs no signālu pārraides šādos tīklos, uzņēmumu, publisko iestādi vai citu galalietotāju neuzskata par publisko elektronisko sakaru nodrošinātāju.

15. pants – Tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu ieviešana un ekspluatācija

1. Valstu kompetentās iestādes ļauj izvērst, savienot un ekspluatēt neuzkrītošus tuvas darbības bezvadu piekļuves punktus saskaņā ar vispārējo atļauju režīmu un nepamatoti neierobežo minēto izvēršanu, savienošanu un ekspluatēšanu atsevišķos pilsētplānošanas projektos vai citā veidā, ja vien šāda izmantošana atbilst īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 2. punktu.

Šis punkts neskar atļauju režīmu, kas noteikts attiecībā uz radiofrekvenču spektru, ko izmanto tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu ekspluatācijas vajadzībām.

2. Lai nodrošinātu tā vispārējo atļauju režīma vienotu īstenošanu, kas noteikts attiecībā uz tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu izvēšanu, savienošanu un ekspluatēšanu saskaņā ar 1. punktu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, var norādīt tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu izveides, izvēšanas un ekspluatēšanas tehniskos raksturlielumus, kuru ievērošana nodrošina neuzkrītošo raksturu dažādās vietēja mēroga situācijās. Komisija precizē minētos izvēsto tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu tehniskos raksturlielumus, kurus nosaka pēc maksimālā izmēra, jaudas un elektromagnētiskajiem raksturlielumiem, kā arī vizuālās ietekmes. Minētie tehniskie raksturlielumi, kas jāievēro tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu ekspluatācijā, atbilst vismaz tām prasībām, kas noteiktas Direktīvā 2013/35/ES³⁰, un robežvērtībām, kas noteiktas Padomes Ieteikumā Nr. 1999/519/EK³¹.

Raksturlielumi, kuri jāievēro attiecībā uz tuvas darbības bezvadu piekļuves punktu izvēšanu, savienošanu un ekspluatēšanu, lai varētu gūt labumu no 1. punkta noteikumiem, neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/5/EK³² galvenās prasības attiecībā uz šādu produktu laišanu tirgū.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

16. pants – Radiofrekvenču spektra koordinācija dalībvalstu starpā

1. Neskarot pienākumus, kas tām uzlikti saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem nolīgumiem, tostarp Starptautiskās Telesakaru savienības (ITU) noteikumiem par radiosakariem, valstu kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgo valstu teritorijā radiofrekvenču spektra izmantošana tiek organizēta, un jo īpaši veic visus nepieciešamos radiofrekvenču spektra sadalīšanas vai piešķiršanas pasākumus tā, lai jebkura cita dalībvalsts varētu netraucēti atļaut savā teritorijā izmantot konkrētu harmonizētu joslu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis sadarbojas cita ar citu, attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanu īstenojot pārrobežu koordināciju, lai nodrošinātu atbilstību 1. punktam un to, ka nevienā dalībvalstī nav liegta vienlīdzīga piekļuve radiofrekvenču spektram.

3. Jebkura attiecīgā dalībvalsts var aicināt Radiofrekvenču spektra politikas grupu izmantot to kā starpnieku, kurš palīdz grupai un jebkurai citai dalībvalstij panākt atbilstību šim pantam.

Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai nodrošinātu koordinācijas procesa rezultātu atbilstību prasībai par attiecīgo dalībvalstu vienlīdzīgu piekļuvi radiofrekvenču spektram, tādā veidā novēršot jebkādas praktiskas neatbilstības starp dažādu dalībvalstu atsevišķiem koordinācijas aspektiem vai nodrošinot koordinētu risinājumu īstenošanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/35/ES par minimālajām veselības aizsardzības un drošuma prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) (20. atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), un ar ko atceļ Direktīvu 2004/40/EK, OV L 179, 29.6.2013., 1. lpp.

³¹ Padomes 1999. gada 12. jūlija Ieteikums 1999/519/EK par ierobežojumiem elektromagnētisko lauku (0 Hz līdz 300 GHz) iedarbībai uz plašu sabiedrību, OV L 1999, 30.7.1999., 59. lpp.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīva 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu, OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

2. iedaļa – Eiropas virtuālās piekļuves produkti

17. pants – Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produkts

1. Platjoslas virtuālās piekļuves produkta nodrošināšanu, attiecībā uz kuru pienākumi uzlikti saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK 8. un 12. pantu, uzskata par Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produkta nodrošināšanu, ja attiecībā uz to ir ievēroti minimālie parametri, kuri uzskaitīti vienā no I pielikumā minētajiem piedāvājumiem, un ja tā kumulatīvi atbilst šādām būtiskākajām prasībām:

- a) spēja visā Savienībā to piedāvāt kā augstas kvalitātes produktu;
- b) tīkla un pakalpojuma maksimāla sadarbība un nediskriminējoša tīkla pārvaldība operatoru starpā atbilstīgi tīkla topoloģijai;
- c) iespēja galalietotājiem produktu izmantot saskaņā ar konkurences noteikumiem;
- d) rentabilitāte, ņemot vērā jaudu, kas jānodrošina jau iepriekš un nesen izveidotos tīklos, un iespēja tos piedāvāt līdztekus citiem piekļuves produktiem, kurus var nodrošināt tajā pašā tīkla infrastruktūrā;
- e) darbības rezultativitāte, jo īpaši saistībā ar īstenošanas šķēršļu un izmantošanas izmaksu iespējami lielāku samazināšanu, no kā iegūst platjoslas virtuālās piekļuves nodrošinātāji un platjoslas virtuālās piekļuves prasītāji;
- f) to noteikumu ievērošana, kas attiecas uz privātuma, personas datu, tīklu drošības un integritātes aizsardzību un pārredzamību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu, lai I pielikumu pielāgotu tirgus un tehnoloģiju attīstībai, tādējādi panākot turpmāku atbilstību 1. punktā minētajām būtiskākajām prasībām.

18. pants – Regulatīvie nosacījumi, kas saistīti ar Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu

1. Valsts regulatīvā iestāde, kas iepriekš saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK 8. un 12. pantu operatoram ir uzlikusi pienākumu nodrošināt vairumtirdzniecības piekļuvi nākamās paaudzes piekļuves (NGA) tīkliem, novērtē, vai tā vietā būtu samērīgi uzlikt pienākumu piedāvāt tādu Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, kas nodrošina vismaz tādus funkcionālos pielietojumus, kas ir līdzvērtīgi patlaban izmantojamajam vairumtirdzniecības piekļuves produktam.

Pirmajā daļā minētās valstu regulatīvās iestādes iespējami drīzāk pēc šīs regulas stāšanās spēkā veic nepieciešamo novērtējumu par spēkā esošajiem vairumtirdzniecības piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, neatkarīgi no tā, kāds termiņš saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 16. panta 6. punktu noteikts attiecīgo tirgu analīzes veikšanai.

Ja valsts regulatīvā iestāde, kas iepriekš ir uzlikusi pienākumu nodrošināt platjoslas virtuālo piekļuvi, pēc pirmajā daļā paredzētās novērtēšanas uzskata, ka Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produkts nav piemērots konkrētajos apstākļos, savā pasākuma projektā tā sniedz pamatotu skaidrojumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 6. un 7. pantā izklāstīto procedūru.

2. Ja valsts regulatīvā iestāde plāno operatoram uzlikt pienākumu nodrošināt vairumtirdzniecības piekļuvi nākamās paaudzes piekļuves tīklam saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK 8. un 12. pantu, tā papildus minētās direktīvas 12. panta 2. punktā izklāstītajiem faktoriem jo īpaši novērtē attiecīgās priekšrocības, ko sniegtu:

i) pasīvi vairumtirdzniecības resursi, piemēram, fiziska atsaistīta piekļuve vietējai sakaru līnijai vai apakšlīnijai;

ii) nefiziski vai virtuāli vairumtirdzniecības resursi, kas piedāvā līdzvērtīgus funkcionālus pielietojumus, piemēram, tādu Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, kas atbilst šīs regulas 17. panta 1. punktā un I pielikuma 1. punktā izklāstītajām būtiskākajām prasībām un parametriem.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2002/19/EK 12. panta 3. punkta, ja valsts regulatīvā iestāde plāno operatoram uzlikt pienākumu nodrošināt platjoslas virtuālo piekļuvi saskaņā ar minētās direktīvas 8. un 12. pantu, tā uzliek pienākumu piedāvāt tādu Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, kam ir vispiemērotākie funkcionālie pielietojumi, lai izpildītu tās novērtējumā norādītās regulatīvās prasības. Ja valsts regulatīvā iestāde uzskata, ka Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produkts nebūtu piemērots konkrētajos apstākļos, savā pasākuma projektā tā sniedz pamatotu skaidrojumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 6. un 7. pantā izklāstīto procedūru.

4. Saskaņā ar 1., 2. vai 3. punktu novērtējot, vai uzlikt pienākumu piedāvāt Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, nevis kādu citu iespējamo vairumtirdzniecības piekļuves produktu, valsts regulatīvā iestāde ņem vērā tā nozīmi saistībā ar vienveidīgiem regulatīviem nosacījumiem visā Savienībā, kuri saistīti ar vairumtirdzniecības piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, pašreizējo un prognozēto situāciju uz konkurenci balstītā konkurencē un tirgus apstākļu izmaiņas, kas vērstas uz konkurējošu nākamās paaudzes tīklu nodrošināšanu, kā arī ieguldījumus, ko attiecīgi veicis operators, kura ietekme tirgū noteikta par būtisku, un piekļuves prasītāji, kā arī šādu ieguldījumu amortizācijas laiku.

Valsts regulatīvā iestāde nosaka pārejas periodu, lai spēkā esošu vairumtirdzniecības piekļuves produktu, ja tas ir nepieciešams, aizstātu ar Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu.

5. Atkāpjoties no Direktīvas 2002/19/EK 9. panta 3. punkta, ja operatoram saskaņā ar minētās direktīvas 8. un 12. pantu ir pienākumi nodrošināt Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, valsts regulatīvā iestāde nodrošina standartpiedāvājuma publicēšanu, ietverot vismaz I pielikuma 1., 2. vai 3. punktā sniegto informāciju, ja tāda ir.

6. Atkāpjoties no Direktīvas 2002/21/EK 16. panta 3. punkta, valsts regulatīvā iestāde obligātu paziņošanas termiņu nenosaka pirms datuma, ar kuru tiek atsaukts iepriekš uzliktais pienākums piedāvāt Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktu, kas atbilst šīs regulas 17. panta 1. punktā un I pielikuma 2. punktā izklāstītajām būtiskākajām prasībām un parametriem, ja attiecīgais operators brīvprātīgi apņemas ar taisnīgiem un pamatotiem noteikumiem pēc trešo personu pieprasījuma darīt šādu produktu pieejamu vēl uz trim gadiem.

7. Ja saistībā ar novērtējumu, kas jāveic atbilstīgi 2. vai 3. punktam, valsts regulatīvā iestāde apsver, vai attiecībā uz vairumtirdzniecības piekļuvi nākamās paaudzes tīkliem piemērot vai saglabāt cenu kontroles pienākumus atbilstīgi Direktīvas 2002/19/EK 13. pantam, izmantojot kādu no Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produktiem vai citādā veidā, tā ņem vērā konkurences stāvokli, ko nosaka pēc mazumtirdzniecības līmenī piedāvāto produktu cenas, izvēles un kvalitātes. Tā ņem vērā to, cik rezultatīva ir aizsardzība pret diskrimināciju vairumtirdzniecības līmenī un kāds ir uz infrastruktūru balstītas konkurences stāvoklis attiecībā pret citiem fiksēto savienojumu vai bezvadu tīkliem, pienācīgi izvērtējot, kā nākamās paaudzes tīklu savstarpējā konkurence, kura balstīta uz jau esošo infrastruktūru, sekmē turpmākus kvalitātes uzlabojumus galalietotājiem, lai tādā veidā noteiktu, vai konkrētajā

gadījumā būtu nepieciešama vairumtirdzniecības līmeņa piekļuves cenu kontrole un vai tā būtu samērīga.

19. pants – Nodrošinātas pakalpojumu kvalitātes (ASQ) savienojamības produkts

1. Ikvienam operatoram ir tiesības nodrošināt Eiropas ASQ savienojamības produktu, kā noteikts 4. punktā.

2. Ikviens operators izpilda jebkuru pamatotu pieprasījumu, kurš attiecas uz Eiropas ASQ savienojamības produkta nodrošināšanu saskaņā ar 4. punktu un kuru rakstiski iesniedzis pilnvarots elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošinātājs. Jebkuru atteikumu nodrošināt Eiropas ASQ savienojamības produktu pamato ar objektīviem kritērijiem. Jebkura atteikuma iemeslus operators norāda viena mēneša laikā pēc rakstiska pieprasījuma saņemšanas.

Atteikuma iemeslu uzskata par objektīvu, ja puse, kura pieprasa piegādāt Eiropas ASQ savienojamības produktu, Savienībā vai trešās valstīs nav spējīga vai nevēlas Eiropas ASQ savienojamības produktu ar pamatotiem noteikumiem darīt pieejamu pusei, kas saņēmusi pieprasījumu, ja tā to pieprasa.

3. Ja pieprasījumu noraida vai vienošanos par konkrētiem noteikumiem un nosacījumiem, tostarp cenu, neizdodas panākt divu mēnešu laikā pēc rakstiska pieprasījuma, jebkura puse ir tiesīga jautājumu nodot izskatīšanai attiecīgajā valsts regulatīvajā iestādē saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 20. pantu. Šādā gadījumā var piemērot šīs regulas 3. panta 6. punktu.

4. Savienojamības produkta nodrošināšanu uzskata par Eiropas ASQ savienojamības produkta nodrošināšanu, ja tas tiek piegādāts saskaņā ar II pielikumā uzskaitītajiem minimālajiem parametriem un kumulatīvi atbilst šādām būtiskākajām prasībām:

a) spēja visā Savienībā to piedāvāt kā augstas kvalitātes produktu;

b) sniegt iespēju pakalpojumu nodrošinātājiem apmierināt galalietotāju vajadzības;

c) rentabilitāte, ņemot vērā pašreizējos risinājumus, kurus var nodrošināt tajos pašos tīklos;

d) darbības rezultativitāte, jo īpaši saistībā ar īstenošanas šķēršļu un izmantošanas izmaksu iespējami lielāku samazināšanu klientiem; un

e) nodrošināta to noteikumu ievērošana, kas attiecas uz privātuma, personas datu, tīklu drošības un integritātes aizsardzību un pārredzamību atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 32. pantu, lai II pielikumu pielāgotu tirgus un tehnoloģiju attīstībai, tādējādi panākot turpmāku atbilstību 4. punktā minētajām būtiskākajām prasībām.

20. pants – Pasākumi, kas saistīti ar Eiropas piekļuves produktiem

1. Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz vienotus tehniskus un metodoloģiskus noteikumus par Eiropas platjoslas virtuālās piekļuves produkta īstenošanu 17. panta un I pielikuma 1. punkta nozīmē, ņemot vērā šajā pantā un punktā minētos kritērijus un rādītājus, lai nodrošinātu, ka nākamās paaudzes tīklos izmantojama virtuālās vairumtirdzniecības piekļuves produkta funkcionālie pielietojumi ir līdzvērtīgi fiziski atsaistītas piekļuves produkta funkcionālajiem pielietojumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko paredz vienotus tehniskus un metodoloģiskus noteikumus par viena vai vairāku Eiropas piekļuves produktu īstenošanu 17. un 19. panta, I pielikuma 2. un 3. punkta un II pielikuma nozīmē, ņemot vērā šajos pantos un pielikumos

minētos kritērijus un rādītājus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV nodaļa

Harmonizētas galalietotāju tiesības

21. pants – Ierobežojumu un diskriminācijas likvidēšana

1. Publiskās iestādes neierobežo galalietotāju brīvību izmantot publiskos elektronisko sakaru tīklus vai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, ko nodrošina uzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.

2. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji galalietotājiem attiecībā uz piekļuvi vai izmantošanu nenosaka diskriminējošas prasības vai nosacījumus, pamatojoties uz galalietotāja valstspiederību vai dzīvesvietu, ja vien šāda citāda attieksme nav objektīvi pamatota.

3. Izņemot gadījumus, kad tam ir objektīvs pamatojums, publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji par tādu sakaru pakalpojumu izmantošanu Savienības iekšienē, kuru saņēmējs atrodas citā dalībvalstī, nepiemēro tarifus, kas:

a) fiksētajos sakaros ir augstāki par iekšzemes tālsakaru tarifiem;

b) mobilajos sakaros ir augstāki par regulētu viesabonēšanas balss zvanu un SMS īsziņu pakalpojumu Eiropas tarifiem, kuri attiecīgi noteikti Regulā (EK) Nr. 531/2012.

22. pants – Pārrobežu strīdu izšķiršana

1. Ārpustiesas procedūras, kas paredzētas saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK 34. panta 1. punktu, izmanto arī attiecībā uz strīdiem par līgumiem, kurus noslēguši, no vienas puses, patērētāji un citi galalietotāji, ciktāl šādas ārpustiesas procedūras ir pieejamas arī viņiem, un, no otras puses, publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, kas uzņēmējdarbību veic citā dalībvalstī. Attiecībā uz strīdiem, kas ietilpst Direktīvas 2013/11/ES³³ darbības jomā, piemēro minētās direktīvas noteikumus.

23. pants – Brīvība nodrošināt un izmantot piekļuvi atvērtam internetam un datplūsmas racionāla pārvaldība

1. Galalietotāji, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, var brīvi piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to, lietot lietojumprogrammas un pašu izvēlētos pakalpojumus.

Galalietotāji ar interneta piekļuves pakalpojumu nodrošinātājiem var brīvi slēgt vienošanos par datu apjomu un pārraides ātrumu, un saskaņā ar šādu vienošanos par datu apjomu izmantot visus piedāvājumus, ko sniedz interneta satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošinātāji.

2. Galalietotāji brīvi var arī vienoties ar publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem vai satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošinātājiem par augstākas kvalitātes specializētu pakalpojumu nodrošināšanu.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Direktīva 2013/11/ES par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK, OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.

Lai būtu iespējama specializētu pakalpojumu nodrošināšana galalietotājiem, satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošinātāji un publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji var brīvi slēgt savstarpējas vienošanās par datu apjomu vai datplūsmu pārsūtīšanu, uzskatot tos par specializētiem pakalpojumiem ar definētu pakalpojumu kvalitātes līmeni vai īpaši atvēlētu jaudu. Specializētu pakalpojumu sniegšana ne periodiski, ne pastāvīgi neietekmē interneta piekļuves pakalpojumu vispārējo kvalitāti.

3. Šis pants neskar Savienības vai valstu tiesību aktus, kas attiecas uz pārsūtītās informācijas, satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu likumību.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minēto brīvību īstenošanu atvieglo pilnīgas informācijas sniegšana saskaņā ar 25. panta 1. punktu, 26. panta 2. punktu un 27. panta 1. un 2. punktu.

5. Ievērojot ierobežojumus, kas noteikti attiecībā uz interneta piekļuves pakalpojumu līgumos paredzētu datu apjomu vai pārraides ātrumu, interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji neierobežo 1. punktā paredzēto brīvību, proti, specifisko saturu, lietojumprogrammas vai pakalpojumus vai specifiskas šāda satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu klases nebloķē, nepalēnina, nesamazina un attiecībā uz tiem neizmanto diskriminējošu pieeju, izņemot gadījumos, kad tas nepieciešams datplūsmas racionālas pārvaldības pasākumu veikšanai. Datplūsmas racionālas pārvaldības pasākumi ir pārredzami, nediskriminējoši un samērīgi, un tie ir vajadzīgi, lai:

- a) īstenotu tiesību normu vai tiesas rīkojumu vai novērstu vai apkarotu smagus noziegumus;
- b) saglabātu tīkla, šajā tīklā sniegto pakalpojumu un galalietotāju galiekārtu integritāti un drošību;
- c) nepieļautu nevēlamus sūtījumus galalietotājiem, kuri snieguši iepriekšēju piekrišanu šādiem ierobežojošiem pasākumiem;
- d) līdz minimumam samazinātu sekas, ko radījusi pagaidu vai ārkārtas tīkla pārslodze, ar nosacījumu, ka pret līdzvērtīgiem datplūsmas veidiem ir vienlīdzīga attieksme.

Datplūsmas racionālas pārvaldības pasākumi ietver tikai tāda datu apjoma apstrādi, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu šajā punktā izklāstītos mērķus.

24. pants – Pakalpojumu kvalitātes garantija

1. Valstu regulatīvās iestādes cieši pārrauga un nodrošina īstenas iespējas galalietotājiem gūt labumu no 23. panta 1. un 2. punktā minētajām brīvībām, atbilstību 23. panta 5. punktam, kā arī to, lai pastāvīgi būtu pieejami nediskriminējoši interneta piekļuves pakalpojumi tādā kvalitātē, kas atspoguļo sasniegumus tehnoloģiju jomā un ko nepasliktina specializētie pakalpojumi. Sadarbībā ar citām valstu kompetentajām iestādēm tās arī pārrauga specializēto pakalpojumu ietekmi uz kultūru daudzveidību un inovāciju. Reizi gadā valstu regulatīvās iestādes ziņo Komisijai un *BEREC* par pārraudzību, ko tās veikušas, un attiecīgajiem secinājumiem.

2. Lai novērstu interneta piekļuves pakalpojumu kvalitātes vispārēju pasliktināšanos vai saglabātu galalietotāju spēju piekļūt saturam vai informācijai un to izplatīt, vai izmantot pašu izvēlētas lietojumprogrammas un pakalpojumus, valstu regulatīvās iestādes ir pilnvarotas noteikt pakalpojumu kvalitātes minimālās prasības, kas jāievēro publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem.

Valstu regulatīvās iestādes savlaicīgi pirms šādu prasību noteikšanas iesniedz Komisijai kopsavilkumu ar pamatojumu šādai rīcībai, paredzētajām prasībām un ierosināto turpmāko

rīcību. Minēto informāciju dara pieejamu arī *BEREC*. Pēc iepazīšanās ar šo informāciju Komisija sniedz komentārus vai ieteikumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka paredzamās prasības negatīvi neietekmē iekšējā tirgus darbību. Paredzētās prasības nepieņem divus mēnešus, skaitot no dienas, kad Komisija saņēmusi pilnīgu informāciju, ja vien starp Komisiju un valsts regulatīvo iestādi nav panākta citāda vienošanās vai Komisija nav informējusi valsts regulatīvo iestādi par saīsinātu izskatīšanas termiņu, vai Komisija nav izteikusi komentārus vai ieteikumus. Valstu regulatīvās iestādes rūpīgi ņem vērā Komisijas komentārus vai ieteikumus un pieņemtās prasības nosūta Komisijai un *BEREC*.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros noteikti vienoti nosacījumi valstu kompetento iestāžu pienākumu īstenošanai saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants – Informācijas pārredzamība un publicēšana

1. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji publicē pārredzamu, salīdzināmu, atbilstīgu un atjauninātu informāciju, kā norādīts turpmāk, taču tas neattiecas uz individuālās sarunās apspriestiem piedāvājumiem:

a) uzņēmuma nosaukums, adrese un kontaktinformācija;

b) par katru tarifu plānu – piedāvātie pakalpojumi, attiecīgie pakalpojumu kvalitātes parametri, piemērojamās cenas (cenās patērētājiem ieskaita nodokļus) un jebkādas piemērojamas maksas (par piekļuvi, lietošanu, uzturēšanu un citas papildu maksas), kā arī maksa par galiekārtām;

c) piemērojamie tarifi par jebkuru numuru vai pakalpojumu, uz ko attiecas īpaši cenu nosacījumi;

d) uzņēmuma pakalpojumu kvalitāte, saskaņā ar 2. punktā paredzētajiem īstenošanas aktiem;

e) interneta piekļuves pakalpojumi (ja tie tiek piedāvāti), norādot:

i) faktiski pieejamo datu lejupielādes un augšupielādes ātrumu galalietotāja dzīvesvietas dalībvalstī, tostarp maksimālās slodzes stundās;

ii) piemērojamo datu apjoma ierobežojumu līmeni, ja tādi noteikti; cenas par pieejamā datu apjoma palielināšanu īpašā gadījumā vai ilgtermiņā; datu pārraides ātrumu, kāds pieejams pēc visa piemērojamā datu apjoma izmantošanas, ja tas ir ierobežots, un attiecīgās izmaksas; un galalietotājiem pieejamie līdzekļi, kas ļauj jebkurā brīdī pārraudzīt faktiski patērēto apjomu;

iii) skaidru un saprotamu skaidrojumu par to, kā datu apjoma ierobežojumi, faktiski pieejamais ātrums un citi kvalitātes parametri, un augstākas kvalitātes specializēto pakalpojumu vienlaicīga izmantošana var praktiski ietekmēt satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu izmantošanu;

iv) informāciju par visām procedūrām, ko sakaru nodrošinātājs ievieš, lai izmērītu un kontrolētu datplūsmu nolūkā novērst tīkla pārslodzi, un par to, kā šīs procedūras varētu ietekmēt pakalpojuma kvalitāti un personas datu aizsardzību;

f) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu līdzvērtīgas piekļuves iespējas galalietotājiem invalīdiem, tostarp regulāri atjaunināta informācija par viņiem paredzētiem produktiem un pakalpojumiem;

g) uzņēmuma standarta līguma noteikumi un nosacījumi, tostarp jebkāds minimālais līguma termiņš, nosacījumi, kādos līgumu var beigt pirms termiņa, un maksas par šādu līguma izbeigšanu, ar nodrošinātāja maiņu un numuru un citu identifikatoru pārnesamību saistītās procedūras un tiešās maksas un kompensācijas piešķiršanas kārtība par kavējumiem vai ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar nodrošinātāja maiņu;

h) par visiem piedāvātajiem pakalpojumiem – piekļuve neatliekamās palīdzības dienestiem un informācija par zvanītāja atrašanās vietu; jebkādi ierobežojumi attiecībā uz neatliekamās palīdzības pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi Direktīvas 2002/22/EK 26. pantam un visas tajā veiktās izmaiņas;

i) tiesības attiecībā uz universālo pakalpojumu, vajadzības gadījumā iekļaujot Direktīvas 2002/22/EK I pielikumā minētās iespējas un pakalpojumus.

Informāciju publicē skaidrā, vispusīgā un viegli pieejamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās), kurā šis pakalpojums tiek nodrošināts, un to regulāri atjaunina. Pirms tās publicēšanas minēto informāciju pēc pieprasījuma sniedz valsts regulatīvajai iestādei. Jebkādas atšķirības patērētājiem un citiem galalietotājiem piemērojamajos nosacījumos skaidri norāda.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, precizējot interneta piekļuves pakalpojumu ātruma mērīšanas metodes, pakalpojumu kvalitātes parametrus un šo parametru mērīšanas metodes, kā arī publicējamās informācijas saturu, formu un veidu, arī iespējamās kvalitātes sertifikācijas mehānismus. Komisija var ņemt vērā Direktīvas 2002/22/EK III pielikumā paredzētos parametrus, definīcijas un mērījumu metodes. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Galalietotājiem ir pieejami neatkarīgas novērtēšanas rīki, kas ļauj tiem salīdzināt elektronisko sakaru tīklu piekļuves un pakalpojumu veiktspēju un alternatīvu izmantošanas modeļu izmaksas. Šādam nolūkam dalībvalstis izveido brīvprātīgu sertifikācijas shēmu, kas paredzēta interaktīvām tīmekļa vietnēm, rokasgrāmatām vai līdzīgiem rīkiem. Sertifikāciju veic, pamatojoties uz objektīvām, pārredzamām un samērīgām prasībām, jo īpaši izvērtējot neatkarību no jebkura publisko elektronisko sakaru nodrošinātāja, skaidras izteiksmes izmantošanu, pilnīgas un atjauninātas informācijas sniegšanu un efektīvu sūdzību izskatīšanas procedūras izmantošanu. Ja sertificēti salīdzināšanas līdzekļi bez maksas vai par samērīgu cenu tirgū nav pieejami, tad atbilstīgi sertifikācijas prasībām valstu regulatīvās iestādes vai citas valstu kompetentās iestādes pašas vai ar trešo pušu starpniecību dara pieejamus šādus līdzekļus. Lai garantētu salīdzināšanas līdzekļu pieejamību, publisko elektronisko sakaru nodrošinātāja publicētā informācija ir pieejama bez maksas.

4. Pēc attiecīgo publisko iestāžu pieprasījuma publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji vajadzības gadījumā galalietotājiem bez maksas sniedz sabiedriskas nozīmes informāciju, izmantojot tos pašus līdzekļus, ko tie lieto ikdienas saziņā ar galalietotājiem. Šādā gadījumā publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem minēto informāciju standartformā nodrošina attiecīgās publiskās iestādes, un tā cita starpā var attiekties uz šādiem tematiem:

a) parastākie elektronisko sakaru pakalpojumu lietotāji, iesaistoties nelikumīgās darbībās vai izplatot kaitīgu saturu, jo īpaši, ja tas var skart citu cilvēku tiesību un brīvību respektēšanu, arī datu aizsardzības tiesību, autortiesību un blakustiesību pārkāpumus, un to juridiskās sekas, un

b) līdzekļus, kā aizsargāties pret apdraudējumiem personiskajai drošībai un nelikumīgu piekļuvi personas datiem, izmantojot elektronisko sakaru pakalpojumus.

26. pants – Līgumos norādāmās informācijas prasības

1. Līgums par pieslēgumu publiskam elektronisko sakaru tīklam vai publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošināšanu kļūst saistošs publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, tad, kad tie snieguši patērētājiem un citiem galalietotājiem, ja vien viņu starpā nav panākta citāda vienošanās, vismaz šādu informāciju:

a) sakaru nodrošinātāja identitāte, adrese un kontaktinformācija, un, ja tā ir atšķirīga, – tā adrese un kontaktinformācija, kur var iesniegt sūdzības;

b) sniegto pakalpojumu galvenie raksturlielumi, jo īpaši norādot:

i) par katru tarifu plānu – piedāvāto pakalpojumu veidus, tajos pieejamo sakaru apjomu un visus attiecīgos pakalpojumu kvalitātes parametrus, tostarp pirmās pieslēgšanas laiku;

ii) to, vai un kādās dalībvalstīs ir nodrošināta piekļuve neatliekamās palīdzības dienestiem un informācijai par zvanītāja atrašanās vietu, un jebkādos ierobežojumus attiecībā uz neatliekamās palīdzības pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi Direktīvas 2002/22/EK 26. pantam;

iii) pēcpārdošanas pakalpojumu, tehniskās apkopes pakalpojumu un klientu apkalpošanas pakalpojumu veidus, kā arī šādu pakalpojumu nosacījumus un maksas, kā arī iespējas sazināties ar šādu pakalpojumu sniedzējiem;

iv) visus ierobežojumus, ko pakalpojumu nodrošinātājs uzliek piegādāto galiekārtu lietojumam, tostarp informāciju par galiekārtu atbloķēšanu, un visas maksas, kas jāsedz, ja līgums tiek izbeigts pirms minimālā līguma termiņa beigām;

c) detalizēta informācija par cenām un tarifiem (cenās patērētājiem ieskaita nodokļus un iespējamās papildu maksas), un līdzekļi, ar kuriem tiks darīta pieejama atjaunināta informācija par visiem piemērojamiem tarifiem un maksām;

d) piedāvātās maksāšanas metodes un visas izmaksu atšķirības, kas rodas atkarībā no maksāšanas metodes, un pieejamās iespējas nodrošināt maksājumu pārskatāmību un pārraudzīt patērēto apjomu;

e) līguma termiņš un līguma atjaunošanas un izbeigšanas nosacījumi, tostarp:

i) minimālais lietošanas termiņš vai apjoms, lai varētu izmantot bonusu piedāvājumus;

ii) ar nodrošinātāja maiņu un numuru un citu identifikatoru pārnesamību saistītās maksas, tostarp kompensācijas piešķiršanas kārtība par kavējumiem vai ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar nodrošinātāja maiņu;

iii) visas maksas par līguma izbeigšanu pirms termiņa beigām, arī par galiekārtu izmaksu atgūšanu (pamatojoties uz parastajām nolietojuma aprēķināšanas metodēm) un citiem īpašajiem piedāvājumiem (proporcionāli laikam);

f) jebkādas kompensācijas un atlīdzības piešķiršanas kārtība, kas piemērojama, ja nav nodrošināts līgumā norādītais pakalpojumu kvalitātes līmenis, iekļaujot arī skaidru atsauci uz likumā paredzētajām galalietotāju tiesībām;

g) ja saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK 25. pantu noteikts pienākums, – galalietotāja iespējas izvēlēties, vai iekļaut savus personas datus un attiecīgos datus kādā sarakstā;

h) galalietotājiem invalīdiem – detalizēta informācija par viņiem paredzētiem produktiem un pakalpojumiem;

i) strīdu, tostarp pārrobežu strīdu, izšķiršanas procedūru uzsākšanas metode saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK 34. pantu un šīs regulas 22. pantu;

j) tas, kāda veida pasākumus var veikt sakaru nodrošinātājs, reaģējot uz drošības vai neatkarības jomā notikušiem negadījumiem vai apdraudējumiem un vājām vietām.

2. Ja vien ar galalietotāju, kurš nav klients, nav panākta citāda vienošanās, papildus 1. punktam publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji galalietotājiem sniedz vismaz šādu informāciju par saviem interneta piekļuves pakalpojumiem:

a) piemērojamo datu apjoma ierobežojumu līmenis, ja tādi noteikti; cenas par pieejamā datu apjoma palielināšanu īpašā gadījumā vai ilgtermiņā; datu pārraides ātrums, kāds pieejams pēc visa piemērojamā datu apjoma izmantošanas, ja tas ir ierobežots, un attiecīgās izmaksas; un līdzekļi, ko galalietotājiem ļauj jebkurā brīdī pārraudzīt faktiski patērēto apjomu;

b) faktiski pieejamais datu lejupielādes un augšupielādes ātrums galalietotāja galvenajā atrašanās vietā, tostarp faktiskā ātruma diapazons, vidējais ātrums un ātrums maksimālās slodzes stundās, tostarp iespējamā ietekme, ko radītu piekļuves piešķiršana trešām pusēm, izmantojot lokālo radiotīklu;

c) citi pakalpojumu kvalitātes parametri;

d) informācija par visām procedūrām, ko sakaru nodrošinātājs ieviesis, lai izmērītu un kontrolētu datplūsmu nolūkā novērst tīkla pārslodzi, un par to, kā šīs procedūras varētu ietekmēt pakalpojuma kvalitāti un personas datu aizsardzību;

e) skaidrs un saprotams skaidrojums par to, kā datu apjoma ierobežojumi, faktiski pieejamais ātrums un citi pakalpojumu kvalitātes parametri, un augstākas kvalitātes specializēto pakalpojumu vienlaicīga izmantošana var praktiski ietekmēt satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu izmantošanu.

3. Informāciju, kas minēta 1. un 2. punktā, sniedz skaidrā, vispusīgā un viegli pieejamā veidā galalietotāja dzīvesvietas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās), un to regulāri atjaunina. Tā ir neatņemama līguma sastāvdaļa un to nemaina, ja vien līgumslēdzēja puses nav skaidri vienojušās par citādu kārtību. Galalietotājs saņem rakstiski sagatavotu līguma eksemplāru.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, detalizēti precizējot informācijas prasības, kas uzskaitītas 2. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Pēc attiecīgo publisko iestāžu pieprasījuma līgumā arī ietver jebkādu informāciju, ko šīs iestādes šajā sakarā sniegušas par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu izmantošanu nelikumīgās darbībās un kaitīga satura izplatīšanā, un par aizsardzības līdzekļiem pret apdraudējumiem, kas saistīti ar personisko drošību un personas datu nelikumīgu apstrādi, kā norādīts 25. panta 4. punktā un atbilstīgi sniegtajam pakalpojumam.

27. pants — Patēriņa kontrole

1. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji galalietotājiem piedāvā iespēju brīvi izvēlēties un bez maksas saņemt informāciju par dažādu elektronisko sakaru pakalpojumu uzkrāto patēriņu, kas izteikts tās valsts valūtā, kuru izmanto galalietotājam iesniegtajā rēķinā. Šāda iespēja garantē, ka bez galalietotāja skaidras piekrišanas uzkrātie izdevumi par pakalpojumu izmantošanu noteiktā laikposmā nepārsniedz galalietotāja noteiktu finanšu ierobežojumu.

2. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji nodrošina, ka galalietotājam tiek nosūtīts atbilstīgs paziņojums tad, kad pakalpojumu patēriņš sasniedzis 80 % no finanšu apjoma ierobežojuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu. Paziņojumā norāda, kā galalietotājam rīkoties turpmāk, tostarp – kādus maksājumus veikt, lai minētos pakalpojumus saņemtu arī turpmāk. Ja finanšu ierobežojums citādi tiktu pārsniegts, sakaru nodrošinātājs pārtrauc

konkrēto pakalpojumu sniegšanu un maksas piemērošanu par šiem pakalpojumiem galalietotājam, ja vien un kamēr galalietotājs nepieprasa minēto pakalpojumu sniegšanu turpināt vai atsākt. Pēc finanšu ierobežojuma sasniegšanas galalietotāji var turpināt saņemt zvanus un SMS īsziņas un sazināties ar dienestiem, kam ir bezmaksas tālruņa numuri, un neatliekamās palīdzības dienestiem, bez maksas zvanot uz Eiropas neatliekamās palīdzības numuru „112” līdz līgumā paredzētā rēķina apmaksas termiņa beigām.

3. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji tūlīt pirms savienojuma ļauj galalietotājiem viegli un bez maksas piekļūt informācijai par piemērojamiem tarifiem attiecībā uz jebkuru numuru vai pakalpojumu, kam ir īpaši cenu nosacījumi, ja vien valsts regulatīvā iestāde, pamatojot to ar proporcionalitātes principu, nav iepriekš noteikusi atkāpi. Attiecībā uz visiem šādiem numuriem vai pakalpojumiem visu minēto informāciju sniedz salīdzināmā veidā.

4. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji galalietotājiem piedāvā iespēju brīvi un bez maksas saņemt detalizētus rēķinus.

28. pants – Līguma izbeigšana

1. To līgumu minimālais termiņš, kuri noslēgti starp patērētājiem un publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, nav ilgāks par 24 mēnešiem. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji piedāvā galalietotājiem iespēju noslēgt līgumu, kura maksimālais termiņš ir 12 mēneši.

2. Ja kopš līgums noslēgšanas pagājuši seši mēneši vai ilgāks laiks, patērētājiem un citiem galalietotājiem, ja vien tie nav vienojušies citādi, ir tiesības izbeigt līgumu, par to brīdinot vienu mēnesi iepriekš. Par to kompensācija nepienākas, taču jāatlīdzina tādu subsidētu iekārtu atlikusī vērtība, kas līgumā par tādām noteiktas līguma noslēgšanas brīdī un proporcionāli laikam jāatmaksā pārējie īpašie piedāvājumi, kuri par tādiem noteikti līguma noslēgšanas brīdī. Ne vēlāk kā brīdī, kad veikts kompensācijas maksājums, sakaru nodrošinātājs bez maksas atceļ visus ierobežojumus attiecībā uz galiekārtu izmantošanu citos tīklos.

3. Ja līgumos vai valsts tiesību aktos paredzēts, ka līguma termiņu var pagarināt klusējot, publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs informē galalietotāju laikus, lai galalietotājam būtu vismaz viens mēnesis laika iebilst pret pagarināšanu klusējot. Ja galalietotājs neiebilst, uzskata, kas tas ir uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums, ko galalietotājs var izbeigt jebkurā laikā, par to brīdinot vienu mēnesi iepriekš, bez pienākuma segt izmaksas.

4. Saņemot paziņojumu par publisko elektronisko sakaru nodrošinātāja ierosinātām izmaiņām līguma nosacījumos, galalietotājiem ir tiesības izbeigt līgumu bez pienākuma segt izmaksas, ja vien ierosinātās izmaiņas nav veiktas tikai un vienīgi galalietotāja interesēs. Sakaru nodrošinātāji atbilstoši informē galalietotāju ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādām izmaiņām, vienlaikus sniedzot informāciju par viņu tiesībām izbeigt līgumu bez pienākuma segt izmaksas, ja viņi nepiekrīt jaunajiem nosacījumiem. Šā panta 2. punktu piemēro pēc analogijas.

5. Jebkuru būtisku un pastāvīgu neatbilstību starp faktisko veiktspēju ātruma vai citu kvalitātes parametru ziņā un to veiktspēju, ko saskaņā ar 26. pantu norādījis publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs, uzskata par veiktspējas neatbilstību, ko izmanto, nosakot galalietotāja tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. Tādu papildu pakalpojumu abonēšana, ko nodrošina tas pats publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs, neatsākas sākotnējā līguma termiņā, ja cena par papildu pakalpojumu(-iem) ievērojami pārsniedz sākotnējo pakalpojumu cenas vai papildu pakalpojumi tiek piedāvāti par īpašā piedāvājuma cenu, kas saistīta ar esošā līguma atjaunošanu.

7. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji piemēro tādus līguma izbeigšanas nosacījumus un procedūras, kas nerada šķēršļus pakalpojuma nodrošinātāja maiņai un nekavē to.

29. pants — Piedāvājumu komplekts

Ja patērētājiem piedāvātais pakalpojumu komplekts ietver vismaz pieslēgumu elektronisko sakaru tīklam vai vienu elektronisko sakaru pakalpojumu, šīs regulas 28. un 30. pantu piemēro visiem komplekta elementiem.

V nodaļa

Sakaru nodrošinātāja maiņas atvieglošana

30. pants – Nodrošinātāja maiņa un numura pārnesamība

1. Visiem galalietotājiem, kuriem piešķirti numuri atbilstoši nacionālajam numerācijas plānam un kuri nosūta attiecīgu pieprasījumu, ir tiesības saglabāt savu(-s) numuru(-s) neatkarīgi no publisko elektronisko sakaru nodrošinātāja, kas sniedz pakalpojumus saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK I pielikuma C daļu, ar nosacījumu, ka tas ir elektronisko sakaru nodrošinātājs dalībvalstī, uz kuru attiecas nacionālais numerācijas plāns, vai Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājs, kurš piederības dalībvalsts kompetentajai regulatīvajai iestādei ir paziņojis to, ka tas nodrošina vai plāno nodrošināt šādus pakalpojumus dalībvalstī, uz kuru attiecas nacionālais numerācijas plāns.

2. Cenas, ko publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji nosaka par numura pārnesamības pakalpojumu, ir tuvinātas izmaksām, un tiešās maksas galalietotājiem, ja tādas ir, neattiecas no sakaru nodrošinātāja maiņas.

3. Numura pārņemšanu un tai sekojošo aktivizēšanu veic pēc iespējas īsākā termiņā. Galalietotājiem, kuri ir noslēguši līgumu par numura pārņemšanu uz jaunā sakaru nodrošinātāja tīklu, minēto numuru aktivizē vienas darbdienu laikā no šāda līguma noslēgšanas. Pakalpojuma zaudēšana numura pārņemšanas procesā, ja tāda ir, nav ilgāka par vienu darbdienu.

4. Nodrošinātāja maiņas un numura pārņemšanas procesu vada saņemotais publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs. Atbilstošu informāciju par nodrošinātāja maiņu galalietotāji saņem pirms šādas maiņas procesa un tā laikā, kā arī uzreiz pēc tam, kad tas ir pabeigts. Galalietotāju numurus nepārslēdz uz cita sakaru nodrošinātāja tīklu, ja tas ir pret viņu gribu.

5. Galalietotāju līgumus ar nododošajiem publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, izbeidz automātiski pēc tam, kad pabeigta nodrošinātāja maiņa. Patērētājiem, kuri izmantojuši priekšpmaksas pakalpojumus, nododošie publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji atmaksā kredīta atlikumu.

6. Ja publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji kavē vai ļaunprātīgi izmanto nodrošinātāja maiņu, tostarp nedara pieejamu informāciju, kas vajadzīga savlaicīgai maiņai, tiem ir pienākums izmaksāt kompensāciju galalietotājiem, kuriem nācies saskarties ar šādu kavēšanos vai ļaunprātīgu izmantošanu.

7. Ja galalietotājam, kurš pāriet pie jauna interneta piekļuves pakalpojuma nodrošinātāja, ir nododošā sakaru nodrošinātāja nodrošināta e-pasta adrese, minētais uzņēmums pēc galalietotāja pieprasījuma visus e-pasta ziņojumus, kas nosūtīti uz galalietotāja iepriekšējo adresi, 12 mēnešus bez maksas pārsūta uz galalietotāja norādītu e-pasta adresi. Šis e-pasta pārsūtīšanas pakalpojums ietver automātiska atbildes ziņojuma nosūtīšanu visiem e-pastu

sūtītājiem, brīdinot viņus par galalietotāja jauno e-pasta adresi. Galalietotāji var pieprasīt, lai jaunā e-pasta adrese netiktu izpausta automātiskajā atbildes ziņojumā.

Pēc sākotnējā 12 mēnešu perioda nododošais publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs dod galalietotājam iespēju par maksu, ja tāda tiek prasīta, pagarināt šo e-pasta pārsūtīšanas pakalpojuma termiņu. Nododošais publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs galalietotāja sākotnējo e-pasta adresi neiedala citam galalietotājam, pirms nav pagājuši divi gadi pēc līguma izbeigšanas, un nekādā gadījumā periodā, uz kādu ticis pagarināts e-pasta pārsūtīšanas pakalpojums.

8. Valstu kompetentās iestādes var noteikt globālos procesus saistībā ar nodrošinātāja maiņu un pārvešanu, tostarp atbilstošu sankciju piemērošanu sakaru nodrošinātājiem un kompensācijas galalietotājiem. Tās ņem vērā nepieciešamo galalietotāju aizsardzību visā nodrošinātāja maiņas procesā un vajadzību nodrošināt šāda procesa efektivitāti.

VI nodaļa

Organizatoriskie un nobeiguma noteikumi

31. pants – Sodi

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajiem sodiem jābūt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais 2016. gada 1. jūlijā un nekavējoties ziņo par jebkādiem attiecīgiem turpmākiem grozījumiem.

Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātājiem sodus piemēro saskaņā ar II nodaļu atkarībā no tā, kādas ir piederības dalībvalstu un uzņēmējdalībvalstu regulatīvo iestāžu attiecīgās kompetences.

32. pants – Pilnvaru deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 17. panta 2. punktā un 19. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [šīs regulas spēkā stāšanās dienas].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 17. panta 2. punktā un 19. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 17. panta 2. punktu un 19. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

33. pants – Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komunikāciju komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2002/21/EK 22. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

34. pants – Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK

Direktīvas 3. panta 2. punkta otro daļu svīturo.

35. pants – Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK

Direktīvu 2002/21/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu 6. punktu:

„Šo direktīvu un īpašās direktīvas interpretē un piemēro saistībā ar Regulu Nr. [XX/2014].”;

- 2) direktīvas 7.a pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

„1. Ja plānotā pasākuma, uz kuru attiecas 7. panta 3. punkts, mērķis ir uzlikt, grozīt vai atcelt kādu operatora pienākumu, piemērojot šīs direktīvas 16. pantu saistībā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. pantu un 9. līdz 13. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu, Komisija var šīs direktīvas 7. panta 3. punktā paredzētajā viena mēneša termiņā darīt zināmu attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei un BEREC iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka pasākuma projekts radītu šķēršļus vienotajam tirgum, vai savas nopietnās bažas par tā atbilstību Savienības tiesību aktiem, attiecīgi ņemot vērā jebkuru ieteikumu, kas pieņemts saskaņā ar šīs direktīvas 19. panta 1. punktu un attiecas uz šajā direktīvā un īpašajās direktīvās paredzēto konkrēto noteikumu saskaņotu piemērošanu. Šādā gadījumā pasākuma projektu nepieņem vēl trīs mēnešus pēc Komisijas paziņojuma.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. Šā panta 1. punktā minētajā trīs mēnešu termiņā Komisija, BEREC un attiecīgā valsts pārvaldes iestāde cieši sadarbojas nolūkā konstatēt vispiemērotākos un visefektīvākos pasākumus saistībā ar 8. pantā noteiktajiem mērķiem, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā tirgus dalībnieku viedokļus un nepieciešamību nodrošināt konsekventas regulatīvās prakses izstrādi. Ja plānotā pasākuma mērķis ir uzlikt, grozīt vai atcelt kādu pienākumu, kas attiecas uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju Regulas Nr. [XX/2014] nozīmē uzņēmējdarbības, piederības dalībvalsts pārvaldes iestāde arī var iesaistīties sadarbībā.”;

- c) panta 5. punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

„aa) pieņemt lēmumu, prasot attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei atsaukt pasākuma projektu kopā ar konkrētiem priekšlikumiem par minētā projekta grozīšanu, ja plānotā pasākuma mērķis ir uzlikt, grozīt vai atcelt kādu pienākumu, kas attiecas uz Eiropas elektronisko sakaru nodrošinātāju Regulas Nr. [XX/2014] nozīmē.”;

- d) panta 6. punktam pievieno šādu daļu:

„Direktīvas 7. panta 6. punktu piemēro gadījumos, ja Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 5. punkta aa) apakšpunktu.”;

- 3) direktīvas 15. pantu groza šādi:

- a) starp pirmo un otro 1. punkta daļu iekļauj šādu daļu:

„Novērtējot, vai konkrētajam tirgum ir iezīmes, kas var būt par pamatu, lai uzliktu ex ante reglamentējošus pienākumus, un attiecīgi – vai tas ir jāiekļauj ieteikumā, Komisija jo īpaši ņem vērā vajadzību visā Savienībā ieviest saskaņotu regulējumu; vajadzību sekmēt efektīvus ieguldījumus un inovāciju, lai ievērotu lietotāju intereses un veicinātu Savienības ekonomikas konkurētspēju pasaules mērogā; un attiecīgā tirgus un citu faktoru, piemēram, mazumtirdzniecības līmenī uz infrastruktūru balstītas konkurences, nozīmi, konkurenci attiecībā uz lietotājiem piedāvāto produktu cenām, izvēli un kvalitāti. Lai noteiktu, vai kopumā Savienībā vai nozīmīgā tās teritorijā ir kumulatīvi izpildīti turpmāk minētie trīs kritēriji, Komisija ņem vērā visus attiecīgos konkurences ierobežojumus, neatkarīgi no tā, vai tie ir pakalpojumi vai lietojumprogrammas, kas rada šādus ierobežojumus, ir uzskatāmi par elektronisko sakaru tīkliem, elektronisko sakaru pakalpojumiem vai cita veida pakalpojumiem vai lietojumprogrammām, ko var salīdzināt no lietotāju viedokļa:

a) augsti un ilglaicīgi strukturāli, juridiski vai regulatīvi šķēršļi iekļūšanai tirgū;

b) tāda tirgus struktūra, kas nav vērsta uz efektīvu konkurenci attiecīgā laikposmā, ņemot vērā to, kāds ir uz infrastruktūru balstītās un cita veida konkurences stāvoklis papildus šķēršļiem iekļūšanai tirgū;

c) konkurences tiesību piemērošana vien ir nepietiekams pasākums, lai pienācīgi labotu attiecīgās tirgus nepilnības.”;

– b) panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

„Īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar 7. pantu, Komisija pārbauda, vai kumulatīvi ir izpildīti 1. punktā minētie trīs kritēriji, tad, kad tā izvērtē pasākuma projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem, kam atbilstīgi atzīts, ka:

a) konkrētajam tirgum, kurš nav norādīts ieteikumā, ir iezīmes, kas ir par pamatu, lai konkrētos valsts apstākļos uzliktu reglamentējošus pienākumus; vai

b) tirgū, kas norādīts ieteikumā, konkrētos valsts apstākļos nav jāievieš regulējums.”;

4) direktīvas 19. panta pirmo daļu groza šādi:

„Neskarot šīs direktīvas 9. pantu un Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 6. un 8. pantu, ja Komisija konstatē, ka atšķirīga to valsts pārvaldes iestāžu regulatīvo uzdevumu īstenošana, kas konkrēti norādīti šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, un Regulā Nr. [XX/2014], var radīt šķērslis iekšējam tirgum, Komisija var, maksimāli ņemot vērā BEREC atzinumu, sniegt ieteikumu vai pieņemt lēmumu par šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, un Regulā Nr. [XX/2014] paredzēto noteikumu saskaņotu piemērošanu, lai turpinātu īstenot 8. pantā izklāstītos mērķus.”.

36. pants – Grozījumi Direktīvā 2002/22/EK

1. Sākot ar 2016. gada 1. jūliju, Direktīvu 2002/22/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. panta 3. punkta pirmo teikumu svītros;

2) direktīvas 20., 21., 22. un 30. pantu svītros.

2. Līdz 2016. gada 1. jūlijam dalībvalstis patur spēkā visus pasākumus, ar kuriem tās transponē 1. punktā minētos noteikumus.

Regulu (ES) Nr. 531/2012 groza šādi:

1) regulas 1. panta 1. punktam pievieno šādu trešo daļu:

„Šo regulu piemēro viesabonēšanas pakalpojumiem, ko Savienībā sniedz tiešajiem lietotājiem, kuru iekšzemes pakalpojumu sniedzējs kādā no dalībvalstīm ir publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs.”;

2) regulas 2. panta 2. punktā pievieno šādu r) apakšpunktu:

„r) „divpusējais vai daudzpusējais viesabonēšanas līgums” ir viens vai vairāki komerclīgumi vai tehniski līgumi, ko savā starpā slēdz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji un kas ļauj virtuāli paplašināt vietējā sakaru tīkla pārklājumu un dod iespēju jebkuram viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ilgstoši sniegt regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus tādā pašā cenu līmenī, kāds noteikts to attiecīgajiem iekšzemes mobilo sakaru pakalpojumiem.”;

3) regulas 4. pantam pievieno šādu 7. punktu:

„7. Šis pants neattiecas uz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus saskaņā ar 4.a pantu.”;

4) pievieno šādu 4.a pantu:

„4.a pants

1. Šo pantu piemēro viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri:

a) pēc noklusējuma un visās savās attiecīgajās mazumtirdzniecības paketēs, kurās ietverti regulēti viesabonēšanas pakalpojumi, piemērojamos iekšzemes pakalpojumu tarifus piemēro gan iekšzemes pakalpojumiem, gan regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem visā Savienībā tāpat kā tad, ja regulētos viesabonēšanas pakalpojumus patērētu vietējā tīklā;

b) izmantojot savus tīklus vai divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kas noslēgti ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, nodrošina, ka a) apakšpunktā paredzētos noteikumus ievēro vismaz viens viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs visās dalībvalstīs.

2. Panta 1., 6. un 7. punkts neliedz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atbilstīgi saprātīgas izmantošanas kritērijam ierobežot regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu par piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu. Visus saprātīgas izmantošanas kritērijus piemēro tādā veidā, lai patērētāji, kas izmanto viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja piedāvātās dažādās iekšzemes mazumtirdzniecības paketes, regulāri ceļojot pa Savienību, spētu pārlicināties kopēt tipisko iekšzemes patēriņa modeli, kas saistīts ar attiecīgajām iekšzemes mazumtirdzniecības paketēm. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, kas izmanto šādu iespēju, saskaņā ar Regulas XXX/2014 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu publicē un saskaņā ar minētās regulas XXX/2014 26. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu iekļauj savos līgumos detalizētu kvantitatīvu informāciju par to, kā piemēro saprātīgas izmantošanas kritēriju, un šajā saistībā atsaucas uz attiecīgās mazumtirdzniecības paketes galvenajiem cenām, apjoma vai cita veida parametriem.

Līdz 2014. gada 31. decembrim BEREC, pirms tam apspriežoties ar ieinteresētajām pusēm un ciešā sadarbībā ar Komisiju, nosaka vispārīgas pamatnostādnes par saprātīgas izmantošanas kritēriju piemērošanu mazumtirdzniecības līgumiem, kurus sagatavo šajā pantā paredzētie viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji. Šādas pamatnostādnes BEREC nosaka, ņemot vērā vispārējo mērķi, kurš izklāstīts pirmajā daļā, un tajās jo īpaši ņem vērā cenu un

patēriņa modeļu izmaiņas dalībvalstīs, iekšzemes cenu līmeņu konverģences pakāpi visā Savienībā, jebkādu novērojamu ietekmi, ko viesabonēšanas pakalpojumi iekšzemes cenu līmenī rada attiecībā uz šādu tarifu izmaiņām, kā arī tādu viesabonēšanas tarifu izmaiņas vairumtirdzniecības tirgū, ko piemēro nelīdzsvarotai datplūsmai starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem.

Kompetentā valsts regulatīvā iestāde pārrauga un uzrauga saprātīgas izmantošanas kritēriju piemērošanu, maksimāli ņemot vērā BEREC vispārējās pamatnostādnes, tiklīdz tās ir pieņemtas, un nodrošina, lai netiktu piemēroti nepamatoti noteikumi.

3. Individuāli tiešie lietotāji, kam pakalpojumus sniedz šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, var pēc sava pieprasījuma izdarīt apzinātu un skaidru izvēli un atteikties no regulētu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanas par piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu, kāds noteikts konkrētajā mazumtirdzniecības paketē, un tā vietā saņemt citas priekšrocības, ko piedāvā minētais pakalpojumu sniedzējs. Šādiem tiešajiem lietotājiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atgādina par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas. Valstu regulatīvās iestādes jo īpaši pārrauga to, vai šajā pantā paredzētie viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veic tādu uzņēmējdarbību, kas novestu pie noklusējuma režīma apiešanas.

4. Regulētas viesabonēšanas mazumtirdzniecības maksas, kas izklāstītas 8., 10. un 13. pantā, neattiecas uz viesabonēšanas pakalpojumiem, ko piedāvā šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, ciktāl maksu par šādiem pakalpojumiem nosaka pēc piemērojamiem iekšzemes pakalpojumu tarifiem.

Ja šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro maksas, kuras atšķiras no piemērojamiem iekšzemes pakalpojumu tarifiem par regulētu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu tādā apmērā, kas saskaņā ar 2. punktu pārsniedz šādu pakalpojumu saprātīgu izmantošanu, vai ja individuāls tiešais lietotājs saskaņā ar 3. punktu nepārprotami atsakās no regulētu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanas par iekšzemes pakalpojumu tarifu, maksas par šiem regulētajiem viesabonēšanas pakalpojumiem nepārsniedz 8., 10. un 13. pantā noteiktās viesabonēšanas mazumtirdzniecības maksas.

5. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, kurš vēlas atsaukties uz šo pantu, nosūta BEREC birojam savu deklarāciju un visus divpusējos vai daudzpusējos līgumus, ar kuriem tas izpilda 1. punktā paredzētos nosacījumus, kā arī visas tajos veiktās izmaiņas. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs paziņotajā informācijā iekļauj pierādījumu tam, ka šo paziņojumu apstiprina paziņoto divpusējo vai daudzpusējo viesabonēšanas līgumu līgumpartneri.

6. Laikposmā no 2014. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, šo pantu piemēro tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nosūta BEREC birojam savu deklarāciju un visus attiecīgos divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus atbilstīgi 5. pantam, konkrēti atsaucoties uz šo punktu;

b) izmantojot savus tīklus vai divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kas noslēgti ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka c), d) un e) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti vismaz 17 dalībvalstīs, aptverot 70 % Savienības iedzīvotāju;

c) gan viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, gan visi līgumpartneri b) apakšpunkta nozīmē apņemas vēlākais no 2014. gada 1. jūlija vai no paziņošanas dienas (atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks) darīt pieejamu un aktīvi piedāvāt vismaz vienu mazumtirdzniecības paketi, kurā piedāvāta tāda tarifu izvēle, saskaņā ar kuru piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu

piemēro gan iekšzemes pakalpojumiem, gan regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem visā Savienībā tā, it kā šie regulētie viesabonēšanas pakalpojumi tiktu izmantoti vietējā sakaru tīklā;

d) gan viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, gan visi līgumpartneri b) apakšpunkta nozīmē apņemas vēlākais no 2015. gada 1. jūlija vai no paziņošanas dienas (atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks) darīt pieejamu un aktīvi piedāvāt šādu tarifu izvēli mazumtirdzniecības paketēs, kuras minētā gada 1. janvārī ir izmantojuši vismaz 50 % no attiecīgās klientu bāzes;

e) gan viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, gan visi līgumpartneri b) apakšpunkta nozīmē apņemas vēlākais no 2016. gada 1. jūlija attiecībā uz visām savām mazumtirdzniecības paketēm ievērot 1. punkta b) apakšpunktu.

Gan šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, gan visi līgumpartneri b) apakšpunkta nozīmē, izvēloties alternatīvu d) apakšpunktā minētajām saistībām, var apņemt vēlākais no 2015. gada 1. jūlija vai no paziņošanas dienas (atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks) nodrošināt, ka jebkuras viesabonēšanas papildmaksas, kas piemērotas papildus piemērojamajam iekšzemes pakalpojumu tarifam, tās dažādās mazumtirdzniecības paketēs, kopumā nepārsniedz 50 % no tām papildmaksām, kas ir piemērojamas minētajās paketēs 2015. gada 1. janvārī, neatkarīgi no tā, vai šādas papildmaksas aprēķina, pamatojoties uz viesabonēšanas vienībām (piemēram, balss minūtes vai megabaiti), periodiem (piemēram, dienas vai nedēļas) vai jebkādiem citiem līdzekļiem vai to kombināciju. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas šis punkts, valsts regulatīvajai iestādei apliecina atbilstību prasībai par 50 % samazinājumu un sniedz visus vajadzīgos pierādījumus, kuri tiem pieprasīti.

Ja šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu nosūta BEREC birojam savu deklarāciju un visus attiecīgos divpusējos vai daudzpusējos līgumus, un tādējādi tam ir piemērojams šis punkts, tad vismaz līdz 2018. gada 1. jūlijam gan paziņojumu sniedošajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, gan visiem līgumpartneriem b) apakšpunkta nozīmē jāievēro savas attiecīgās saistības saskaņā ar pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktu, tostarp jebkuras saistības, kas ir alternatīvas minētās daļas d) apakšpunktā paredzētajām saistībām.

7. Laikposmā no 2014. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, šo pantu piemēro tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nosūta BEREC birojam savu deklarāciju un visus attiecīgos divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus atbilstīgi 5. pantam, konkrēti atsaucoties uz šo punktu;

b) izmantojot savus tīklus vai divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kas noslēgti ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka vēlākais no 2014. gada 1. jūlija vai no paziņošanas dienas (atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks) 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti vismaz 10 dalībvalstīs, aptverot 30 % Savienības iedzīvotāju;

c) izmantojot savus tīklus vai divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kas noslēgti ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka vēlākais no 2015. gada 1. jūlija vai no paziņošanas dienas (atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāks) 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti vismaz 14 dalībvalstīs, aptverot 50 % Savienības iedzīvotāju;

c) izmantojot savus tīklus vai divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, kas noslēgti ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, viesabonēšanas pakalpojumu

sniedzējs nodrošina, ka vēlākais no 2016. gada 1. jūlija 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti vismaz 17 dalībvalstīs, aptverot 70 % Savienības iedzīvotāju.

Ja šajā pantā paredzētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu nosūta BEREC birojam savu deklarāciju un visus attiecīgos divpusējos vai daudzpusējos līgumus un tādējādi tam ir piemērojams šis punkts, tad vismaz līdz 2018. gada 1. jūlijam gan paziņojumu sniedošajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, gan visiem līgumpartneriem b) apakšpunkta nozīmē jāievēro savas attiecīgās saistības, lai panāktu atbilstību pirmā punkta a) apakšpunkta nosacījumiem.

8. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji godprātīgi apspriež pasākumus nolūkā ieviest divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus ar taisnīgiem un pamatotiem noteikumiem, ņemot vērā mērķi, kam atbilstīgi šādiem ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem noslēgtiem līgumiem jāļauj virtuāli paplašināt vietējā sakaru tīkla pārklājumu un visiem šajā pantā paredzētajiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem ilgtspējīgi sniegt regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus tādā pašā cenu līmenī, kāds ir to attiecīgajiem iekšzemes mobilo sakaru pakalpojumiem.

9. Atkāpjoties no 1. punkta, pēc 2016. gada 1. jūlija šo pantu piemēro šajā pantā paredzētajiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem, ja šie viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji apliecina, ka ir centušies godprātīgi izveidot vai paplašināt divpusējos vai daudzpusējos viesabonēšanas līgumus, pamatojoties uz taisnīgiem un pamatotiem noteikumiem visās dalībvalstīs, kurās tie pagaidām nav izpildījuši 1. punkta prasības, un nav spējuši nodrošināt divpusējo vai daudzpusējo viesabonēšanas līgumu ar citiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem vienā vai vairākās dalībvalstīs, ar nosacījumu, ka tās atbilst 6. punkta b) apakšpunktā minētajam nosacījumam par minimālo tīkla pārklājumu un visiem citiem attiecīgajiem šā panta noteikumiem. Šādos gadījumos šajā pantā paredzētie viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji arī turpmāk cenšas ieviest saprātīgus noteikumus par viesabonēšanas līgumu noslēgšanu ar viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju no jebkuras nepārstāvētās dalībvalsts.

10. Ja alternatīvam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam jau ir piešķirta piekļuve iekšzemes pakalpojumu sniedzēja klientiem saskaņā ar 4. panta 1. punktu un veikti vajadzīgie ieguldījumi, kas ļautu piedāvāt šiem klientiem savus pakalpojumus, šādam iekšzemes pakalpojumu sniedzējam trīs gadu pārejas periodā 4. panta 7. punktu nepiemēro. Pārejas periods neskar nepieciešamību ievērot garāku līguma termiņu, par kuru panākta vienošanās ar alternatīvo viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju.

11. Šis pants neskar Savienības konkurences noteikumu piemērošanu divpusējiem un daudzpusējiem viesabonēšanas līgumiem.”;

5) regulas 8. panta 2. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

„2. No 2013. gada 1. jūlija balss zvanu Eiropas tarifa mazumtirdzniecības maksa (bez PVN), kuru viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs drīkst noteikt savam viesabonentam par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu, drīkst būt katram viesabonēšanas zvanam atšķirīga, bet nepārsniedz EUR 0,24 par minūti par jebkuru veikto zvanu vai EUR 0,07 par minūti par jebkuru saņemto zvanu. Maksimālo mazumtirdzniecības maksu par veiktajiem zvaniem 2014. gada 1. jūlijā samazina līdz EUR 0,19. No 2014. gada 1. jūlija viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji saviem viesabonentiem nenosaka nekādu maksu par saņemtajiem zvaniem, bet šis noteikums neattiecas uz pasākumiem, kas veikti, lai novērstu netipisku vai krāpniecisku izmantošanu. Neskarot 19. pantu, šīs maksimālās mazumtirdzniecības maksas balss zvanu Eiropas tarifam paliek spēkā līdz 2017. gada 30. jūnijam.”;

b) trešo daļu aizstāj ar šādu:

„Katrs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro saviem viesabonentiem maksu par visiem nodrošinātajiem regulētiem viesabonēšanas zvaniem, uz kuriem attiecas balss zvanu Eiropas tarifs, aprēķinot maksu par sekundi.”;

6) 14. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

„1.a Ja regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu par piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu ierobežo atsauce uz saprātīgas izmantošanas kritēriju saskaņā ar 4.a panta 2. punktu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji brīdina viesabonentus, ja viesabonēšanas zvanu vai SMS īsziņu izmantošana ir sasniegusi saprātīgas izmantošanas robežu, un vienlaikus sniedz viesabonentiem individualizēto cenu pamatinformāciju par viesabonēšanas maksām, kuras piemēro par tādu balss zvanu veikšanu vai SMS īsziņu nosūtīšanu, kas pārsniedz iekšzemes pakalpojumu tarifu vai tarifu paketi saskaņā ar šā panta 1. punkta otro, ceturto un piekto daļu.”;

7) regulas 15. pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

„2.a Ja regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu par piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu ierobežo atsauce uz saprātīgas izmantošanas kritēriju saskaņā ar 4.a panta 2. punktu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji brīdina viesabonentus, ja datu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošana ir sasniegusi saprātīgas izmantošanas robežu, un vienlaikus sniedz viesabonentiem individualizēto cenu pamatinformāciju par viesabonēšanas maksām, kuras piemēro par tādu datu viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu, kas pārsniedz iekšzemes pakalpojumu tarifu vai tarifu paketi saskaņā ar šā panta 2. punktu. Šā panta 3. punktu piemēro datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus izmanto, tiek pārsniegti iekšzemes pakalpojumu tarifi vai 4.a panta 2. punktā minētās tarifu paketes.”;

8) regulas 19. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

„Komisija pārskata šīs regulas darbību un pēc sabiedriskās apspriešanas vēlākais 2016. gada 31. decembrī ziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

ii) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„g) kādā mērā ar 3. un 4. pantā paredzēto strukturālo pasākumu un 4.a pantā minētā alternatīvā režīma īstenošanu ir gūti rezultāti, attīstot konkurenci viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgū tā, lai viesabonēšanas un iekšzemes tarifi būtiski neatšķirtos;”;

iii) pievieno šādu i) punktu:

„i) ja vispār šāda ietekme ir – kādā mērā iekšzemes mazumtirdzniecības cenas acīmredzami ietekmē tas, ka viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji iekšzemes pakalpojumu tarifu piemēro gan iekšzemes pakalpojumiem, gan regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem visā Savienībā.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

„Ja no ziņojuma izriet, ka tarifu izvēles, kurās iekšzemes pakalpojumu tarifu piemēro gan iekšzemes, gan regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem, katrā dalībvalstī vismaz viens viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nav ieviesis visās mazumtirdzniecības paketēs, kas atbilst saprātīgas izmantošanas kritērijam, vai ja alternatīvie viesabonēšanas pakalpojumu

sniedzēji nav panākuši, ka būtiski izlīdzināti mazumtirdzniecības viesabonēšanas tarifi ir viegli pieejami klientiem visā Savienības teritorijā, Komisija līdz tam pašam datumam iesniedz atbilstīgus priekšlikumus Eiropas Parlamentā un Padomē, lai atrisinātu šādu situāciju un nodrošinātu, ka valsts un viesabonēšanas tarifi iekšējā tirgū neatšķiras.”;

ii) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„d) mainīt termiņu vai samazināt 7., 9. un 12. pantā paredzēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu apjomu, lai nostiprinātu visu viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju spēju savās attiecīgajās mazumtirdzniecības paketēs atbilstīgi saprātīgas izmantošanas kritērijam padarīt pieejamas tarifu izvēles, kurās piemērojamo iekšzemes pakalpojumu tarifu piemēro gan iekšzemes, gan regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem, tāpat kā tad, ja regulētos viesabonēšanas pakalpojumus patērētu vietējā tīklā.”

38. pants – Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1211/2009

Regulu (EK) Nr. 1211/2009 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. BEREC darbojas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) un Direktīvu 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/22/EK un 2002/58/EK (īpašās direktīvas), kā arī Regulu (ES) Nr. 531/2012 un Nr. XX/2014 darbības jomā.”;

2) regulas 4. panta 4. un 5. punktu svīturo;

3) iekļauj šādu 4.a pantu:

„4.a pants – Priekšsēdētāja iecelšana un uzdevumi

1. Priekšsēdētājs, kurš ir neatkarīgs un uz pilnu laiku nodarbināts profesionālis, pārstāv Regulatoru padomi.

Priekšsēdētāju pieņem darbā kā pagaidu darbinieku saskaņā ar Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

Priekšsēdētājs ir atbildīgs par Regulatoru padomes darba sagatavošanu un Regulatoru padomes un Pārvaldības komitejas sanāksmes vada bez balsstiesībām.

Neskarot Regulatoru padomes funkcijas attiecībā uz priekšsēdētāja pienākumiem, priekšsēdētājs neprasa un nepieņem norādījumus no valdībām, VRI, Komisijas vai citām publiskām vai privātām struktūrām.

2. Regulatoru padome atklātā atlases procedūrā ieceļ priekšsēdētāju, pamatojoties uz sasniegumiem, prasmēm, zināšanām par elektronisko sakaru tirgus dalībniekiem un tirgiem un pieredzi uzraudzības un regulējuma jomā.

Pirms iecelšanas amatā Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt Regulatoru padomes izraudzīto kandidātu teikt uzrunu un atbildēt uz komitejas locekļu jautājumiem.

Priekšsēdētājs ir iecelts amatā tikai pēc tam, kad to ir apstiprinājusi Pārvaldības komiteja.

Regulatoru padome no locekļu vidus ievēlē arī priekšsēdētāja vietnieku(-us), kas priekšsēdētāja prombūtnē pildīs viņa uzdevumus.

3. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš ir 3 gadi, un to var pagarināt vienu reizi.

4. Deviņu mēnešu laikā pirms trīs gadu priekšsēdētāja pilnvaru termiņa beigām Regulatoru padome novērtē:

a) pirmā pilnvaru termiņa rezultātus un to, kādā veidā tie sasniegti;

b) Regulatoru padomes izvirzītos pienākumus un prasības nākamajiem gadiem.

Ja Regulatoru padome plāno pagarināt priekšsēdētāja pilnvaru termiņu, tā par to informē Eiropas Parlamentu. Mēneša laikā pirms katras šādas termiņa pagarināšanas Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt priekšsēdētāju teikt uzrunu un atbildēt uz komitejas locekļu jautājumiem.

5. Priekšsēdētāju var atbrīvot no amata tikai ar Regulatoru padomes lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma un apstiprināšanas Pārvaldības komitejā.

Priekšsēdētājs neaizliedz Regulatoru padomei un Pārvaldības komitejai apspriest jautājumus, kas saistīti ar priekšsēdētāju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību atbrīvot viņu no amata, un viņš nedrīkst iesaistīties pārrunās par šo jautājumu.”;

4) regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta ceturto ievilkumu svītro;

b) panta 3. punktu groza šādi:

„3. Biroja sastāvā ir:

a) Regulatoru padomes priekšsēdētājs;

b) Pārvaldības komiteja;

c) administratīvais vadītājs.”;

5) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

„2. Pārvaldības komiteja ieceļ administratīvo vadītāju un attiecīgā gadījumā pagarina viņa pilnvaru termiņu vai atbrīvo no amata saskaņā ar 8. pantu. Izraudzītais administratīvais vadītājs nepiedalās šāda lēmuma sagatavošanā un par to nebalso.”;

b) panta 4. punktu svītro;

6) regulas 8. panta 2., 3. un 4. punktu svītro un aizstāj ar šādiem:

„2. Administratīvo vadītāju pieņem darbā kā pagaidu darbinieku saskaņā ar Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

3. Pārvaldības komiteja atklātā un pārredzamā atlases procedūrā administratīvo vadītāju ieceļ no Komisijas ierosināto kandidātu saraksta.

Lai ar administratīvo vadītāju noslēgtu līgumu, biroju pārstāv Pārvaldības komitejas priekšsēdētājs.

Pirms iecelšanas Pārvaldības komitejas izraudzīto kandidātu Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt teikt uzrunu un atbildēt uz komitejas locekļu jautājumiem.

4. Administratīvā vadītāja pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Līdz minētā termiņa beigām Komisija veic novērtējumu, kurā ņem vērā administratīvā vadītāja snieguma izvērtējumu un turpmākos Biroja uzdevumus un mērķus.

5. Pārvaldības komiteja, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma, kurā ņemts vērā 4. punktā minētais novērtējums, var vienu reizi pagarināt administratīvā vadītāja pilnvaru termiņu uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

6. Ja Pārvaldības komiteja plāno pagarināt administratīvā vadītāja pilnvaru termiņu, tā par to informē Eiropas Parlamentu. Mēneša laikā pirms katras šādas termiņa pagarināšanas

Eiropas Parlamenta atbildīgā komiteja var uzaicināt administratīvo vadītāju teikt uzrunu un atbildēt uz komitejas locekļu jautājumiem.

7. Administratīvais vadītājs, kura pilnvaru termiņš ir pagarināts, pēc kopējā perioda beigām nedrīkst piedalīties citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.

8. Administratīvo vadītāju var atbrīvot no amata tikai ar Pārvaldības komitejas lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

9. Pārvaldības komitejas lēmumus par administratīvā vadītāja iecelšanu amatā, viņa pilnvaru termiņa pagarināšanu un atbrīvošanu no amata pieņem, pamatojoties uz tās balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.”;

7) regulas 9. panta 2. punktu groza šādi:

„2. Administratīvais vadītājs palīdz Regulatoru padomes priekšsēdētājam sagatavot Regulatoru padomes, Pārvaldības komitejas un ekspertu darba grupu darba kārtību. Viņš bez balss tiesībām piedalās Regulatoru padomes un Pārvaldības komitejas darbā.”;

8) regulas 10. pantu groza šādi:

„1. Uz Biroju, arī Regulatoru padomes priekšsēdētāju un administratīvo vadītāju, attiecas Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un noteikumi, kuri pieņemti, Savienības iestādēm savstarpēji vienojoties, lai īstenotu minētos Civildienesta noteikumus un Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

2. Pārvaldības komiteja pieņem atbilstošus Civildienesta noteikumu un Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības īstenošanas noteikumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu.

3. Pārvaldības komiteja attiecībā uz Biroja personālu saskaņā ar 4. punktu īsteno pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecelējiestādei un kas ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību piešķirtas iestādei, kura pilnvarota slēgt darba līgumus (turpmāk – „iecēlējiestādes pilnvaras”).

4. Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu Pārvaldības komiteja pieņem lēmumu, kas pamatots ar Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 6. pantu, attiecīgās iecēlējiestādes pilnvaras deleģējot administratīvajam vadītājam un definējot nosacījumus šāda pilnvaru deleģējuma apturēšanai. Administratīvais vadītājs ir pilnvarots minētās pilnvaras deleģēt tālāk.

Ja tas vajadzīgs ārkārtas apstākļu dēļ, Pārvaldības komiteja, pieņemot lēmumu, var uz laiku apturēt iecēlējiestādes pilnvaru deleģēšanu izpilddirektoram, kā arī uz laiku apturēt pilnvaras, ko pakārtoti deleģējis administratīvais vadītājs, un īstenot tās pati vai deleģēt šīs pilnvaras kādam no saviem locekļiem vai darbiniekam, kurš nav administratīvais vadītājs.”;

9) iekļauj šādu 10.a pantu:

„10.a pants – Norīkotie valstu eksperti un citi darbinieki

1. Birojs var izmantot norīkotus valstu ekspertus un citus darbiniekus, kurus Birojs nav pieņēmis darbā.

2. Pārvaldības komiteja pieņem lēmumu, kurā izklāstīti noteikumi par valstu ekspertu norīkošanu darbam Birojā.”

39. pants – Pārskatīšanas klauzula

Komisija regulāri iesniedz šīs regulas izvērtējuma un pārskata ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Pirmo ziņojumu iesniedz ne vēlāk kā 2018. gada 1. jūlijā. Turpmākos ziņojumus iesniedz reizi četros gados. Komisija, ja nepieciešams, iesniedz atbilstīgus priekšlikumus šīs regulas grozījumiem un citu tiesību aktu pieskaņošanai, jo īpaši ņemot vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un informācijas sabiedrības progresu. Ziņojumus dara publiski pieejamus.

40. pants – Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2014. gada 1. jūlija.

Tomēr regulas 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. un 30. pantu piemēro no 2016. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS PLATJOSLAS VIRTUĀLĀS PIEKĻUVES PRODUKTIEM SAGATAVOTO PIEDĀVĀJUMU MINIMĀLIE PARAMETRI

1. 1. **PIEDĀVĀJUMS** – Vairumtirdzniecības piekļuves produkts fiksētajā tīklā, kuru piedāvā nākamās paaudzes tīklos, izmantojot Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (*ISO*) septiņu slāņu modeļa 2. slāņa sakaru protokola („datu posma slānis”), kas piedāvā fiziskai atsaistei līdzvērtīgus funkcionālos pielietojumus, ar pārslēgšanas punktiem tajā līmenī, kas klienta telpām atrodas tuvāk par valsts vai reģionālo līmeni.

1.1. Tīkla elementi un saistītā informācija:

- a) apraksts par piekļuvi tīklam, tostarp tehniskie raksturlielumi (ietver informāciju par tīkla konfigurāciju, ja tas nepieciešams tīkla piekļuves efektīvai izmantošanai);
- b) vietas, kur tiks nodrošināta tīkla piekļuve;
- c) visi attiecīgie tehniskie standarti attiecībā uz piekļuvi tīklam, tostarp jebkādi lietošanas ierobežojumi un citi drošības jautājumi;
- d) to saskarņu tehniskās specifikācijas, kas atrodas pārslēgšanas punktos un tīkla pieslēgumpunktos (klienta telpās);
- e) tīklā izmantojamo iekārtu specifikācijas; un
- f) informācija par sadarbības testiem.

1.2. Tīkla funkcionālie pielietojumi:

- a) VLAN elastīgs sadalījums, pamatojoties uz kopīgo tehnisko specifikāciju;
- b) pakalpojumeatkarīga savienojamība, kas ļauj kontrolēt datu lejupielādes un augšupielādes ātrumu;
- c) drošības nodrošināšana;
- d) klienta telpās izvietoto iekārtu elastīga izvēle (ciktāl tehniski iespējams);
- e) attālā piekļuve klienta telpās izvietotām iekārtām; un
- f) multiraides funkcionalitāte, ja ir pieprasījums un šāda funkcionalitāte ir vajadzīga, lai nodrošinātu konkurējošo mazumtirdzniecības piedāvājumu tehniskās atkārtotamības spēju.

1.3. Darbības un uzņēmējdarbības process:

- a) process, kurā izvērtē atbilstības prasības saistībā ar pasūtīšanu un nodrošināšanu;
- b) rēķinā norādāmā informācija;
- c) migrācijas, pārvietošanas un izbeigšanas procedūras; un
- d) konkrēts laika grafiks remontam un apkopei.

1.4. Papildu pakalpojumu un IT sistēmas:

- a) informācija un nosacījumi attiecībā uz līdzāsatrašanos un atvilces maršrutēšanu;
- b) specifikācijas par piekļuvi papildu IT sistēmām un to izmantošanu operacionālām atbalstsistēmām, informācijas sistēmām un datubāzēm, kurās apstrādā iepriekšējus pasūtījumus, piegādes, pasūtījumus, tehniskās apkopes un remonta lūgumus, un rēķinu izrakstīšanai, tostarp to lietošanas ierobežojumi un procedūras, kas izmantojamas, lai piekļūtu šiem pakalpojumiem.

2. 2. PIEDĀVĀJUMS – Vairumtirdzniecības piekļuves produkts fiksētajā tīklā, kuru piedāvā, izmantojot Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) septiņu slāņu modeļa 3. slāņa sakaru protokolu („tīkla slānis”), IP bitu plūsmas līmenī ar pārslēgšanas punktiem, kas piedāvā augstākas pakāpes resursu koncentrāciju, piemēram, tādu, kāda ir valsts un/vai reģionālā līmenī.

2.1. Tīkla elementi un saistītā informācija:

- a) savienojuma raksturlielumi pārslēgšanas punktos (attiecībā uz ātrumu, pakalpojumu kvalitāti u. tml.);
- b) apraksts par platjoslas tīklu, kas savieno klienta telpas ar pārslēgšanas punktu, attiecībā uz atvilces maršrutēšanu un piekļuvi tīklu arhitektūrai.
- c) pārslēgšanas punkta(-u) atrašanās vieta(-u); un
- d) to saskarņu tehniskās specifikācijas, kas atrodas pārslēgšanas punktos.

2.2. Tīkla funkcionālie pielietojumi:

Spēja atbalstīt dažādu kvalitātes līmeņu pakalpojumus (piemēram, pakalpojumu kvalitātes jeb QoS 1., 2. un 3. līmenis), attiecībā uz:

- i) kavējumiem;
- ii) trīci;
- iii) pakešu zaudējumiem; un
- iv) sāncensības attiecību.

2.3. Darbības un uzņēmējdarbības process:

- a) process, kurā izvērtē atbilstības prasības saistībā ar pasūtīšanu un nodrošināšanu;
- b) rēķinā norādāmā informācija;
- c) migrācijas, pārvietošanas un izbeigšanas procedūras; un
- d) konkrēts laika grafiks remontam un apkopei.

2.4. Papildu IT sistēmas:

Specifikācijas par piekļuvi papildu IT sistēmām un to izmantošanu operacionālām atbalstsistēmām, informācijas sistēmām un datubāzēm, kurās apstrādā iepriekšējus pasūtījumus, piegādes, pasūtījumus, tehniskās apkopes un remonta lūgumus, un rēķinu izrakstīšanai, tostarp to lietošanas ierobežojumi un procedūras, kas izmantojamas, lai piekļūtu šiem pakalpojumiem.

3. 3. PIEDĀVĀJUMS – Nomāto līniju galaposmu ar uzlabotu saskarni vairumtirdzniecība piekļuves pieprasītāja ekskluzīvai lietošanai, kas nodrošina pastāvīgu simetrisku jaudu bez ierobežojumiem attiecībā uz lietojumu un ar pakalpojuma kvalitātes līmeņa nolīgumiem, izmantojot punkta-punkta savienojumu un Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) septiņu slāņu modeļa 2. slāņa sakaru protokola („datu posma slānis”) tīkla saskarnes.

3.1. Tīkla elementi un saistītā informācija:

- a) apraksts par piekļuvi tīklam, tostarp tehniskie raksturlielumi (ietver informāciju par tīkla konfigurāciju, ja tas nepieciešams tīkla piekļuves efektīvai izmantošanai);
- b) vietas, kur tiks nodrošināta tīkla piekļuve;
- c) dažādi piedāvātie ātrumi un maksimālais garums;

- d) visi attiecīgie tehniskie standarti attiecībā uz piekļuvi tīklam, tostarp jebkādi lietošanas ierobežojumi un citi drošības jautājumi;
- e) informācija par sadarbības testiem;
- f) tīklā atļauto iekārtu specifikācijas;
- g) pieejamā tīkla-tīkla saskarne;
- h) maksimālais laukuma izmērs baitos.

3.2. Tīklu un produktu funkcionālie pielietojumi:

- a) sāncensību izslēdzoša un simetriska piekļuve;
- b) pakalpojumeatkarīga savienojamība, kas ļauj kontrolēt datu pārraides ātrumu un simetriju;
- a) protokola pārredzamība, VLAN elastīgs sadalījums, pamatojoties uz kopīgo tehnisko specifikāciju;
- d) pakalpojuma kvalitātes parametri (kavējumi, trīce, pakešu zaudējumi), kas ļauj nodrošināt uzņēmējdarbībai būtisku veiktspējas līmeni.

3.3. Darbības un uzņēmējdarbības process:

- a) process, kurā izvērtē atbilstības prasības saistībā ar pasūtīšanu un nodrošināšanu;
- b) migrācijas, pārvietošanas un izbeigšanas procedūras;
- c) konkrēts laika grafiks remontam un apkopei.
- d) izmaiņas IT sistēmās (ciktāl tās skar alternatīvos operatorus); un
- e) piemērojamās maksas, maksāšanas kārtība un rēķinu izrakstīšanas procedūras.

3.4. Pakalpojumu līmeņa līgumi:

- a) kompensācijas summa, kas vienai pusei jāizmaksā otrai pusei par līgumsaistību nepildīšanu, tostarp pakalpojumu nodrošināšanas un remonta laiku, kā arī nosacījumi par tiesībām saņemt kompensāciju;
- b) atbildības un atlīdzināšanas definīcija un ierobežošana;
- c) procedūras, ko piemēro tad, ja ierosinātās izmaiņas pakalpojumu piedāvājumos, piemēram, jauna pakalpojuma uzsākšana, izmaiņas pašreizējos pakalpojumus vai izmaiņas cenās;
- d) informācija par attiecīgajām intelektuālā īpašuma tiesībām;
- e) informācija par līgumu termiņu un pārskatīšanu.

3.5. Papildu IT sistēmas:

Specifikācijas par piekļuvi papildu IT sistēmām un to izmantošanu operacionālām atbalstsistēmām, informācijas sistēmām un datubāzēm, kurās apstrādā iepriekšējus pasūtījumus, piegādes, pasūtījumus, tehniskās apkopes un remonta lūgumus, un rēķinu izrakstīšanai, tostarp to lietošanas ierobežojumi un procedūras, kas izmantojamas, lai piekļūtu šiem pakalpojumiem.

II PIELIKUMS

EIROPAS ASO SAVIENOJAMĪBAS PRODUKTU MINIMĀLIE PARAMETRI

Tīkla elementi un saistītā informācija

- apraksts par savienojamības produktu, kas jānodrošina fiksētajā tīklā, tostarp norādot tehniskos raksturlielumus un informāciju par attiecīgo standartu pieņemšanu.

Tīkla funkcionālie pielietojumi:

- vienošanās par savienojamību, kas nodrošina pilna savienojuma pakalpojumu kvalitāti, pamatojoties uz noteiktiem vienotiem parametriem, kas nodrošina vismaz šādas pakalpojumu kategorijas:

- balss zvani un videozvani;
- audiovizuālā satura pārraide; un
- no datplūsmas atkarīgas lietojumprogrammas.